தன்மையின் பிரதிக்ஷேபமுண்டாகின்றது. சுத்தியில் இரஜதத்தின் தாதாத்மியம் பிரமசித்தமாம்; பிரமாணத்தால் நிச்சயிக்கப்பட்டதன்று. அதனால் இரஜத பேதத்தின் பிரதிக்ஷேப முண்டாகிறதில்லை. மாறாகிய சுத்தியில் இரஜத பேதமே பிரமாணத்தால் நிச்சயிக்கப்பட்டதாம். அதனால் இரஜத தாதாத்மியத்தின் பிரதிக்ஷேப முண்டாகின்றது. பிரபஞ்சத்தின் மித்தியாத்தன்மையின் மித்தியாத்துவத்தை வியாவகாரிகமாகக்கொண்டு, அதன் தர்மியாகிய பிரபஞ்சத்தைச் சத்தியமெனக் கூறுதல் முற்றும் விருத்தமாம். ஏனெனின் வியாவகாரிக தர்மத்தின் ஆசிரயம் வியாவகாரிகமே யாகின்றது. ஆதலால் த்வைதவாதியின் இரண்டாவது ஆக்ஷேபமும் அசங்கதமாம்.

௨௯௫. அத்வைத தீபிகையிற் கூறிய சமாதானம் சத்தையின் பேதத்தை அங்கீகரிக்கிற் சம்பவித்தலும், ஒரு சத்தையை அங்கீகரிக்கின் சம்பவியாமையும்.

இவ்வாற்றால் அத்வைததீபிகையின்படி பிரதிக்ஷேபக தர்மத்தின் சமான சத்தையுடையது தர்மியாமாயின், அதன் விரோதியாகிய தர்மத்திற்குப் பிரதிக்ஷேப முண்டாமென்னும் நியமத்தை அங்கீகரிக்கின், பிரபஞ்சத்தின் மித்தியா வடிவ மித்தியாத்தன்மையினால் பிரபஞ்சத்தினது சத்தியத்தன்மையின் பிரதிக்ஷேபம் சம்பவிக்கின்றது. பிரஹ்மத்தின் சப்பிரபஞ்சத் தன்மையினால் நிஷ்பிரபஞ்சத் தன்மையின் பிரதிக்ஷேப முண்டாகிறதில்லை. ஆனால் சத்தாபேத மங்கீகரிக்கின், அத்வைத தீபிகையிற் கூறிய சமாதானம் சம்பவிக்கின்றது. பிரஹ்ம வடிவ சத்தையின் விளக்கமே கட முதலியவற்றி லுண்டாகின்றது. வியாவகாரிகப் பிராதிபாஸிக பதார்த்தங்களில் பின்ன சத்தை யில்லையென்னும் இப்பக்ஷத்தில் ஒருசத்தையை அங்கீகரிக்கின் முற்கூறியசமாதானம் சம்பவியாது.

௨௯௬. முற்கூறிய ஆக்ஷேபத்திற்கு நூலாசிரியர் நிச்சலதாசர் கூறிய சமாதானம்.

ஆனால் எமது பாவனையினால் இது சமாதானமாம்:—பிரமாணத்தால் நிச்சயிக்கப்பட்ட தர்மத்தோடு தனது விரோதியாகிய தர்மத்திற்குப் பிரதிக்ஷேப முண்டாகின்றது. இரண்டு தர்மங்க

ளும் பிரமாணத்தால் நிச்சயிக்கப்பட்டன வாகும்மிடத்துப் பிறதர்ம
த்திற்குப் பிரதிக்ஷேப முண்டாகிறதில்லை. பிரபஞ்சத்தின் மித்தியா
த்தன்மை சுருதிமுதலிய பிரமாணங்களால் நிச்சயிக்கப்பட்டதாம்.
பிரபஞ்சத்தின் சத்தியத்தன்மையில் ஒரு சுருதி வாக்கியமும் பிர
மாணமாவதில்லை. மாறின சுருதிவாக்கியங்களால் சத்தியத்தன்மை
யின் அபாவம் தோற்றுகின்றது. ஆதலால் பிரபஞ்சத்தின் மித்தி
யாத்தன்மையினால் சத்தியத்தன்மையின் பாத முண்டாகின்றது.
"கட மிருக்கின்ற" தென்பதாகப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணத்தினால்
பிரபஞ்சத்தில் சத்தியத்தன்மை தோற்றிய போதிலும், அபௌரு
ஷேய சுருதி வசனங்களினும் புருஷப்பிரத்தியக்ஷம் வலியின்றிய
தாம். ஆதலால் பிரபஞ்சத்தின் சத்தியத்தன்மை பிரமாண சித்த
மன்று. பிரஹ்மத்தின் ஸப்பிரபஞ்சத்தன்மை நிஷ்பிரபஞ்சத்தன்
மை யிரண்டும் பிரமாண சித்தமாம். ஆதலால் ஒரு தர்மத்தினால்
மற்றொன்றின் பாத முண்டாகிறதில்லை. ஆனால் நிஷ்பிரபஞ்சத்த
ன்மை ஞானத்தினால் பரம புருஷார்த்தத்தின் பிராப்தி உண்டாகி
ன்றது. ஆதலால் நிஷ்பிரபஞ்சத் தன்மையைப் பிரதிபாதித்தலில்
சுருதிக்குத் தாற்பரியமாம். அத்வைத நிஷ்பிரபஞ்சப் பிரஹ்மத்தி
னது போதத்திற்கு உபயோகி, சப்பிரபஞ்சத்தின் நிரூபணமாம்.
ஆதலால்சப்பிரபஞ்சத்தன்மை நிரூபணத்தில்சுருதிக்குத்தாற்பரிய
மின்மையால் சப்பிரபஞ்சத்தன்மை பாரமார்த்திகமன்று; கற்பித
மாம். ஆனால் தோஷ முதலியவைகளின்றிய கேவல அவித்தியா ஜந்
நியமா யிருத்தலால் பிராதிபாஸிகமன்று; வியாவகாரிகமாம். இவ்
வாற்றால் நிஷ்பிரபஞ்சத் தன்மையினால் சப்பிரபஞ்சத்தன்மையின்
பாதம் சித்திக்கின்றது. ஏனெனின் சப்பிரபஞ்சத் தன்மையைக்
கூறும் வாக்கியத்திற்கு வியாவகாரிக சப்பிரபஞ்சத் தன்மையில்
தாற்பரியங் கூறுதலால் சப்பிரபஞ்சத்தன்மையின் சங்கோச முண்
டாகின்றது. பிரஹ்மத்தின் சப்பிரபஞ்சத்தன்மை எப்போது மி
ல்லை. ஆனால் வித்தைக்குமுன் அவித்தியாகாலத்தி லிருக்கின்றது.
ஆதலால் நிஷ்பிரபஞ்சத்தன்மைத் தர்மத்தால் பாதிக்கப்படுவது
பிரபஞ்சத்தன்மையாம். அதனால் நிஷ்பிரபஞ்சத்தன்மையின் பிரதி
க்ஷேபம் சம்பவிக்கிறதில்லை. ஆதலால் துவைத வாதியின் ஆக்ஷே
பம் அசங்கதமாம்.

வேறு நூலாசிரியர் கூறிய சமாதானம்.

அன்றியும் நிருஸிம்ஹாசிரமாசாரியருக்கந்நியமான நூலாசிரியர் முற்கூறிய ஆக்ஷேபத்திற்கு இச்சமாதானங் கூறியிருக்கின்றனர்:—சுவாசிரயகோசர தத்துவ சாக்ஷாத்காரத்தினால் எந்தத் தர்மத்திற்குப் பாத முண்டாகிறதில்லையோ, அந்தத் தர்மத்தினால் விரோதிதர்மத்தின் பிரதிக்ஷேபம் உண்டாகின்றது. சுவாசிரய கோசர தத்துவ சாக்ஷாத்காரத்தினால் எந்தத் தர்மத்தின் பாதம் உண்டாகின்றதோ, அதனால் சுவ விரோதிதர்மத்தின் பிரதிக்ஷேப முண்டாகிறதில்லை. மித்தியாத்துவத்தின் ஆசிரயமாகிய பிரபஞ்சம் யாதோ அதனதிஷ்டானமாகிய பிரஹ்மத்தைக் கோசரிக்கும் தத்துவ சாக்ஷாத்காரத்தினால் பிரபஞ்சத்தினது மித்தியாத்தன்மையின் பாத முண்டாகிறதில்லை. மாறான பிரஹ்ம சாக்ஷாத்காரத்தினால் பிரபஞ்சத்தில் மிகத்திடமான மித்தியாத்துவ புத்தி உண்டாகின்றது. ஆதலால் பிரபஞ்சத்தின் மித்தியாத்தன்மையினால் அதற்கு விரோதியான சத்தியத்தன்மையின் பிரதிக்ஷேப முண்டாகின்றது. சப்பிரபஞ்சத்தன்மையின் ஆசிரயம பிரஹ்மம். அதன் சாக்ஷாத்காரத்தால் சப்பிரபஞ்சத்தன்மையின் பாதமுண்டாகின்றது. ஆதலால் பிரஹ்மத்தின் நிஷ்பிரபஞ்சத்தன்மையினால் சப்பிரபஞ்சத்தன்மையின் பாதமுண்டாகின்றது. எங்ஙனம்: சுத்தியில் சுவதாதாத்மிய மிருக்கின்றது; கற்பிதத்திற்கும் தனது அதிஷ்டானத்தில். தாதாத்மிய மிருத்தலால் இரஜத தாதாத்மிய மிருக்கின்றது. ஆண்டுச் சுத்தி சாக்ஷாத்காரத்தினால் சுத்தி தாதாத்மியத்தின் பாத முண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் சுத்தி தாதாத்மியத்தினால் சுவவிரோதி சுத்தி பேதத்தின் பிரதிக்ஷேப முண்டாகின்றது. சுத்தி சாக்ஷாத்காரத்தினால் இரஜத தாதாத்மியத்தின் பாதமுண்டாகின்றது. ஆதலால் இரஜத தாதாத்மியத்தினால் சுவவிரோதி இரஜதபேதத்தின் பிரதிக்ஷேப முண்டாகிறதில்லை. அங்ஙனமே பிரபஞ்சத்தின் மித்தியா வடிவ மித்தியாத்தன்மையினால் சத்தியத்தன்மையின் பிரதிக்ஷேப முண்டாகின்றது. பிரஹ்மத்தின் சப்பிரபஞ்சத் தன்மையினால் நிஷ்பிரபஞ்சத் தன்மையின் பிரதிக்ஷேப முண்டாகிறதில்லை. இவ்வாறு துவைதவாதியின் ஆக்ஷேபத்திற்கு அநேக சமாதான முண்டு. அவர்கள். வசனங்களினின்றும் ஜிஞ்ஞாஸுக்களைப் புறமுகமாக்குதல் தகுதியாம்.

௨௬௬-௨௭௧. மதபேதத்தால் ஐந்துவகைப் பிரபஞ்சத்தின் சத்தியத்தன்மையினது பிரதிக்ஷேபம் (திரஸ்காரம்).

௨௬௬. தத்துவ சுத்திகாரர் கிரமப்படி பிரபஞ்சத்தின் சத்தியத்தன்மையினது பிரதிக்ஷேபம்.

பிரபஞ்சத்தின் மித்தியாத்தன்மையினால் அதன் சத்தியத்தன்மையினது பிரதிக்ஷேபம் உண்டாகுமென்று சொல்லப்பட்டது. ஆண்டுச் சத்தியத்தன்மையின் பிரதிக்ஷேபம் மதபேதத்தால் ஐந்துவகையாம். தத்துவசுத்திகாரர் மதத்தில் "கடமிருக்கின்றது" என்றல் முதலிய பிரத்தியக்ஷஞானத்தின் விஷயம் கடமுதலியவற்றின் அதிஷ்டானமாகிய சத்துவடிவ சேதனமாம். சத்து ரூபசேதனத்தில் அத்தியஸ்த கடமுதலியன தனது அதிஷ்டானத்திற்கு அபிந்நமாய்ப் பிரமவிருத்திக்கு விஷயமாகின்றன. எங்ஙனம் சுத்திரஜ்ஜு முதலியவற்றை விஷயஞ்செய்வதாகிய இதுவெனும் வடிவ சாக்ஷாத்கார விருத்தி உண்டாகின்றதோ, இரஜத சர்ப்பமுதலியன சாக்ஷாத்கார விருத்திக்கு விஷயமாகாது, பிரமவிருத்திக்கு விஷயமாகின்றனவோ, அங்ஙனமே நேத்திரமுதலிய பிரமாண ஜந்நிய சகல ஞானங்களுக்கும் விஷயம் அதிஷ்டான சத்தையாம். கடமுதலியவற்றைக் கோசரிப்பது பிரமாணஜந்நியவிருத்தியாகாது. ஏனெனின் அஞ்ஞாதகோசரம் பிரமாணமாகின்றது. ஜடபதார்த்தத்திற்கு அஞ்ஞானத்தாலாகிய ஆவரணம் சம்பவியாமையின் அஞ்ஞாதத்தன்மையின் அபாவத்தால் பிரமாண கோசரத்தன்மை சம்பவிக்கிறதில்லை. ஆதலால் இரஜதம் சர்ப்ப முதலியவற்றினைப் போலப் பிரமத்தின் விஷயம் கடாதிகளாம். அவற்றின் அதிஷ்டானம் சத்துவடிவமாம். அதுவே நேத்திராதிப் பிரமாண ஜந்நிய விருத்திக்கு விஷயமாம். இவ்வாற்றால் சகல பிரமாணங்களுக்கும் விஷயம் சத்ரூபசேதனமாம். சத்ரூபசேதனத்தில் தாதாத்மியத்தினால் அநேக பேதவிசிஷ்ட கட முதலியவற்றின் பிரதீதி பிரமவடிவமாம். ஆதலால் கட முதலியவற்றிலுள்ள சத்தை எப்பிரமாணத்திற்கும் விஷயமன்று. இதனாற்றான் கடமுதலியவற்றின் மித்தியாத்துவத்தை அநேக சுருதி ஸ்மிருதிகள் அநுவாதஞ் செய்கின்றன. தத்துவசுத்திகாரர் இவ்வாறு நேத்திர முதலிய பிரமாணத்திற்குக் கோசரமாவது அதிஷ்டான சத்தை யென்று கூறியிருக்கின்றனர். கடமுதலியவற்றின் சத்தை நேத்திர முத

லிய பிரமாணத்தின் கோசரமன்று. ஆதலால் பிரபஞ்சத்தின் சத்தியத்தன்மைக்கும் பிரதிக்ஷேபம் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

உகூஎ. பிறநூலாசிரியர் கிரமப்படி பிரபஞ்சத்தின் சத்தியத்தன்மையினது பிரதிக்ஷேபம்.

அன்றியும் ஓர் நூலாசிரியர் இவ்வாறு கூறுகின்றனர்:—"கடமிருக்கின்றது" என்றல் முதலிய உணர்ச்சிக்குக் கோசரமாவது கடமுதலியவற்றின் சத்துவமாம். சுருதி யுக்தி ஞானிகளது அநுபவம் என்பவற்றால் கடமுதலியவற்றில் மித்தியாத்துவ மிருக்கின்றது. ஆண்டுப்பாதிக்கப்படாத தத்துவவடிவ சத்துவத்திற்கு மித்தியாத்தன்மையோடு விரோதமிருத்தலின் கடமுதலியவற்றில் ஜாதிவடிவ சத்துவமிருக்கின்றது. எங்ஙனம் சகலகடங்களிலும் கலந்திருக்கும் தர்மம் கடத்துவமோ, அங்ஙனமே "கடமிருக்கின்றது" "படமிருக்கின்ற" தென்று ஒருவடிவமான உணர்ச்சிக்குக் கோசரமாவது சகல பதார்த்தங்களிலும் கலந்திருக்கும் தர்மமாகிய ஜாதிவடிவ சத்துவமாம். அல்லது. தேசகாலங்களின் சம்பந்தமின்றியோ கடமுதலியவற்றின் பிரதீதி உண்டாகிறதில்லை. தேசகாலங்களின் சம்பந்த விசிஷ்ட கடமுதலியவற்றின் பிரதீதி உண்டாகின்றது. "ஈண்டுக் கடமிருக்கிறது" "இப்போது கடமிருக்கிற" தென்பதாகத் தேச சம்பந்தத்தினையும் காலசம்பந்தத்தினையும் கடமுதலியவற்றைக் கோசரிக்கும் பிரதீதி விஷயஞ் செய்கின்றது. அத்தேசசம்பந்த வடிவமே அல்லது காலசம்பந்த வடிவமே கட முதலியவற்றிற் சத்துவமாம். அல்லது கடமுதலியவற்றின் சொரூபமே "கடமிருக்கின்ற" தென்னும் உணர்ச்சிக்கு விஷயமாம். கடமுதலியவற்றின் வேறாகிய சத்துவத்தை முற்கூறிய பிரதீதி விஷயஞ் செய்கிறதில்லை. ஏனெனின், ந என்னும் சொல்லின்றிய வாக்கியத்தினால் எதன் பிரதீதி உண்டாகின்றதோ, அதன் நிஷேதம் ந (இல்லை) என்னும் சொல்லோடுகூடிய வாக்கியத்தினால் உண்டாகின்றது. "கடமில்லை" யென்னும் வாக்கியத்தினால் கடத்தினது சொரூபத்தின் நிஷேத முண்டாகின்றது. இது எல்லோருக்கும் சம்மதமாம். ஆதலால் "கடமிருக்கின்ற" தென்னும் ந என்னும் சொல்லின்றிய வாக்கியத்தினால் கடத்தினது சொரூபமாத்திரத்தின் போதத்தினையே அங்கீகரித்தல் உசிதமாம். இவ்வாற்றால் "கடமிருக்கின்ற" தென்னும் பிரதீதியின் கோசரம் கடத்தின்

சொரூபமாம். ஆதலால் சொரூபத்திற்கு அதிக்கிரமித்த கடமுதலியவற்றில் சத்துவத்தின் அபாவத்தால் அதன் பிரதிக்ஷேபத்தைக் கூறியிருக்கின்றனர்.

௨௬அ. நியாயசுதாகாரர் கிரமப்படி பிரபஞ்சத்தினது சத்தியத்தன்மையின் பிரதிக்ஷேபம்.

அன்றியும் நியாயசுதாகாரர் மதத்தில் அதிஷ்டானத்தின்கண்ணுள்ள சத்தையின் சம்பந்தம் கடமுதலியவற்றில் முற்கூறிய பிரதீதியின் கோசரமாம். தத்துவசுத்திகாரர் மதத்திலோ கடமுதலிய அநாத்மகோசரப் பிரதீதி பிரமாணஜந்நியமன்று. கேவல அதிஷ்டான சத்தையைக் கோசரிப்பது பிரமாணமாம். இம்மதத்தில் அதிஷ்டானசத்தையின் சம்பந்த விசிஷ்ட கடாதிகள் பிரமாணத்தின் விஷயமாம். இத்துணைப் பேதமுளது. இவ்வாற்றால் கடமுதலியவற்றில் அதிஷ்டான சத்தையின் சம்பந்தமிருத்தலின், கடமுதலியவற்றில் சத்துவம் தோற்றுகின்றது. கடமுதலியவற்றின் சத்துவத்தின் அபாவத்தால் அதன் பிரதிக்ஷேபம் சொல்லப்படுகின்றது. அதிஷ்டானசத்தையின் பிரதீதி கடமுதலியவற்றில் அங்கீகரிக்கின், அந்நியதாக்கியாதியின் அங்கீகார முண்டாகின்றது. ஆதலால் அதிஷ்டான சத்தையின் அநிர்வசநீய சம்பந்தம் கடமுதலியவற்றோடு உற்பத்தியாகின்றது என்று கூறுதலே உசிதமாம்.

௨௬௬. வேறு ஆசிரியர் கிரமப்படி பிரபஞ்சத்தினது சத்தியத்தன்மையின் பிரதிக்ஷேபம்.

அன்றியும் ஓர் ஆசிரியர் இவ்வாறு சத்துவத்தின் பிரதிக்ஷேபத்தைக் கூறுகின்றனர். சுருதியில் இது சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது:— "ப்ராணாவை ஸத்யம் தேஷாமேஷ ஸத்யம்-பிராணன் சத்தியமாம். அவற்றினும் இது சத்தியமாம்" என்பதாம். பிராணன் என்னும் சொல்லிற்குப் பொருள் இரணியகர்ப்பம்; இரணியகர்ப்பம் சத்தியமாம்; அதனை அபேக்ஷித்துப் பரமாத்மா மேலான சத்தியமாம் என்பது சுருதியின் அர்த்தம். 'ஸத்யஸ்ய ஸத்யம்-சத்தியத்திற்குச் சத்தியம்" என்பதாக வேறு சுருதி யிருக்கின்றது. அநாத்ம சத்தியத்தன்மையினும் ஆத்ம சத்தியத்தன்மை மேலானதாம் என்பது சுருதியின் அர்த்தம். எங்ஙனம் அந்நியராஜனை அபேக்ஷித்து மேலான ராஜனை இராஜ இராஜனென்று சொல்லுகி

ன்றனரோ, அங்ஙனமே மேலான சத்தியத்தைச் சத்தியத்தின் சத்தியமென்று சொல்லியிருக்கின்றது. இவ்வாற்றால் சுருதிவாக்கியங்களில் சத்தியத்திற்கு உயர்வுதாழ்வு கூறப்பட்டிருக்கின்றது. ஆண்டு வேறுவித உயர்வு தாழ்வு சம்பவியாது. எப்போதும் பாதிக்கப்படுந்தன்மையின்மையும் சிறிதுகாலம் பாதிக்கப்படுந் தன்மையின்மையுமாகிய வடிவமே சத்தியத்தன்மையில் உயர்வுதாழ்வுகளாம். அநாத்மபதார்த்தங்களில் ஞானத்திற்கு மூற்காலத்தில் பாதிக்கப்படுந் தன்மையின்மை வடிவ சத்தியத்துவமிருக்கின்றது. பரமாத்மவஸ்துவில் எப்போதும் பாதிக்கப்படுந்தன்மை யின்மை வடிவ சத்தியத்துவமிருக்கின்றது. ஆதலால் இரணியகருப்பனே தாழ்ந்த சத்தியமாம்; பரமாத்மா மேலான சத்தியமாம். இவ்வாற்றால் இருவகைச் சத்தியத்துவமும்சுருதிசம்மதமாம்.அவற்றில் சிறிதுகாலம் பாதிக்கப்படுந்தன்மையின்மை வடிவ சத்தியத்தன்மைக்கு மித்தியாத்தன்மையோடு விரோதமில்லை. ஆனால் எப்போதும் பாதிக்கப்படுந்தன்மை யின்மை வடிவ சத்தியத்தன்மைக்கு மித்தியாத்தன்மையோடு விரோதமிருத்தலின், அதற்குப் பிரபஞ்சத்தின் மித்தியாத்தன்மையோடு பிரதிக்ஷேப முண்டாகின்றது.

உஎ௦. சம்க்ஷேபசாரீரகத்தின்படி பிரபஞ்சத்தினது சத்தியத்தன்மையின் பிரதிக்ஷேபம்.

சம்க்ஷேப சாரீரகத்தில் இது சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது:— பிரத்தியக்ஷமுதலிய பிரமாணங்களால் கடமுதலியவற்றில் சத்தியத்தன்மை தோற்றுகின்றது. அங்ஙனமாயினும், பிரஹ்மத்தைப் போதிக்கும் வாக்கியங்களிலேயே பிரமாணத்தன்மை யிருக்கின்றது. அநாத்மாவைக் கிரகிக்கும் பிரத்தியக்ஷமுதலியன பிரமாணாபாசங்களாம்; பிரமாணங்களன்று. ஏனெனின் அறியப்படாத அர்த்தத்தின் போதத்தை யுண்டுபண்ணுவது பிரமாணமாம். அஞ்ஞானத்தினாலாகிய ஆவரணத்திற்கு ஜடபதார்த்தங்களில் சம்பவமின்மையால், சேதனத்திற்கு வேறாகியவற்றில் அஞ்ஞாதத்தன்மையின் அபாவத்தால் அவற்றை அறிவிக்கும் பிரத்தியக்ஷ முதலியவற்றிற்குப் பிரமாணத்தன்மை சம்பவியாது. இவ்வாற்றால் பிரமாணாபாசத்தினால் கடமுதலியவற்றில் • சத்தியத்தன்மையின் சித்தி உண்டாகின்றது. சுருதிவடிவப் பிரமாணத்தினால் கடமுதலியவற்றில் மித்தியாத்தன்மையின் சித்தி உண்டாகின்றது. முக்கி

யப் பிரமாணித்தினால் பிரமாணாபாசத்தின் பாதவாயிலாகச் சத்திய த்தன்மையின் பிரதிக்ஷேப முண்டாகின்றது. இவ்வாறு பிரப ஞ்சத்தில் அத்தியந்தம் பாதிக்கப்படுந்தன்மை யின்மை வடிவ சத் தியத்தன்மையின் பிரதிக்ஷேபம் ஐந்துவிதமாகச் சொல்லப்பட்டி ருக்கின்றது. ஆதலால் பிரபஞ்சம் மித்தையாம்.

௨எக—௨அ௦. கர்மம் ஞானசாதனமாதலில் விசாரம்.

௨எக. மித்தையாகிய பிரபஞ்சத்தின் நிவிருத்தியில் கர்மத்தின் உபயோகமின்மையை அநுவதித்தலோடு சித்தாந்தத்தின் இருவகைச் சமுச்சயத்தை நிச்சயித்தல்.

மித்தையின் நிவிருத்தியில் கர்மத்தின் உபயோகமில்லை. ஆதலால் கேவல கர்மத்தால் அல்லது கர்மசமுச்சித (கலப்புள்ள) ஞானத்தினால் அநர்த்த நிவிருத்தி சம்பவியாது. கேவல ஞான த்தினால் அநர்த்த நிவிருத்தி உண்டாகுமென்னும் பொருள் அத் வைத வாதத்தின் நூல்களில் மிகப் பிரசித்தமாம். பாஷையி லும் விசாரசாகரத்தின் ஆறுவது தரங்கத்தில் ஸ்பஷ்டமாம்; ஆத லால் இங்கு எழுதப்படவில்லை. இந்த ஸ்தானத்தில் இது சித்தா ந்தமாம். அநேக சுருதிஸ்மிருதிகளில் கர்ம சமுச்சித (கலப்புள்ள) ஞானத்தினால் மோக்ஷப்பிராப்தி சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. பாஷியகாரரால் அநேக இடங்களில் சமுச்சயவாதத்தின் நிஷேதம் பிரதிபாதனம் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. ஆகவே இது நிச்சய மாம்:—சமசமுச்சயம் கிரமசமுச்சய மென்னும் பேதத்தால் சமுச் சயமிருவகையாம். ஞானம் கர்ம மிரண்டும் ஒன்றற்கொன்று சேர் ந்து மோக்ஷத்திற்குச் சாதனமா மென்றறிந்து ஒரேகாலத்தில் இரண்டையும் அநுஷ்டித்தல் சமசமுச்சயம் எனப்படுகின்றது. ஒரே அதிகாரிக்கு முன் கர்மத்தை அனுஷ்டித்தலும் பிற்காலத் தில் சகல கர்மங்களையும்விட்டு ஞானத்திற் கேதுவாகிய சிரவணா திகளை அனுஷ்டித்தலும் கிரமசமுச்சய மெனப்படுகின்றது. அவற் றில் சமசமுச்சயத்திற்கோ நிஷேதமுண்டு. சுருதிஸ்மிருதிகளில் ஞானகர்மங்களுக்கு யாண்டுச் சமுச்சய மெழுதப்பட்டிருக்கின்ற தோ, அதற்கு முற்கூறிய கிரமசமுச்சயத்தில் தாற்பரியமாம்.

சாதனத்தன்மை.

பாஷ்யகாரர் சித்தாந்தம் இதுவாம்:—மோக்ஷத்திற்கு நேர் சாதனம் கர்மமன்று. மோக்ஷத்திற்கு நேர் சாதனம் ஞானமாம். ஞானத்திற்குச் சாதனம் கர்மமாம்.

௨௭௩. வாசஸ்பதிமிசிரர் ஞானவிருப்பத்திற்குச் சாதனமாமெனல்.

ஆனால் பாமதிநிபந்தனமென்னும் நூலில் வாசஸ்பதிமிசிரர் இது கூறியிருக்கின்றனர்:—ஞானத்திற்குச் சாக்ஷாத்சாதனம் கர்மமன்று. ஜிஞ்ஞாஸைக்(ஞானவிருப்பிற்)குச் சாதனம் கர்மமாம். ஏனெனின் கைவல்யசாகையில் சகல ஆசிரம தர்மங்களும் விவிதிஷைக்குச் சாதனமாமென்று ஸ்பஷ்டமாகக் கூறியிருக்கின்றது. ஞானவிருப்பத்தினை விவிதிஷையென்பர். மூன்றாவது அத்தியாயத்தில் சர்வகர்மங்களுக்கும் ஞானத்தில்அபேக்ஷையைச் சூத்திரகாரர்கூறியிருக்கின்றனர். ஆண்டுச் சூத்திரவியாக்கியானங்களில்பாஷ்யகாரர் இது கூறியிருக்கின்றனர்:—சமதமாதி சாதனங்களோ ஞானத்திற்குச் சாதனமாமாகலின், ஞானத்திற்குச் சமீபமாம். ஜிஞ்ஞாஸைக்குச் சாதனம் கர்மமாம; ஆதலால் சமம் தம முதலியவற்றின் அபேக்ஷயால் ஞானத்திற்குத் தூரமாம். இவ்வாற்றால் சுருதி வசனத்தினும் பாஷ்ய வசனத்தினும் ஜிஞ்ஞாஸைக்கு நேர் சாதனம் கர்மமாம்; ஜிஞ்ஞாஸை வாயிலாக ஞானத்திற்கும் சாதனமாம். ஞானத்திற்குச் சாக்ஷாத்சாதனமே கர்மமெனின், ஞானமுதிக்கும்வரையில் கர்மாநுஷ்டானத்தின் அடைவுண்டாகுதலால் ஞானத்தோடு கர்மத்தியாகவடிவ சந்நியாசத்திற்கு லோப முண்டாகும். ஆதலால் ஜிஞ்ஞாஸைக்குச் சாதனம் கர்மமாமென்பது வாசஸ்பதியின் மதம்.

௨௭௪. விவரணகாரர்கூறிய கர்மம் ஞானத்திற்குச் சாதனமாந்தன்மை.

விவரணகாரர் மதம் இதுவாம்:—“வெதாநுவசநெந விவிதிஷந்தி - வேதவாக்கியத்தால் அறிய விரும்புகின்றனர்” என்பதாகச் சுருதியில். சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. ஆண்டு அக்ஷரமரியாதையோடு வேதாத்தியயனமுதலிய தர்மங்களுக்கு விவிதிஷையின் சாதனத்தன்மை தோற்றுகின்றது. அங்ஙனமாயினும் இச்

சைக்கு விஷயமாகிய ஞானத்தின் சாதனத்தன்மையிலேயே சுருதிக்குத் தாற்பரியமாம். கர்மதிற்கு இச்சையின் சாதனத்தன்மையில் சுருதிக்குத் தாற்பரியமில்லை. எங்ஙனம்: குதிரையினாற் போக விரும்புகின்றான் என்னும் வாக்கியத்தினால் அக்ஷர மரியாதையினால் போகுதலைக் கோசரிக்கும் இச்சைக்குச் சாதனமாதல் அசுவத்திற்குத் தோற்றுகின்றது. சஸ்திரத்தால் கொல்லவிரும்புகிறானென்னும் வாக்கியத்தினால கொல்லுதலைக் கோசரிக்கும் இச்சையின் சாதனத்தன்மை சஸ்திரத்திற்குத் தோற்றுகின்றது. ஆண்டு இச்சைக்குக் கோசரமாகும் போகுதல் யாதோ அதன் சாதனத்தன்மை குதிரையிற் கருதப்பட்டதாம். இச்சைக்கு விஷயமாகிய கொல்லுதலின் சாதனத்தன்மை சஸ்திரத்தில் கருதப்பட்டதாம். அங்ஙனமே இச்சைக்கு விஷயமான ஞானத்தின் சாதனத்தன்மை கருமங்களுக்குக் கருதப்பட்டது. இன்னும இப்பக்ஷத்தில், கருமங்களுக்கு ஞானத்தின் சாதனத்தன்மையை அங்கீகரிக்கின், ஞானோதய பரியந்தம் காமாநுஷ்டானத்தின் ஆபத்தியிருத்தலால் சந்நியாசத்திற்கு லோபமுண்டாகும் என்று தோஷஞ் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அதற்கு இது சமாதானமாம்:—எங்ஙனம் விதை விதைத்தற்குமுன் பூமியின் * கர்ஷணம் (பிளப்பு) உண்டாகின்றதோ, விதை விதைத்தபின் பூமி(மண்ணி)ன் ஆகாஷணம் (குவிதல்) உண்டாய் நெல் முதலியவற்றின் சித்தி பூமியின் ஒதுங்குதல் சேருதல்களால் உண்டாகின்றதோ, அவ்விதமே கர்மத்தினாலும் காமசந்நியாசத்தினாலும் ஞானத்தின் சித்தி உண்டாகின்றது. அந்தக்கரணத்தின் சுத்திவாயிலாகப் பிரத்தியக்தத்துவத்தின தீவிர ஜிஞ்ஞாஸை வைராக்கியத்தோடு உண்டாகின்றது. அதுபரியந்தம் காமம் செய்யவேண்டியதாம். வைராக்கியத்தோடு தீவிர ஜிஞ்ஞாஸை உண்டாகியபின், சாதனத்தோடு கர்மங்களை விடுதலாகிய சந்நியாசம் செய்யவேண்டியதாம். இவ்வாற்றால் ஞானத்திற்குச் சாதனம் கர்மமாம். அங்ஙனமாயினும் தீவிரஜிஞ்ஞாஸைக்கு முன்னரே செய்யவேண்டியதாம். தீவிர ஜிஞ்ஞாஸைக்குப் பிற்காலத்தில் சந்நியாசத்தின் அங்கமான சமமுதலியனவே செய்யவேண்டியனவாம்; கர்மமன்று. ஆதலால் கர்மத்தின் அபேக்ஷையால் சமமுதலியவற்றிற்கு அந்தரங்கத்தன்மையைப் பிரதிபாதிக்கும் மூன்றாமதியாயத்திலுள்ள

* கர்ஷணம்—உழுதல்.

பாஷியவசனங்களுக்கு விரோதமில்லை. இவ்வாற்றால் விவரணகாரர்மதத்தில் கர்மம் ஞானத்திற்குச் சாதனமும், வாசஸ்பதியின் மதத்தில் விவிதிஷைக்குச் சாதனமுமாம்.

இரண்டு மதங்களிலும் விவிதிஷைக்கு முந்திய காலத்தில் கர்மத்தின் அநுஷ்டானமும, பிந்தியகாலத்தில் சம முதலியவற்றோடு சந்நியாச பூர்வகமான சிரவண முதலியவற்றின் அநுஷ்டானமும் உண்டு. விவிதிஷைக்குப் பிந்திய காலத்தில் எவருடைய மதத்திலும் கர்மம் கர்த்தவ்விய மன்று.

உஎ௫. வாசஸ்பதி விவரணகாரர்களது மதத்தின் விலக்ஷணத்தன்மையிற் சங்கை.

இந்த ஸ்தானத்தில் இச்சங்கை யுண்டாகின்றது:—இரண்டு மதங்களிலும் விவிதிஷைக்கு முந்தியகாலத்திலேயே கர்மம் செய்யவேண்டியதாயின், மதபேத நிரூபணம் நிஷ்பலமாகும். ஏனெனின் வாசஸ்பதியின் மதத்தில் கர்மத்தின் பலம் விவிதிஷையும், விவரணகாரர் மதத்தில் கர்மத்திற்குப் பலன் ஞானமுமாம். பலம் சித்தியாயின் சாதனத்தின் தியாக முண்டாகும். ஆதலால் வாசஸ்பதியின் மதத்தில் விவிதிஷை சித்திக்கும்வரையில் கர்மாநுஷ்டானத்தை அங்கீகரித்து, விவரணகாரர் மதத்தில் விவிதிஷைக்குப் பிந்திய காலத்திலும் ஞானம் சித்திக்கும் வரையில் கர்மாநுஷ்டானத்தை அங்கீகரிக்கின், இரண்டு மதங்களிலும் விலக்ஷணத்தன்மை சம்பவிக்கின்றது. வாசஸ்பதியின் மதத்தை யநுசரித்த ஜிஞ்ஞாசு கர்மத்தைவிட்டு, விவரணகாரர் மதத்தை யநுசரித்த ஞானத்திற்கு முந்திய ஜிஞ்ஞாசு கர்மாநுஷ்டானத்தைச் செய்யின் மதபேத நிரூபணம் ஸபலமாகும். முற்கூறியபடி இரண்டு மதங்களிலும் விவிதிஷையின் சித்தியினால் கர்மத்தியாக மங்கீகரிக்கின் பரஸ்பர விலக்ஷணத்தன்மை தோற்றுகிறதில்லை. ஆதலால் மதபேத நிரூபணம் நிஷ்பலமாம்.

உஎ௬. முற்கூறிய சங்கைக்குச் சமாதானம்.

அதற்கு இது சமாதானமாம்:—இரண்டு மதங்களிலும் விவிதிஷை பரியந்தமே கர்மத்தின் அநுஷ்டானமாம். அங்ஙனமாயினும் மதபேதத்தால் கர்மத்தின் பலத்தில் விலக்ஷணத்தன்மையிருக்கின்றது. அது வருமாறு:—வாசஸ்பதியின் மதத்தில் கர்மத்தின்

பலம் விவிதிஷையாம். விவிதிஷையின் உற்பத்தி யுண்டாகக் கர்ம ஜந்நிய அபூர்வத்திற்கு நாசமுண்டாகின்றது. விவிதிஷை உண்டாகியும் உத்தம குரு லாபமுதலிய சாமக்கிரி உண்டாயின் ஞானமுண்டாகும். எந்தச் சாதனத்தின் குறைவாவது இருக்குமாயின் ஞானமுண்டாகாது. கர்மத்தின் வியாபாரம் விவிதிஷையின் உற்பத்தியிலுளது. தத்துவஞானம் கர்மத்தின் பயனன்று. ஆதலால் ஞானத்தின் உற்பத்தியில் கர்மத்தின் வியாபார மில்லை. இவ்வாற்றால் வாசஸ்பதியின் மதத்தில் விவிதிஷைக்கு ஏதுவான கர்மாநுஷ்டானம் செய்தும், ஞானத்தின் சித்தி நியமமாக உண்டாகிற தில்லை. ஆனால் உத்தம பாக்கியத்தினால் சகல சாமக்கிரிகளும் சித்திக்கின் ஞானமுண்டாம். ஆதலால் ஞானத்தின் பிராப்தி நியத மன்று. விவரணகாரர் மதத்தில் விவிதிஷைக்கு முற்காலத்தில் அநுஷ்டிக்கப்பட்ட கர்மத்திற்கும் ஞானம் பலமாம். ஆதலால் பலத்தின் உற்பத்தியின்றி கர்ம ஜந்நிய அபூர்வத்திற்கு நாசம் உண்டாகாமையால், ஞானத்தின் உற்பத்தி பரியந்தம் கர்ம ஜந்நிய அபூர்வ மிருக்கின்றது. எவ்வளவு சாமக்கிரியின்றிக் கர்மத்தின் பலமாகிய ஞானமுண்டாகிறதில்லையோ, அவ்வளவு சாமக்கிரியைக் கர்மம் சம்பாதிக்கின்றது. இவ்வாற்றால் இப்பக்ஷத்தில் ஞான ஏதுவாகிய கர்மத்தை அநுஷ்டானஞ் செய்யின் நிகழும் சரீரத்திலேனும், இனி வரும் சரீரத்திலேனும் அவசியம் ஞானமுண்டாகின்றது. ஆதலால் ஞானத்தின் உற்பத்தி நியதமாம். இவ்வாற்றால் வாசஸ்பதியின் மதத்தில் சுப கர்மத்தினால் விவிதிஷை நியமமாக உண்டாகின்றது. ஞானத்தின் சித்தி நியதமன்று. விவரணகாரர் மதத்தில் அதே கர்மத்தினால் ஞானத்தின் உற்பத்தி நியமமாக உண்டாகின்றது. ஆதலால் இரண்டு மதங்களுக்கும் பரஸ்பர பேத முண்டு; கலப்பில்லை. விவிதிஷைக்கு ஏது கர்மமாம்; அல்லது ஞானத்திற்கு ஏதுவாம். இரண்டுமதப்படி வேதாத்தியயனம், யாகம், தானம், கிருச்சிரசாந்திராயண முதலிய ஆசிரம கர்மங்களுக்கே வித்தையில் உபயோகமிருக்கின்றது."

௨௭௭. ஓர் ஆசிரியர் மதப்படி வர்ணமாத்திரத்தின் தர்மங்கள் வித்தையில் உபயோகமாமெனல்.

வர்ண மாத்திரத்தின் தர்மங்கள் வித்தையில் உபயோகமாமென்று ஒரு ஆசிரியர் கூறுகின்றனர்.

நித்திய கருமங்களும் வித்தையில் உபயோகமாமெனல்.

கல்பதருகாரர் மதம் இதுவாம்:—சகல நித்திய கர்மங்களுக்கும் வித்தையில் உபயோகமுண்டு. ஏனெனின் சூத்திரகாரரும் பாஷியகாரரும் ஆசிரமமின்றிய புருஷர்களுக்கும் வித்தைக்கு ஏதுவாகிய கர்மத்திலும், அங்ஙனமே சிரவண முதலியவற்றிலும் அதிகாரம் சொல்லியிருக்கின்றனர். அங்ஙனமே ரைக்வர் வாசக்நவி முதலிய ஆசிரமமின்றியவர்களுக்கும் பிரஹ்மவித்தை சுருதியிற் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. வாசக்நவி புத்திரி கார்க்கியினை வாசக்நவியென்பர். ஆசிரம தர்மங்களுக்கே வித்தையில் உபயோகமுளதாயின், ஆசிரமமின்றிய புருஷர்களிடத்தில் ஞானத்தை யுண்டுபண்ணும் கர்ம மின்மையால் ஞானமுண்டாகலாகாது. ஆதலால், ஜபம், கங்காஸ்நானம், தேவதாத்தியான முதலியவற்றோடு கூடிய சகல சுபகர்மங்களுக்கும் வித்தையில் உபயோக முண்டு. இது கல்பதருகாரர் மதம். ஆனால் கல்பதருகாரர் மதத்திலும காமிய கர்மத்திற்கு வித்தையில் உபயோக மில்லை. ஆனால் நித்திய கர்மத்திற்கே வித்தையில் உபயோகமுண்டு. ஏனெனின் வேறுவிதமாகவோ வித்தையில் கர்மத்தின் உபயோகம் சம்பவிக்கிறதில்லை. வித்தையின் பிரதிபந்தகமான பாவத்தின் நிவிருத்தி வாயிலாகவே வித்தையில் கர்மத்தின் உபயோக முண்டாகின்றது. காமிய கர்மத்தினல் சுவர்க்கம், புத்திரன் முதலியவற்றின் அடைவாகிய பயனுண்டாகின்றது. அதனல் பாவத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகிறதில்லை. நித்திய கர்மத்தினலேயே பாவத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. ஆதலால் சகல நித்திய கர்மங்களுக்கும் வித்தையில் உபயோகமுண்டு.

உஎகூ. சம்க்ஷேபசாரீரக கர்த்தாவின் மதப்படி காமியமும் நித்தியமுமாகிய சகல சுபகர்மங்களுக்கும் வித்தையில் உபயோக முண்டெனல்.

சம்க்ஷேபசாரீரக கர்த்தா இது கூறியிருக்கின்றனர்:—காமியமும் நித்தியமுமாகிய சகல சுபகர்மங்களுக்கும் வித்தையில் உபயோக மிருக்கின்றது. ஏனெனின் "யஜ்ஞேநவிவிதிஷந்தி-யாகத்தினல் அறிய விரும்புகின்றனர்." என்றிவ்வாறு கைவல்ய சாகையிற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. ஆண்டு நித்திய காமியங்களின் சாதாரணமாம் யஞ்ஞமென்னும் சொல். "யஜ்ஞோவைவிஷ்ணு

ஈஅக-வி - தர்மத்தினுல் பாவம் கெடுகின்றது." என்றல் முதலிய வாக்கியங்களால் சகல சுபகர்மத்திற்கும் பாவத்தைக் கெடுக்குந் தன்மை தோற்றுகின்றது. ஆதலால் ஞானத்தின் பிரதிபந்தக மான பாவத்தை நிவர்த்திக்கும் வாயிலாக நித்திய கர்மத்தைப் போல, காமிய கர்மத்திற்கும் வித்தையில் உபயோகமுண்டு. இது சம்க்ஷேபசாரீரக கர்த்தாவாகிய சர்வஞ்ஞாத்மமுநியின் மதம்.

உ௪௦—உ௪௩. சந்நியாசம் ஞானத்திற்குச் சாதனமா மென்பதில் விசாரம்.

உ௪௦. பாவநிவிருத்தி வாயிலாக ஞானத்திற்கு ஏதுவாதலால் கிரமமாகக் கர்மமும் சந்நியாசமுமாகிய இரண்டும் கர்த்தவ்வியமாமெனல்.

ஆதலால் தீவிர ஜிஞ்ஞாஸை பரியந்தம் சகல சுபகர்மங்களும் செய்யத்தக்கனவாம். மிகத்திட வைராக்கியத்தோடுகூடிய தீவிர ஜிஞ்ஞாஸை உண்டாயின், சாதனத்தோடு கர்மத்தை விடுதலாகிய சந்நியாசம் கர்த்தவ்வியமாம் (செய்யத்தக்கதாம்). எங்ஙனம் சுபகர்மத்தினுல் பாவத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றதோ, அங்ஙனமே சந்நியாசத்தினுலும் ஞானத்திற்குப் பிரதிபந்தகமான பாவத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. ஞானத்திற்குப் பிரதிபந்தக மான பாவம் அநேகவிதமாம். அவற்றிற் சில பாவம் கர்மத்தினுலும், சில சந்நியாசத்தினுலும் நிவிருத்தி யாகின்றன. ஆதலால் ஞானத்திற்குப் பிரதிபந்தகமான பாவத்தின் நிவிருத்தி வாயிலாகக் கர்மமும் சந்நியாசமுமாகிய இரண்டும் ஞானத்திற்கு ஏதுவாயிருத்தலின் கிரமமாகக் கர்த்தவ்வியமாம்.

உ௪க. ஓர் ஆசாரியர் மதத்தில் சந்நியாசத்திற்குப் பிரதிபந்தகமாகிய பாவத்தின் நிவிருத்தியும், புண்ணியத்தின் உற்பத்திவாயிலாகச் சிரவணத்தின் சாதனத்தன்மையும்.

ஓர் ஆசிரியர் மதம் இதுவாம்:—கேவல பாவ நிவிருத்திவாயிலாகவே சந்நியாசத்திற்கு ஞானத்திற்குச் சாதனமாந்தன்மையில்லை. ஆனுல் சந்நியாச ஜந்நிய அபூர்வத்தோடு கூடிய புருஷனுக்கே சிரவண முதலியவற்றினுல் ஞான முண்டாகின்றது. ஆத

லால ச்ரவணத்தின் அங்கம் சந்நியாசமா யிருத்தலின், முற்றும் பாவமின்றியவனுக்கும் சந்நியாசம் கர்த்தவ்வியமாம்.

௨௮௨. விவரணகாரர் மதத்தில் சந்நியாசம் ஞானப்பிரதிபந்தக விக்ஷேபத்தின் நிவிருத்தி வடிவ திருஷ்டபலத்திற்கு ஏதுவாதல்.

விவரணகாரர் மதம் இதுவாம:—சந்நியாசமின்றி விக்ஷேபத்தின் அபாவமுண்டாகாது. ஆதலால் ஞானப்பிரதிபந்தக விக்ஷேபத்தின் நிவிருத்தி வடிவ திருஷ்ட பலமே சந்நியாசத்திற்காம். ஆதலால் ஞானப்பிரதிபந்தக பாபத்தின் நிவிருத்தி அல்லது ஞானத்திற் கேதுவாகிய தர்மத்தின் உற்பத்தி வடிவ அதிருஷ்ட பலத்திற்கு ஏது சந்நியாசமாமென்று கூறுதல் அயோக்கியமாம். யாண்டுத் திருஷ்டபலம் சம்பவிக்கிறதில்லையோ, ஆண்டு அதிருஷ்ட பலத்தின் கற்பனை யுண்டாகின்றது. விக்ஷேப நிவிருத்தி வடிவ திருஷ்டபலம் சந்நியாசத்திற்குச் சம்பவிக்கின்றது. அதற்கு அதிருஷ்டபலம் கூறுதல் சம்பவியாது. சில பிரதான புருஷர்களுக்குப் பிற ஆசிரமங்களிலும் காமக் குரோதவடிவ விக்ஷேபத்தின் அபாவமுண்டாயின், கர்மங்களின் இடையில் வேதாந்தத்தின் விசாரம் சம்பவிக்கின், முற்கூறியபடி சந்நியாசம் வியர்த்தமாம். அங்ஙனமாயினும் "ஆஸுப்தேராம்ருதே: காலம் நயேத்வேதாந்தசிந்தயா-சுழுத்திபரியந்தமும் மரணபரியந்தமுமாகிய காலத்தை வேதாந்த சிந்தனையாற் கழிக்கவேண்டும்." என்னும் கௌடபாதீயத்தின் வசனத்தினாலும், "தச்சிந்தனம் தத்கதனம் அந்யோந்யம் தத்ப்ரபோதனம்—அதனைச் சிந்தித்தலும் அதனைக் கூறுதலும் ஒருவருக்கொருவர் அதனை யறிவித்தலும்" என்னும் பகவானது வாக்கியத்தினாலும், "ப்ரஹ்மஸம்ஸ்தோ அம்ருதத்வமேதி - பிரஹ்மநிஷ்டையினையுடையவன் அமிர்தத்தன்மையை யடைகிறான்." என்னும் சுருதிவசனத்தினாலும் நிரந்தரம செய்யப்படுகின்ற பிரஹ்மத்தின் சிரவண முதலியவற்றால் ஞானமுண்டாகின்றது. எவனுக்குப் பிரஹ்மத்தின் நிலை அதாவது அநந்நிய வியாபாரத்தன்மையால் நிலைத்திருத்தல் உண்டாகின்றதோ, அந்தப் புருஷன் ஞானவாயிலாக அமிர்தத்தன்மையை யடைகின்றானென்பது சுருதியின் அர்த்தமாம். கர்மத்தின் இடைக்காலத்தில் ஒருகாலத்துச் செய்யப்படும்

சிரவணமுதலியவற்றால் ஞானமுண்டாகிறதில்லை. நிரந்தரம் சிரவண முதலியவற்றின் அப்பியாசத்திற்கு ஏது சந்நியாசமாம். ஆதலால் அதிருஷ்டமின்றியே திருஷ்டபலத்திற் கேது சந்நியாசமாம்; என்றாலும் வியர்த்தமன்று.

உஅக—உகூக. க்ஷத்திரிய வைசியர்களுக்குச் சந்நியாசத்திலும் சிரவணத்திலும் அதிகாரத்தை விசாரித்தல்.

உஅக. க்ஷத்திரிய வைசியர்களுக்குச் சந்நியாசத்திலும் சிரவணத்திலும் உள்ள அதிகார விசாரத்தின் பிரதிஜ்ஞை.

இப்பிரசங்கத்தில் க்ஷத்திரிய வைசியர்களுக்குச் சந்நியாசத்திலும் சிரவணத்திலும் அதிகாரமுண்டு அல்லது இல்லையென்னும் இவ்விசாரத்தை மதபேதமாக எழுதுவாம்:—

உஅச. ஓர் நூலாசிரியரின் மதப்படி சந்நியாசத்திலும் அங்ஙனமே பிரஹ்ம சிரவணத்திலும் பிராமணனுக்கே அதிகாரமுண்டு; க்ஷத்திரிய வைசியர்களுக்கு அதிகாரமில்லையெனல்.

ஒரு நூலாசிரியர் இவ்வாறு கூறுகின்றனர்:—சந்நியாசத்தை விதிக்கும் அநேக வாக்கியங்களில் பிராஹ்மணனென்னும் பதமிருத்தலால் பிராஹ்மணன் மாத்திரத்திற்குச் சந்நியாசத்தில் அதிகாரமுண்டு. சந்நியாசமின்றிய கிரகஸ்தர் முதலியோர்களுக்குப் பிரஹ்ம விசாரத்திற்கு அவகாசமில்லை. ஆதலால் சந்நியாசத்திலும் அங்ஙனமே பிரஹ்ம சிரவணத்திலும் க்ஷத்திரிய வைசியர்களுக்கு அதிகாரமில்லை.

உஅரு. வேறு நூலாசிரியர் மதப்படி சந்நியாசத்தில் கேவலம் பிராஹ்மணனுக் கதிகாரமுண்டு; க்ஷத்திரிய வைசிரியர்களுக்குச் சந்நியாசத்தை விட்டுக் கேவல பிரஹ்ம சிரவணத்தில் அதிகாரமுண்டெனல்.

வேறு நூலாசிரியர் இவ்வாறு கூறுகின்றனர்:—சந்நியாசத்தில் கேவலம் பிராஹ்மணனுக்கே அதிகார முண்டெனினும், பிரஹ்ம சிரவணத்தில் க்ஷத்திரிய வைசியர்களுக்கும் அதிகாரமுண்டு.

ஆனல் ஜன்மாந்திர சம்ஸ்காரத்தினல் எந்த உத்தமபுருஷனுக்கு விஷயங்களில் தீனத்தன்மை (பற்றுடைமை) முதலிய தோஷங்களில்லேயோ, அப்படிப்பட்ட சுத்தபுத்தியுடையவனுக்குச் சந்நியாசமின்றி ஞானமுண்டாகின்றது. இதனுற்றான் கிரகஸ்த ஆசிரமத்திலேயே அநேக ராஜரிஷிகள் பிரஹ்மவித்துக்களாகச் சொல்லப்படுகின்றனர்.

உஅசு. அவர்களினும் வேறு நூலாசிரியர் மதப்படி க்ஷத்திரிய வைசியர்களுக்குப் பிரஹ்ம சிரவணத்திற்போல வித்வத்ஸந்நியாசத்திலும் அதிகாரமுண்டென்ல்.

அவர்களினும் வேறு நூலாசிரியர் இவ்வாறு கூறுகின்றனர்:—எங்ஙனம் பிரஹ்ம சிரவணுதிகளில் க்ஷத்திரிய வைசியர்களுக்கு அதிகாரமுண்டோ, அங்ஙனமே சந்நியாசத்திலும் க்ஷத்திரிய வைசியர்களுக்கு நிஷேதமில்லே. ஞான உதயத்தினல் கர்த்திருத்துவ போக்திருத்துவ புத்தியின் அபாவமும், அங்ஙனமே ஜாதி ஆசிரம அபிமானங்களின் அபாவமு முண்டாகின்றன. கர்த்திருத்துவ போக்திருத்துவ புத்தியின்றியும்,ஜாதி ஆசிரமங்களின் அபிமானமின்றியும் கர்மாதிகாரம் சம்பவியாமையால், சர்வ கர்ம பரித்தியாக பூர்வக அக்கிரிய அசங்க ஆத்ம வடிவமாக நிலேத்தலாகிய வித்வத்ஸந்நியாசத்திலும் க்ஷத்திரிய வைசியர்களுக்கு அதிகாரமுண்டு. கேவல விவிதிஷாஸந்நியாசத்தில் அவர்களுக்கு அதிகாரமில்லே.

உஅஎ. வார்த்திககாரர் மதத்தில் விவிதிஷாஸந்நியாசத்திலும் க்ஷத்திரிய வைசியர்களுக் கதிகாரமுண்டெனல்.

வார்த்திககாரர் மதம் இதுவாம்:—விவிதிஷாஸந்நியாசத்திலும் க்ஷத்திரிய வைசியர்களுக்கு அதிகாரமுண்டு. அநேக சுருதி வாக்கியங்களில் பிராஹ்மணர்களுக்குச் சந்நியாசம் கூறியிருக்கினும், சந்நியாசத்தை விதிக்கும் ஜாபால சுருதியில் பிராஹ்மணனென்னும் பதமில்லே. கேவலம் வைராக்கிய சம்பத்தியினல் சந்நியாசம் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. ஆதலால் அநேக சுருதிவாக்கியங்களில் துவிஜன்(இருபிறப்பாளன்)என்பதின் உபலக்ஷணமாகப்

பிராஹ்மண பதமிருக்கின்றது. ஸ்மிருதியில் இது கூறப்பட்டிருக்கின்றது:—"ப்ராஹ்மண: க்ஷத்ரியோவாபி வைஶ்யோவா ப்ரவ்ரஜேத் க்ருஹாத் த்ரயாணாம் வர்ணாநாம் வேதமதீத்ய சத்வார ஆஶ்ரமா:-பிராஹ்மணனுயினும் க்ஷத்திரியனுயினும் வைசியனுயினும் கிரகத்தினின்றும் போகக்கடவன்; மூன்று வர்ணங்களுக்கும் வேதத்தை ஓதி நான்கு ஆசிரமங்கள்" என்பதாக ஸ்மிருதி வசனத்திலும் க்ஷத்திரிய வைசியர்களுக்குச் சந்நியாசத்தி லதிகாரமிருக்கின்றது. இது வார்த்திககாரராகிய சுரேசுவராசாரியர் மதம்.

௨௮௮. வேறோர் நூலாசிரியர் மதப்படி பிராஹ்மணர்களுக்கு ஞானத்தில் சந்நியாசத்தின் அபேக்ஷையும், க்ஷத்திரிய வைசிரியர்களுக்குச் சந்நியாசத்தில் அதிகாரமின்மையும் ஞானத்திற்கு உபயோகமுள்ள கர்மத்திலும் வேதாந்த சிரவணத்திலும் அதிகாரமுண்மையும்.

வேறு ஒரு நூலாசிரியர் இவ்வாறு கூறுகின்றனர்:—சந்நியாசத்தை விதிக்கும் சுருதி வாக்கியங்களில் பிராஹ்மணபத மிருக்கின்றது. அது துவிஜமாத்திரத்திற்கு உபலக்ஷணமாமென்று கூறுதலிற் பிரமாணமில்லை. ஜாபால சுருதியில் பிராஹ்மணபதமில்லையாயினும், அநேக சுருதிகளை அநுசரித்து ஆண்டும் பிராஹ்மண கர்த்தாவின் அத்தியாகார முண்டு. ஆதலால் க்ஷத்திரிய வைசியர்களுக்குச் சந்நியாசத்தில் அதிகாரமில்லை. ஆனுல் அநேக ஸ்தானங்களில் "கிரகஸ்தனுகிய ராஜா ஞானமுடையவன்" என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது. இதனுல் இது கொள்ளவேண்டியதாம்:—பிராஹ்மணனுக்குப் பிரஹ்ம விசாரத்தின் அங்கம் சந்நியாசமாம். சந்நியாச மின்றிக் கிரகஸ்த முதலிய ஆசிரமத்துள்ள பிராஹ்மணனுக்குப் பிரஹ்ம விசாரத்தில் அதிகார மில்லை. சந்நியாசியாகிய பிராஹ்மணனுக்கே பிரஹ்ம விசாரத்தில் அதிகார முண்டு. க்ஷத்திரிய வைசியர்களுக்குச் சந்நியாசமின்றியே பிரஹ்ம விசாரத்தில் அதிகாரமுண்டு. ஏனெனின் சந்நியாசத்தை விதிக்கும் வசனங்களில் பிராஹ்மணபத மிருத்தலால் க்ஷத்திரிய வைசிரியர்களுக்குச் சந்நியாசத்தின் விதியில்லை. ஆத்மகாமனுக்கு ஆத்மசிரவணத்

தின் அபாவத்தைக் கூறுதல் சம்பவியாது. ஆதலால் க்ஷத்திரிய வைசியர்களுக்கு ஞானத்திற் குபயோகமுள்ள அதிருஷ்டம் கேவலம் கர்மத்தினாலேயே உண்டாகின்றது. சந்நியாசஜந்நிய அதிருஷ்டத்தின் அபேக்ஷை க்ஷத்திரியவைசியர்களுக்கு ஞானத்திலில்லை. இதனாற்றான் கீதையில் "கர்மணைவ ஹி ஸம்ஸித்திமாஸ்திதா ஜநகாதய:- கர்மத்தினாலேயே ஜனகர் முதலியோர்கள் நற்சித்தியைப் பெற்றார்கள்" என்பதாகப் பரமேசுவரன் கூறியிருக்கின்றார். இவ்வாக்கியத்தில் அந்தக்கரணத்தின் சுத்தி அல்லது ஞானம் நற்சித்தி என்னும் சொல்லிற்குப் பொருளாமென்று பாஷியகாரர் எழுதியிருக்கின்றனர். சந்நியாசமின்றிய கேவல கர்மத்தினால் அந்தக்கரணத்தின் சுத்தியை ஜநகர் முதலியோர் அடைந்தனர்; அல்லது சந்நியாசமின்றிய கேவல கர்மத்தினால் ஞானப் பிரதிபந்தகம் நீங்குதல் வாயிலாகச் சிரவணத்தினால் ஞானத்தை அடைந்தார்கள் என்பது கீதாவாக்கியத்தின் பொருளாம். இரண்டு கிரமத்தினாலும் க்ஷத்திரியவைசியர்களுக்குச் சந்நியாச அபேக்ஷையின்றிய கேவல கர்மமே ஞானத்தைப் பிரதிபந்திக்கும் பாவத்தின் நிவிருத்திக்கு ஏதுவாம். பிராஹ்மணனுக்குச் சந்நியாசத்தோடு கூடிய கர்மத்தினால் ஞானத்திற்குப் பிரதிபந்தகமான பாவத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. சிரவணத்தின் அங்கம் சந்நியாசமாமென்னும் பக்ஷத்திலும் சந்நியாசம் பிராஹ்மணனது சிரவணத்திற்கு அங்கமாம்; க்ஷத்திரியவைசியர்களது சிரவணத்திற்கு அங்கமன்று. ஆனால் பலத்தின் அபிலாஷையின்றியதும், குரோதமுதலிய தோஷங்களின்றியதுமான ஈசுவரார்ப்பண புத்தியினால் தனது வருணாசிரம தர்மங்களின் அநுஷ்டானத்தோடு கூடிய கர்மத்தின் அவகாசகாலத்தில் சிரவணத்தினாலேயே க்ஷத்திரியவைசியர்களுக்கு ஞானமுண்டாகின்றது. எவ்வாற்றாலும் ஞானத்திற்கு உபயோகியான கர்மத்திலும் சிரவணத்திலும் க்ஷத்திரியவைசியர்களுக்கும் அதிகாரமுண்டு. பிராஹ்மணனைப்போல க்ஷத்திரியவைசியர்களுக்கும் ஞானவிருப்புடைமை சமமாம். பிரயோஜன விருப்புடையோனுக்குச் சாதனத்தில் அதிகாரமுண்டாகின்றது. ஆதலால் ஆத்மகாமராகிய க்ஷத்திரியவைசியர்களுக்கு வேதாந்தசிரவணத்தி லதிகாரமுண்டு.

௨௮௯. ஓர் நூலாசிரியர் மதத்தில் சூத்திரனுக்குச் சிரவணத்தி லதிகார முண்டெனல்.

மனிதர் மாத்திரத்திற்கு ஆன்மவிருப்பின் சம்பவ மிருத்தலால் க்ஷத்திரிய வைசியர்களைப்போல ஞான விருப்புடைமையின் இருப்பால் சூத்திரனுக்கும் முற்கூறியபடி வேதாந்தசிரவணத்தின் அதிகார முண்டாதல்வேண்டும். அங்ஙனமாயினும் “நஶூத்ராய மதிம் தத்யாத்-சூத்திரனுக்கு மதியைத்தரலாகாது” என்றல் முதலிய வசனத்தினால் சூத்திரனுக்கு உபதேசத்தின் நிஷேதமுண்டு. மூற்றும் உபதேசமின்றிய புருஷனுக்கு விவேக முதலியவற்றின் அசம்பவ மிருத்தலால் ஞானவிருப்புடைமை சம்பவியாது. அங்ஙனமே சூத்திரனுக்கு யாகமுதலிய கர்மங்களின் நிஷேதமு மிருத்தலின், வித்தைக்கு உபயோகமுள்ள கர்மத்தின் அபாவத்தால் அவனுக்கு ஞானத்திற்கேதுவாகிய சிரவணத்தி லதிகாரமில்லை. இது ஓர் நூலாசிரியர் மதமாம்.

௨௯௦. வேறு நூலாசிரியர் மதப்படி சூத்திரனுக்கும் வேதத்திற் கந்நியமான புராண இதிகாசமுதலிய வடிவ அத்தியாத்ம நூல்களின் சிரவண முதலியவற்றி லதிகாரமுண்டெனல்.

வேறு நூலாசிரியர் மதம் இதுவாம்:—உபநயன பூர்வகமாக வேதத்தின் அத்தியயனம் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. சூத்திரனுக்கு உபநயனம் சொல்லப்படவில்லை. ஆதலால் வேத சிரவணத்திலோ சூத்திரனுக் கதிகாரமில்லை. அங்ஙனமாயினும், “ஶ்ராவயேச்சதுரோ வர்ணான்-நான்கு வருணத்தவர்களையும் கேட்பிக்க” என்றல் முதலிய வசனத்தால் இதிகாச புராண முதலியவற்றின் சிரவணத்தில் சூத்திரனுக்கு மதிகார மிருக்கின்றது. முற்கூறிய வசனத்திற் சூத்திரனுக்கு உபதேசத்தில் நிஷேதம் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அதன் அபிப்பிராயம் இதுவாம்:— வைதிக மந்திரத்தோடுகூடிய யாகமுதலிய கர்மங்களினுபதேசம் சூத்திரனுக்குச் செய்யலாகாது. அங்ஙனமே வேதத்திற்கூறிய பிராணன் முதலிய சகுண உபாசனையின் உபதேசம் சூத்திரனுக்குச் செய்யலாகாது; உபதேசமாத்திரத்தின் நிஷேதமில்லை. உபதேசமாத்திரத்தின் நிஷேதமுளதாயின், தர்மசாஸ்திரத்தில் சூத்திர ஜாதியினது

தர்மத்தின் நிரூபணம் நிஷ்பலமாகும். வித்தைக்கு உபயோகமுள்ள கர்மத்தின் அப்பாவத்தால் வித்தையில் அநதிகாரம் கூறியிருப்பது யாதோ அதற்குச் சமாதானம் இதுவாம்:—சாதாரண அசாதாரணமான சகலசுபகர்மங்களுக்கும் வித்தையில்உபயோகமுண்டு. சத்தியம், அஸ்தேயம் (திருடாமை), க்ஷமை, சௌசம், தானம், விஷயத்தினின்றும் திரும்புதல், பகவந்நாம உச்சாரணம், தீர்த்தஸ்நானம், பஞ்சாக்ஷரமந்திரராஜ முதலியவற்றின் ஜெபம் என்றல் முதலிய சகல வர்ணங்களின் சாதாரணதர்மங்களிலும் அங்ஙனமே சூத்திர கமலாகரத்திற் கூறிய நான்குவர்ணங்களின் அசாதாரண தர்மங்களிலும் சூத்திரனுக்கதிகாரமுண்டு. அக்கருமங்களின் அநுஷ்டானத்தால் அந்தக்கரணத்தின் சுத்திவாயிலாக ஞானத்தின் பிராப்தி சம்பவிக்கின்றது. ஆதலால் இதிகாசபுராண முதலியவற்றின் சிரவணத்தால் விவேகமுதலியன சம்பவித்தலின், சூத்திரனுக்கும் ஞான விருப்புடைமையிருத்தலின், வேதத்திற் கந்நியமான அத்தியாத்ம கிரந்தங்களின் சிரவணமுதலியவற்றில் சூத்திரனுக்கும் அதிகாரமுண்டு. பாஷியகாரரும் முதலத்தியாயத்தின் மூன்றாவது பாதத்தில் இது கூறியிருக்கின்றனர்:—உபநயன பூர்வகமாக வேதத்தின் அத்தியயனம் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. சூத்திரனுக்கு உபநயனமின்மையால் வேதத்திலதிகாரமில்லையாயினும், புராணமுதலியவற்றின் சிரவணத்தால் சூத்திரனுக்கும் ஞானமுண்டாய் விடுமாயின், ஞான சமகாலத்திலேயே சூத்திரனுக்கும் பிரதிபந்தமின்றிய மோக்ஷமுண்டாகும். இவ்வாறு பாஷியகாரர் வசனத்தினாலும் வேதத்திற் கந்நியமான ஞானத்திற் கேதுவான அத்தியாத்ம கிரந்தங்களின் சிரவணத்தில் சூத்திரனுக் கதிகாரமுண்டு.

உ௯௧—உ௯௨. மனிதர்மாத்திரத்திற்குப் பக்தி ஞானங்களின் அதிகாரமுண்டெனல்.

உ௯௧. அந்தியஜர்முதலிய மனுஷர்களுக்கு தத்துவஞானத்தி னதிகாரம்.

ஜன்மாந்திர சம்ஸ்காரத்தினால் அந்தியஜர் (கடைச்சாதியர்) முதலியோருக்கும் ஞானவிருப்புண்டாய் விடுமாயின், பௌருஷேய வசனத்தினால் அவர்களுக்கும் ஞானமுண்டாய்க் காரியத்தோடு அவித்தையின் நிவிருத்தி வடிவ மோக்ஷமுண்டாகின்றது ஆதலால் தேவர் அசுரர்களைப்போல சகல மனுஷர்களுக்கும் தத்

துவஞானத்தின் அதிகாரமுண்டு. ஆத்மசொரூபத்தின் யதார்த்த ஞானத்தினைத் தத்துவஞான மென்பர். ஆத்மாவின்றிய ஓர் சரீரமுளதாயின் ஞானத்தின் அதிகாரமின்மையுளதாம். ஆதலால் ஆத்மஞானத்தின் சாமர்த்தியம் மனுஷமாத்திரத்தி லுண்டு.

௨௬௨. தத்துவஞானத்தில் தெய்வசம்பத்தை அபேக்ஷித்தலோடு மனுஷமாத்திரத்திற்குப் பகவத்பக்தி தத்துவ ஞானங்களின் அதிகாரத்தினது நிச்சயம்

ஆனால் எவன் சரீரத்தில் தெய்வசம்பத்துளதோ, அவனுக்குத் தத்துவஞான முண்டாம். அசுரசம்பத்தில் தத்துவஞான முண்டாகாது. சர்வபூதங்களிடத்திலும் தயை, க்ஷமை, சத்தியம், ஆர்ஜவம் (நேர்மை), சந்தோஷமுதலிய தெய்வசம்பத்தின் சம்பவம் பிராஹ்மணனிடத்திருக்கின்றது. க்ஷத்திரியனுக்குப் பிரஜைகளைப் பாலித்தற்பொருட்டுப் பிரவிருத்தி தர்மமிருத்தலால பிராஹ்மணனினும சிறிது குறைந்த தெய்வசம்பத்து சம்பவிக்கின்றது. தர்மபுத்தியாகப் பிரஜைகளைச் சம்ரக்ஷித்தற்பொருட்டு துஷ்டஜீவர்களை இம்சித்தலும் அஹிம்சையாம். ஆதலால் தெய்வசம்பத்தின் அசம்பவமில்லை. அங்ஙனமே வைசியனுக்கும் கிருஷிவாணிபமுதலியசரீரவியாபாரம் க்ஷத்திரியரினும் அதிகமாயிருத்தலால், ஆத்மவிசாரத்தில் அவகாசத்தின் அசம்பவமிருத்தலின், அவனுக்குச்சாமர்த்தியம்சம்பவிக்கிறதில்லை. அங்ஙனமாயினும் பாக்கியசாலிகளாகிய சில வைசியர்களுக்குச் சரீரவியாபாரமின்றியே சகலவியவகாரத்தின் நிர்வாகமுண்டாகின்றது. அவர்களுக்குத் தெய்வசம்பத்தைப் பெறுதலாகிய சாமர்த்தியம் சம்பவிக்கின்றது. எந்த ஆசாரியர்களது மதத்தில் க்ஷத்திரிய வைசியர்களுக்குச் சந்நியாசத்தினதிகார மிருக்கின்றதோ, அவர்கள் மதத்திலோ அநாயாசமாகவேதெய்வசம்பத்துச்சம்பவிக்கின்றது. நான்காவது வருணத்திலும் அங்ஙனமே அந்தியஜர் முதலியோரிடத்தும் தெய்வசம்பத்தது தர்லபமாயினும், கர்மத்தின் பலன் அநந்தவிதமாம். சிலருக்கு ஜந்மாந்திரத்தின் கர்மத்தால் தெய்வ சம்பத்தின் பேறு உண்டாய்விடின், புராண முதலியவற்றின் விசாரத்தால் நான்காவது வருணத்திற்கும் சம்ஸ்கிருதமல்லாத பாஷாப்பிரபந்த முதலியவற்றின் சிரவணத்தால் அந்தியஜர் முதலியோர்களுக்கும் பக

வத்பக்தி தத்துவ ஞானங்களின் இலாபவாயிலாக மோக்ஷத்தின் இலாபம் நிர்விக்கினமாக உண்டாகின்றது. இவ்வாற்றால் பகவத் பக்தி தத்துவஞானங்களின் அதிகாரம் சகல மனுஷர்களுக்கு மிருக்கின்றது. இது சாஸ்திரத்தின் நிச்சயமாம்.

உ௯௩—உ௯௫. தத்துவஞானத்தினால் சுவ (தனது) ஏதுவான அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தியில் சங்கை சமாதானம்.

உ௯௩. அஞ்ஞானத்தின் காரியமான அந்தக்கரணத்தின் விருத்தி வடிவ தத்துவ ஞானத்தினால் அதற்குக் காரணமான அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தியிற்சங்கை.

தத்துவ ஞானத்தினால் காரியத்தோடு அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது என்பது அத்வைத நூல்களின் சித்தாந்தம். ஜீவப் பிரஹ்மங்களின் அபேதத்தைக் கோசரிக்கும் அந்தக்கரணத்தின் விருத்தியைத் தத்துவ ஞானமென்பர். அந்தக்கரணத்திற்கு அஞ்ஞானத்தின் காரியத்தன்மை யிருத்தலால் விருத்தி வடிவதத்துவஞானமும அஞ்ஞானத்தின் காரியமாம். காரியகாரணங்களுக்கு ஒன்றற்கொன்று அவிரோதமே உலகத்திற் பிரசித்தமாம். ஆதலால் தத்துவஞானத்தினால் அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தி கூறுதல் சம்பவியாது.

உ௯௪. முற்கூறிய சங்கைக்குச் சமாதானம்.

இச்சங்கைக்கு இது சமாதானமாம்:— காரிய காரணங்களுக்கு ஒன்றற்கொன்று விரோதமின்மை யுண்டென்னும் நியமம் சாமாநியமாம். சமானவிஷயமுடைய ஞானஞ்ஞானங்களுக்குப் பரஸ்பரம்விரோத முண்டென்பது விசேஷநியமமாம். ஆதலால் விசேஷநியமத்தால் சாமாநிய நியமத்திற்குப் பாதமுண்டாகின்றது. படஅக்கினிகளின் சையோகத்தால் படத்திற்கு நாச முண்டாகின்றது. ஆண்டுச் சையோகத்திற்கு உபாதானகாரண மிரண்டாகின்றது. ஆதலால் படமும் உபாதானகாரணமாம். அங்ஙனமாயினும் அக்கினி சையோகத்திற்கும் படத்திற்கும் ஒன்றற்கொன்று நசிக்கப்படுவது நாசஞ்செய்வதெனுந்தன்மை வடிவ விரோதம் இருக்கின்றது; அவிரோதமில்லை. ஆதலால காரியகாரணங்களுக்கு ஒன்றற்கொன்று அவிரோத முண்டென்னும் நியமம் சம்பவியாது.

வைசேஷிக *சாஸ்திரத்தின்படி. அக்கினி சையோகத்தினற் படத்தினது நாச முண்டாகிறதில்லை. ஏனெனின் அக்கினி சையோகத்தினல் படாரம்பக தந்துவில் கிரியை யுண்டாகின்றது. கிரியையினல் தந்துவிபாகத்தால்(நாலின் பிரிவால்)* படத்தின் அசமவாயி காரண தந்து சையோகத்தின் நாச முண்டாகின்றது. தந்து சையோகத்தின் நாசத்தால் படத்தின் நாச முண்டாகின்றது. இவ்வாற்ருல் வைசேஷிக மதத்தில் அசமவாயிகாரணத்தின் நாசத்தினல் திரவியத்தின் நாச முண்டாகின்றது. ஆதலால் படத்தின் நாசத்தில் தந்து சையோகத்தின் நாசத்திற்கு ஏதுத்தன்மையுண்டு. பட அக்கினி சையோகங்களுக்குப் பட நாசத்தில் ஏதுத்தன்மையில்லை. அங்ஙனமாயினும் முறகூறிய கிரமத்தால் படத்திற்கு நாச முளதாயின் அக்கினி சையோகத்தினல் ஐந்தாவது க்ஷணத்தில் படத்தின் நாசம் சம்பவிக்கின்றது. அக்கினி சையோகத்திற்குமறைப்பின்றியபிற்காலத்தில் படத்தின் நாசம் தோற்றுகின்றது. ஆதலால் வைசேஷிக மதம் அசங்கதமாம். அக்கினி சையோகத்தினல் பஸ்மமாகிய படத்தின் அவயவம் கூடியதாகவே தோற்றுகின்றது. அங்ஙனமே தண்டத்தினல் பொடியாகிய கடத்தின் கபாலம் விபாகத்தாற் ரேன்றிய சையோக நாசமின்றியே நாசமாகின்றது. ஆதலால், அவயவ சையோகத்தின் நாசத்திற்கு அவயவியின் நாசத்தில் காரணத்தன்மையின் சம்பவமின்மையால், தந்து சையோகத்தின் நாசத்திற்குப் பட நாசத்திற் காரணத்தன்மையில்லை. ஆனல் பட அக்கினிகளின் சையோகமே படத்தின் நாசத்திற் காரணமாம். பட அக்கினிகளின் சையோகத்திற்கு அக்கினியோடு படம் உபாதானகாரணமாம்.. ஆதலால் காரிய காரணங்களுக்கும் நசிக்கப்படுவது நாசம் செய்வதெனுந் தன்மை விரோதம் பிரசித்தமா யிருத்தலின், அவற்றிற்குப் பரஸ்பரம் அவிரோத முண்டென்னும் நியமம் சம்பவியாது. இவ்வாற்ருல் அவித்தியாஜந்ய 'விருத்திஞானத்தினல் காரியத்தோடு கூடிய அவித்தையின் நாச முண்டாகின்றது.

௨௯௫—௩௦௩. அவித்தியாலேச சம்பந்தியின் விசாரம்.

௨௯௫. 'தத்துவஞானத்தினல் அவித்தை வடிவ உபாதானத்திற்கு நாச முண்டானபின் ஜீவன் முக்தியுடைய வித்வானது தேகஸ்திதியின் சங்கை.

ஆனல் சகல அவித்தைக்கும் தத்துவஞானத்தினல் நாச முண்டாயின், ஜீவன் முக்தனுகிய வித்வானது தேகத்திற்குத் தத்

ரவ ஞானகாலத்தில் அபாவமுண்டாதல்வேண்டும். ஏனெனின் பாதான காரணமாகிய அவித்தைக்கு நாச முண்டாகிய பின் ரியத்தின் ஸ்திதி சம்பவியாது.

உகூசு. முற்கூறிய சங்கைக்கு ஓர் ஆசாரியரின் கிரமப்படி சமாதானம்.

ஒருவர் இச்சமாதானங் கூறுகின்றனர்:—எங்ஙனம் வில்லழிந்தாலும் விடப்பட்ட அம்பின்வேகம் நிலைத்திருக்கின்றதோ, அங்ஙனமே காரணத்திற்கு நாச முண்டாகியும் வித்வானது சரீரத் தின் ஸதிதி சம்பவிக்கின்றது.

உகூஎ. முற்கூறிய சமாதானத்தின் அசம்பவம்:

இச்சமாதானமும் சம்பவியாது. ஏனெனின் நிமித்தகாரணத்திற்கு நாசமுண்டாயின் காரியத்தின் ஸ்திதி யிருக்கும். உபாதானமழிந்தபின் காரியத்தின் ஸ்திதி சம்பவியாது. பாணத்தின் வேகத்தினது உபாதானகாரணம் பாணமாம். அதன் நிமித்தகாரணம் வில்லாம். அதன் நாசத்தால் பாணத்தினது வேகத்தின் ஸ்திதி சம்பவிக்கின்றது. ஆதலால் அவித்தை வடிவ உபாதானத்திற்கு நாசமுண்டாகியும், வித்துவானது சரீரத்தின ஸ்திதியினது அசம்பவ மிருத்தலால், தத்துவஞான முண்டாகியும் அவித்தையின் லேச மிருக்குமென்று நூலாசிரியர்கள் எழுதியிருக்கின்றனர்.

உகூஅ. அவித்தியாலேசத்தின் மூவகை.

ஆண்டு மதபேதத்தால் அவித்தியாலேசத்தின் சொரூபம் மூன்று வகையாம். எங்ஙனம் கழுவப்பட்ட வெள்ளைப்பூண்டுப் பாத்திரத்தில் கந்தமிருக்கின்றதோ, அங்ஙனமே அவித்தையின் சம்ஸ்காரத்தை அவித்தியாலேச மென்பர். அல்லது அக்கினியினால் தகிக்கப்பட்ட படத்தைப்போல, தனது காரியத்தில் சாமார்த்தியமின்றிய தாய் ஞானத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட அவித்தையினை அவித்தியாலேசமென்பர். அல்லது ஆவரணசக்தி விக்ஷேபசக்தி வடிவ அம்சங்களிரண்டினையுடையது அவித்தையாம். தத்துவ ஞானத்தினால் ஆவரணசக்தி விசிஷ்ட அவித்தை அம்சத்திற்கு நாசமுண்டாகின்றது. பிராரப்தகர்மவடிவப் பிரதிபந்தமிருக்க, விக்ஷேபசக்தி விசிஷ்ட அவித்தை அம்சத்தின் நாசமுண்டாகிறதில்லை தத்துவஞானத்திற்குப் பிந்திய காலத்திலும் தேகமுதலிய விக்ஷேபத்திற்கு உபாதானமாகிய அவித்தை அம்சத்தின் சேஷ மிருக்கின்றது. அத

னல் சொரூபத்தின் ஆவரண முண்டாகிறதில்லை. அதனையே அவி த்தியாலேச மென்பர்.

௨௯௯. இவ்வர்த்தத்தில் சர்வஞ்ஞாத்மமுனிவர் மதம்.

சர்வஞ்ஞாத்ம முனிவர் மதமோ இதுவாம்:—தத்துவஞான த்திற்குப் பிற்காலத்திலும் சரீரமுதலிய தோற்றம் உண்டாகாது. ஜீவன்முத்தியைப் பிரதிபாதிக்கும் சுருதி வசனத்திற்குச்சுவார்த்த த்தில் தாற்பரியமில்லை. ஏனெனின் சிரவண விதியின் அர்த்தவாத வடிவ ஜீவன் முக்தியைப் பிரதிபாதிக்கும் வசனமாம். எந்தச் சிரவணத்தின் பிரதாபத்தால் ஜீவித்திருக்கும் புருஷனுக்கு முக்தி உண்டாகின்றதோ, அத்தன்மைய உத்தமமானது ஆத்மசிரவண மாம். இவ்வாற்றால் ஆத்ம சிரவணத்தின் ஸ்துதியில் தாற்பரிய மிருத்தலின் ஜீவன்முக்தியைப் பிரதிபாதிக்கும் வசனத்தில் ஞானி க்குத் தேக முதலியவற்றின் தோற்றங் கூறுதல் சம்பவியாது. இவ்வாற்றால் தத்துவ ஞானத்திற்கு மறைவின்றிய அடுத்த (பிற்) காலத்திலேயே விதேக மோக்ஷ முண்டாகின்ற தென்னும் மதத் தில் ஞானத்திற்குப் பின் அவித்தையின் லேச மிருப்பதில்லை.

௩௦௦. முற்கூறிய மதத்திற்கு ஞானியின் அநுபவத்திலுள்ள விரோதம்.

ஆனல் இம்மதம் ஞானியின் அநுபவத்திற்கு விருத்தமாம். எந்தத் தத்துவ ஞானத்தினல் காரியத்தோடு அவித்தையின் நிவி ருத்தி உண்டாகின்றதோ, அந்தத் தத்துவஞானத்தின் நிவிருத் திக் கிரமத்தைக் கூறுவாம்:—

தத்துவஞானத்தால் அவித்தையின் நிவிருத்தி யுண்டாகத் தத்துவஞானத்தின் நிவிருத்தி உத்தரகாலத்தி லுண்டாகின்றது என்னும் கிரமத்தால் தத்துவஞானத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகிற தில்லை. ஏனெனின், தத்துவஞானத்தினல் அந்நிய அநாத்ம வஸ்து க்களின் சேஷமோ இருக்கிறதில்லை. கேவல சேதனத்திற்கு அசங் கத்தன்மை யிருத்தலால் நாசஞ்செய்யுந் தன்மை சம்பவிக்கிற தில்லை. தத்துவஞானத்திற்குத் தன்னைக் கெடுக்குந் தன்மையும் சம்பவியாது. இதனல் தத்துவஞானத்திற்கு நாசமுண்டாகாது.

௩௦௧. அவித்தையின் நிவிருத்திகாலத்தில் தத்துவஞானத்தின் நிவிருத்திக்கிரமம்.

இவ்வாற்றால் அவித்யா நிவிருத்திக்குப் பிந்திய காலத்தில் தத்துவஞானத்தின் நிவிருத்தி சம்பவியாமையால், அவித்தையின்

நிவிருத்தி காலத்திலேயே தத்துவ ஞானத்தின் நிவிருத்தி இவ்வாறு உண்டாகின்றது:— ஜலத்திற் போடப்பட்ட தேற்றும் பொடியினால் ஜலத்தின்கண்ணுள்ள சேற்றின் பிரிவு உண்டாகின்றது. அதன் கூடவே தேற்றும் பொடியும் பிரிந்துபோகின்றது. தேற்றும் பொடியின் பிரிவில் வேறு சாதனங்களின் அபேக்ஷையில்லை. புற்கற்றையில் நெருப்பைப் போடுவதினால் புற்கற்றை பஸ்மமாகின்றது. அதன்கூடவே நெருப்பும் பஸ்மமாகின்றது. அங்ஙனமே காரியத்தோடு அவித்தையின் நிவிருத்தி உண்டாக அதன் கூடவே தத்துவஞானத்தின் நிவிருத்தியும் உண்டாகின்றது. ஆதலால் தத்துவஞானத்தின் நிவிருத்தியில் வேறு சாதனத்தின் அபேக்ஷையில்லை.

௧௦௨. பிரகிருத அர்த்தத்தில் பஞ்சபாதிகைக்காரர் மதம்.

பஞ்சபாதிகைக்காரராகிய பத்மபாதாசாரியர் மதம் இதுவாம்:—ஞானத்திற்கு அஞ்ஞானமாத்திரத்தோடு விரோதமுண்டு. அஞ்ஞானத்தின் காரியத்தோடு ஞானத்திற்கு விரோதமில்லாதிருத்தலின், தத்துவ ஞானத்தால் கேவலஅஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்திக்குப் பிற்காலத்தில் உபாதானமின்மையால் காரியத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. ஆனால் தேகமுதலிய காரியங்களின் நிவிருத்தியில் பிராரப்த கர்மம் பிரதிபந்தகமாம். இதனால் முற்கூறியபடி அவித்தியாலேசமிருக்கின்றது. சில ஜீவன்முக்தர்களுக்குத் தேக முதலியவற்றின் பிரதீதியும் சம்பவிக்கின்றது. பிராரப்த வடிவப் பிரதிபந்தகத்தின் அபாவமுண்டாக, தேகாதிகளின் நிவிருத்தியும் தத்துவ ஞானத்தின் நிவிருத்தியும் உண்டாகின்றன. இம்மதத்தில் பிராரப்தத்தின் அபாவத்தோடு அவித்தையின் நிவிருத்தியே தத்துவ ஞானத்தின் நிவிருத்திக்கு ஏதுவாம்.

௧௦௩-௧௦௬. தத்துவஞானத்தின் கரணமும் சககாரியுமாகிய சாதனத்தில் விசாரம்.

௧௦௩. உத்தமமத்திம அதிகாரிகளின் பேதத்தால்-தத்துவஞானத்தின் இரண்டு சாதனங்களைக்கூறுதல்.

எந்தத் தத்துவஞானத்தினால் அவித்தையின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றதோ, அந்தத் தத்துவஞானத்திற்கு இரண்டு சாதனமுண்டு.

உத்தம அதிகாரிக்கோ சிரவண முதலியன சாதனங்களாம். மத்திம அதிகாரிக்கு நிர்க்குணப் பிரஹ்மத்தின் அகங்கிரக (யானென்பதைக் கொள்ளும்) உபாசனையே தத்துவஞானத்தின் சாதனமாம். இது சகல அத்வைத சாஸ்திரத்தின் சித்தாந்தமாம்.

௧௦௪. முற்கூறிய இரண்டு பக்ஷங்களிலும் பிரசங்கியானத்தைத் தத்துவ ஞானத்திற்குக் காரணமாகிய பிரமாணமெனல்.

ஆனால் இரண்டு பக்ஷங்களிலும் தத்துவஞானத்திற்குக் காரணமாகிய பிரமாணம் பிரசங்கியானமென்பது சில நூலாசிரியர் மதமாம். விருத்தியின் பிரவாகத்தைப் பிரசங்கியான மென்பர். எப்படி மத்திம அதிகாரிக்கு நிர்க்குணப் பிரஹ்மாகார நிரந்தர விருத்தி வடிவ உபாசனை கர்த்தவ்வியமும் அதுவேபிரசங்கியானமுமாமோ, அங்ஙனமே உத்தமாதிகாரிக்கும் மனனத்திற்குப் பின் நிதித்தியாசன வடிவப் பிரசங்கியானமே பிரஹ்ம சாக்ஷாத்காரத்திற்குக்காரணமாம். அறுவகைப் பிரமாணங்களிலும் பிரசங்கியானமில்லாமையால், அதற்குப் பிரமையின் கரணத்தன்மை சம்பவியாதாயினும் சகுணப் பிரஹ்மத்தின் தியானத்திற்குச் சகுணப் பிரஹ்மத்தினது சாக்ஷாத்காரத்தின் கரணத்தன்மையும், நிர்க்குணப்பிரஹ்மத்தின் தியானத்திற்கு நிர்க்குணப் பிரஹ்மத்தினது சாக்ஷாத்காரத்தின் கரணத்தன்மையும் சகலசுருதி ஸ்மிருதிகளிலும் பிரசித்தமாம். அங்ஙனமே வியவகிதகாமினி(ஸ்திரீ)யின் பிரசங்கியானத்திற்குக்காமினியினதுசாக்ஷாத்காரத்தின்கரணத்தன்மை உலகத்திற்பிரசித்தமாம். ஆதலால் நிதித்தியாசன வடிவப் பிரசங்கியானமும் பிரஹ்ம சாக்ஷாத்காரத்தின் கரணமெனச் சம்பவிக்கின்றது. பிரசங்கியானஜந்நிய பிரஹ்மஞானத்திற்குப் பிரமாணஜந்நியத்தன்மையின்மையால் பிரமாத்தன்மையின் சம்பவமில்லையாயினும், சம்வாதிப்பிரமத்தைப்போல விஷயத்தின் பாதமில்லாமையால் பிரமாத்தன்மை சம்பவிக்கின்றது. நிதித்தியாசனவடிவப் பிரசங்கியானத்திற்கு மூலம் சப்தப் பிரமாணமாம். இதனாலும் பிரஹ்ம ஞானத்திற்குப் பிரமாத்தன்மை சம்பவிக்கின்றது.

மதத்தில் பிரசங்கியானத்திற்கு மனதின் சககாரியாதலும் மனம் பிரஹ்மஞானத்திற்குக் கரணமாதலும்.

பாமதிகாரவாசஸ்பதியின் மதம் இதுவாம்:—மனதின் சககாரி பிரசங்கியானமாம். பிரஹ்ம ஞானத்தின் கரணம் மனமாம். பிரசங்கியானத்திற்கு ஞானத்தின் கரணத்தன்மை அப்பிரசித்தமாம். சகுண நிர்க்குணப் பிரஹ்மத்தின் தியானமும் மனதின் சககாரியாம். அவற்றின் சாக்ஷாத்காரத்தினது கரணம் தியானமன்று; மனமே கரணமாம். அங்ஙனமே வியவகிதகாமினியின் தியானமும்காமினியின் சாக்ஷாத்காரத்திற்குக் கரணமன்று. ஆனால் காமினியின் சிந்தனத்தோடுகூடிய மனமே அச் சாக்ஷாத்காரத்திற்குக் கரணமாம். இவ்வாற்றால் மனமே பிரஹ்மஞானத்திற்குக் கரணமாம்.

௩௦௬. அத்வைதக்கிரந்தங்களின் முக்கியமதம்.

(ஏகாக்கிரத்தன்மையோடுகூடிய மனம் சககாரியாதலும்வேதாந்த வாக்கிய வடிவ சப்தம் பிரஹ்மஞானத்திற்குக் கரணமாதலும்)

அத்வைதக்கிரந்தங்களின் முக்கியமதம் இதுவாம்:—வாக்கிய ஜந்நிய ஞானத்திற்குப்பின் பிரசங்கியானத்தின் அபேக்ஷையில்லை. மகாவாக்கியத்தினாலேயே அத்வைதப் பிரஹ்மத்தின் சாக்ஷாத்காரமுண்டாகின்றது. சகல ஞானங்களிலும் சககாரி மனமாம். ஆதலால் நிதித்தியாசன ஜந்நிய ஏகாக்கிரத்தன்மையோடு கூடிய மனம் சககாரியாம். வேதாந்த வாக்கிய வடிவ சப்தமே பிரஹ்ம ஞானத்திற்குக் கரணமாம்; மனமன்று. ஏனெனின் விருத்தி வடிவ ஞானத்திற்கு உபாதானமாயிருத்தலின் ஆசிரயம் அந்தக்கரணமாம். ஆதலால் ஞானத்திற்குக் கர்த்தா மனம். அதற்கு ஞானத்தின் கரணத்தன்மை சம்பவியாது. வேறு ஞானங்களின் மனதிற்குக் கரணத்தன்மை அங்கீகரிக்கினும் பிரஹ்மஞானத்தின் கரணத்தன்மை முற்றும் விருத்தமாம். ஏனெனின் "யந்மநஸா ந மநுதே" எதனை (பிரஹ்மத்தை) மனதினாலே உலகம் அறிகிறதில்லையோ" என்றல் முதலிய சுருதிகளில் பிரஹ்மம் மானதஞானத்திற்கு விஷயமாதல் நிஷேதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. பிரஹ்மத்திற்கு ஔபநிஷதத் (உபநிஷதத்தினால் அறியப்படுந்) தன்மை சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. ஆதலால் உபநிஷத்துவடிவ சப்தமே பிரஹ்ம

ஞானத்திற்குக் காரணமாம். கைவல்யசாகையில் யாண்டு மனதிற்குப் பிரஹ்மஞானத்தின் கரணத்தன்மை நிஷேதிக்கப்பட்டிருக்கின்றதோ, அதே ஸ்தானத்தில் வாக்கிற்கும் பிரஹ்மஞானத்தின் கரணத்தன்மை நிஷேதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது: ஆதலால் சப்தத்திற்கும் பிரஹ்ம ஞானத்தின் கரணத்தன்மை சுருதி விருத்தமாம். அங்ஙனமாயினும், சப்தத்திற்குப் பிரஹ்ம ஞானத்தின் கர்ணத்தன்மையில்லை என்னும் அர்த்தத்தில் சுருதிக்குத் தாற்பரிய முளதாயின், பிரஹ்மத்திற்கு உபநிஷத்தினால் அறியப்படுந் தன்மைவடிவ ஔபநிஷதத்தன்மையைக் கூறுதல் அசங்கதமாகும். ஆதலால் சப்தத்தின் இலக்ஷணா விருத்தியினால் பிரஹ்மகோசர ஞானமுண்டாகின்றது. சக்தி விருத்தியினால் பிரஹ்மத்தின் ஞானம் சப்தத்தால் உண்டாகிறதில்லை. இவ்வாறு சுருதிக்குத் தாற்பரியமிருக்கின்றது. ஆதலால் சக்திவிருத்தியினால் சப்தத்திற்குப் பிரஹ்மஞானத்தின் கரணத்தன்மை நிஷேதிக்கப்படுகின்றது. இலக்ஷணா விருத்தியினால் சப்தத்திற்குப் பிரஹ்மஞானத்தின் கரணத்தன்மையிருத்தலால் பிரஹ்மத்திற்கு ஔபநிஷதத்தன்மை சம்பவிக்கின்றது. பிரஹ்ம சாக்ஷாத்காரத்தினை மானதமாகக் கொண்டுள்ளவர் மதத்திலும் பிரஹ்மத்தின் பரோக்ஷஞானம் சப்தத்தினாலேயே அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஆதலால் பிரஹ்ம ஞானத்தில் சப்தத்திற்குக் கரணத்தன்மை இரண்டு மதங்களிலும் ஆவசியமா யிருத்தலின் பிரஹ்ம சாக்ஷாத்காரத்திற்குக் காரணம் சப்தமாம்; மனமன்று. இவ்வாற்றால் பிரஹ்ம சாக்ஷாத்காரத்தின் கரணம் சப்தமாம்.

கூ0எ. சப்தத்தினால் அபரோக்ஷ ஞானத்தின் உற்பத்தியில் சங்கை சமாதானம்.

சப்தத்தில் பரோக்ஷ ஞானத்தை உண்டு பண்ணும் சாமர்த்தியமுண்டு. சப்தத்தினால் அபரோக்ஷ ஞானத்தின் உற்பத்தி சம்பவியாது. அங்ஙனமாயினும், சாஸ்திரத்திற் கூறிய சிரவண மனன பூர்வக அந்தப் பிரஹ்ம கோசர பரோக்ஷ ஞானத்தின் சம்ஸ்கார விசிஷ்ட ஏகாக்கிர சித்தத்தோடு கூடிய சப்தத்தினால் அபரோக்ஷஞானம் உண்டாகின்றது. பிரதிபிம்ப பிம்பங்களின் அபேதவாதத்தில் ஜலமாத்திரத்தோடும் கண்ணாடி முதலியவற்றோடும் கூடிய நேத்திரத்தினால் சூரியன் முதலியவற்றின் சாக்ஷாத்காரமுண்டாகின்றது. ஆண்டுக் கேவல நேத்திரத்திற்குச் சூரியன் முத

வியவற்றின் சாக்ஷாத்காரத்தில் சாமர்த்தியமில்லை. சஞ்சலமான அல்லது மலினமான உபாதியின் சந்நிதானத்தினாலும் சாமர்த்திய மில்லை. நிச்சலமும் நிர்மலமுமான உபாதியோடு கூடிய நேத்திரத் தில் சூரியன் முதலியவற்றினது சாக்ஷாத்காரத்தின் சாமர்த்திய முண்டு. அங்ஙனமே சம்ஸ்கார விசிஷ்ட நிர்மல நிச்சல சித்த வடிவ கண்ணாடியின் சகாயத்தால் சப்தத்தினாலும் பிரஹ்மத் தின் அபரோக்ஷஞானம் சம்பவிக்கின்றது. வேறு திருஷ்டாந்தம்:- எங்ஙனம் இலௌகிக அக்கினியில் ஓமித்தலால் சுவர்க்க ஏதுவான அபூர்வத்தின் உற்பத்தி உண்டாகிறதில்லை, வைதிக சம்ஸ்காரத் தோடு கூடிய அக்கினியில் ஓமித்தலால் சுவர்க்கத்தை யுண்டு பண் ணும் அபூர்வத்தின் உற்பத்தி உண்டாகின்றது. ஓமத்திற்குச் சுவ ர்க்க சாதனத்தன்மை சுருதியிற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இர ண்டாவது க்ஷணத்தில் அழிவதாகிய ஓமத்திற்குக் காலாந்தரத்தில் உண்டாவதாகிய சுவர்க்கத்தின் சாதனத்தன்மை சம்பவியாது. ஆதலால் சுவர்க்க சாதனத்தன்மையின் அநுபபத்தியாகிய அர்த் தாபத்திப் பிரமாணத்தினால் எங்ஙனம் அபூர்வத்தின் சித்தி உண் டாகின்றதோ, அங்ஙனமே பிரஹ்ம ஞானத்தினால் அத்தியாச வடிவ சகல துக்கங்களின் நிவிருத்தி சுருதியிற் சொல்லப்பட்டிருக் கின்றது. கர்த்துருத்துவ முதலிய அத்தியாசம் அபரோக்ஷமாம். அவ்வபரோக்ஷ அத்தியாசத்தின் நிவிருத்தி பரோக்ஷ ஞானத்தி னால் சம்பவிக்கிறதில்லை. அபரோக்ஷ ஞானத்தினாலேயே அபரோ க்ஷ அத்தியாசத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. ஆதலால் பிரஹ்ம ஞானத்திற்கு அபரோக்ஷ அத்தியாச நிவிருத்தியின் அநுபபத்தியி னால் வேறு பிரமாணத்திற்குக் கோசர மாகாத பிரஹ்மத்தின் அபரோக்ஷ ஞானம் சத்தத்தினாற் சித்திக்கின்றது. எங்ஙனம் கேள்வியர்த்தாபத்தியினால் அபூர்வத்தின் சித்தி உண்டாகின்ற தோ, அங்ஙனமே சப்த ஜந்ய பிரஹ்மத்தினது அபரோக்ஷ ஞா னத்தின் சித்தியும் கேள்வியர்த்தாபத்தியினால் உண்டாகின்றது.

௩௧௦. வேறு நூலின்படி சப்தத்திற்கு அபரோக்ஷ ஞானத்தை யுண்டுபண்ணுந்தன்மை.

வேறு நூல்களில், சப்தத்திற்கு அபரோக்ஷ ஞானத்தை உண்டு பண்ணுந்தன்மை இத்திருஷ்டாந்தத்தினால் கூறப்பட்டிருக் கின்றது:—எங்ஙனம் பாகிய பதார்த்தத்தின் சாக்ஷாத்காரத்தில்

மனம் சாமர்த்திய மின்றிய தாயினும், பாவனையோடு கூடிய மனதினால் கஷ்ட வனிதையின் சாக்ஷாத்கார முண்டாகின்றதோ, அங்ஙனமே கேவல சப்தமோ அபரோக்ஷ ஞானத்திற் சாமர்த்திய மின்றியதாம். ஆனால் முற்கூறிய மனதோடு கூடிய சப்தத்தினால் பிரஹ்மத்தின் அபரோக்ஷஞான முண்டாகின்றது.

௩௦௬—௩௨௫. விஷய ஞானங்களின் அபரோக்ஷத் தன்மையில் விசாரம்.

௩௦௬. வேறு நூலாசிரியர் மதப்படி ஞானமும் விஷயமுமாகிய இரண்டிலும் அபரோக்ஷத் தன்மை வியவகாரத்தைக் கூறுதல்.

வேறு நூலாசிரியர் இவ்வாறு கூறுகின்றனர்:—ஞானமும் விஷயமுமாகிய இரண்டிலும் அபரோக்ஷத்தன்மை விவகாரமுண்டாகின்றது. ஏனெனின் நேத்திர முதலிய இந்திரியங்களால் அறியப்பட்ட கட முளதாயின், ஆண்டுக் கடத்தின் பிரத்தியக்ஷ ஞானமிருக்கின்றது; கடமும் பிரத்தியக்ஷமாம். இவ்வாறு இருவகை வியவகாரம் அநுபவசித்தமாம். ஆண்டு ஞானத்தில் அபரோக்ஷத் தன்மை கரணத்தின் அதீனமன்று. ஏனெனின் இந்திரிய ஜந்திய ஞானம் அபரோக்ஷமாம். அநுமானாதி ஜந்திய ஞானம் பரோக்ஷமாம். ஆகவே ஞானத்தில் பரோக்ஷத்தன்மை அபரோக்ஷத்தன்மைகள் கரணத்தின அதீனமாம். அவ்விந்திரியஜந்திய ஞானத்தின் அபரோக்ஷத்தன்மையை நூலாசிரியர்கள் கண்டனஞ் செய்திருக்கின்றனர். ஆதலால் அபரோக்ஷ அர்த்தத்தைக் கோசரிக்கும் ஞானம் அபரோக்ஷமெனப்படுகின்றது. இவ்வாற்றால் ஞானத்தில் அபரோக்ஷத்தன்மை விஷயத்தின் அதீனமாம். ஆதலால் அபரோக்ஷ விஷயத்தின் ஞானம் அபரோக்ஷமேயாகும். இந்திரியத்தால் தோன்றியதாகுக; அல்லது வேறு பிரமாணங்களாற் றோன்றியதாகுக; இதில் அபிநிவேச (ஆக்கிரக) மில்லை. இதனாற்றான் சுக முதலியவற்றின் ஞானமும், ஈசுவர ஞானமும், சொப்பனத்தின் ஞானமும் இந்திரிய ஜந்தியமன்று; அங்ஙனமாயினும் பிரத்தியக்ஷமாம். ஆதலால் ஞானத்தில் இந்திரிய ஜந்தியத்தன்மை வடிவ அபரோக்ஷஞானமே யுளது. ஆனால் அபரோக்ஷ அர்த்த கோசர ஞான முளதாயின் அது அபரோக்ஷஞான மெனப்படுகின்றது.

சங்கைசமாதானம்.

அபரோக்ஷ ஞானத்தின் விஷயத்தினை அபரோக்ஷ மென்பர். ஆதலால் அபரோக்ஷ அர்த்தத்தைக் கோசரிக்கும் ஞானத்திற்கு அபரோக்ஷத்தன்மையைக் கூறுதலில் அந்நியோந்நியாசிரய தோஷ முண்டாகின்றது. ஏனெனின் ஞானத்தின்கண் உள்ள அபரோக்ஷ த்தன்மையை நிரூபித்தலில் விஷயத்தின்கண் உள்ள அபரோக்ஷத் தன்மையின் ஞானம் ஏதுவாம். விஷயத்தின்கண் உள்ள அப ரோக்ஷத் தன்மையை நிரூபித்தலில் ஞானத்தின்கண் உள்ள அபரோக்ஷத் தன்மையின் ஞானம் ஏதுவாம். அங்ஙனமாயினும் விஷயத்தில் அபரோக்ஷத் தன்மையை அபரோக்ஷ ஞானத்தின் விஷயத்தன்மை வடிவமாகக் கொள்ளின், அந்நியோந்நியாசிரய தோஷமுண்டாகும். ஆதலால் விஷயத்தின் அபரோக்ஷத்தன்மை முற்கூறிய சொரூப மன்று. ஆனால் பிரமாத்திரு சேதனத்தோடு அபேதமே விஷயத்தின் அபரோக்ஷத் தன்மையாம். ஆதலால் ஞானத்தின் அபரோக்ஷத்தன்மையை நிரூபித்தலில் விஷயத்தின் அபரோக்ஷத்தன்மை ஞானத்தின் அபேக்ஷை யுண்டாகியும், விஷ யத்தின் அபரோக்ஷத் தன்மையை நிரூபித்தலில் ஞானத்தின் கண் உள்ள அபரோக்ஷத்தன்மையினது ஞானத்தின் உபயோக மின்மையால் அந்நியோந்நியாசிரய தோஷமில்லை.

௯௧. விஷயத்தில் பரோக்ஷத்தன்மை அபரோக்ஷத் தன்மைகளைச் சம்பாதிக்கும் பிரமாத்திருசேதனத்தின் பேத அபேதத்தோடு விஷயத்தின்கண் உள்ள பரோக்ஷத்தன்மை அபரோக்ஷத்தன்மைகளின் அதீனமே ஞானத்தின் பரோக்ஷத்தன்மை அபரோக்ஷத்தன்மைகளா மென்பதின் நிரூபணம்.

சுக முதலிய அந்தக்கரணத்தின் தர்மம் சாக்ஷி சேதனத்தில் அத்தியஸ்தமாம். அதிஷ்டானத்தின் வேறு சத்தை அதத்தியஸ் தத்திற் கில்லை யாகலின், சுக முதலியவற்றிற்குப் பிரமாத்திரு சேதனத்தோடு என்றும் அபேத மிருத்தலால், அவற்றில் என் றும் அபரோக்ஷத்தன்மை யிருக்கின்றது. அபரோக்ஷ சுக முத லியவற்றைக் கோசரிக்கும் ஞானமும அபரோக்ஷமே யாகின்றது. பாகிய கட முதலியன பாகிய சேதனத்தில் அத்தியஸ்தமா யிருத்த

லின், பிரமாத்திரு சேதனத்தோடு அவற்றிற்கு என்றும் அபேத மில்லையாயினும், விருத்தி வாயிலாகப் பாகிய சேதனத்திற்குப் பிரமாத்திரு சேதனத்தோடு அபேதம் உண்டாகின்றது. அக்கா லத்தில் பிரமாத்திருசேதனமே கட முதலியவற்றின் அதிஷ்டான மாகின்றது. ஆதலால் இந்திரிய ஜந்நிய கடாதி கோசரவிருத்தி உண்டாயின், அக்காலத்திலேயே கட முதலியவற்றில் அபரோக்ஷ த்தன்மைத் தர்மமுண்டாகின்றது. அபரோக்ஷத்தன்மை விசிஷ்ட கட முதலியவற்றின் ஞானமும் அபரோக்ஷ மெனப்படுகின்றது. கட முதலியவற்றைக் கோசரிக்கும் அநுமிதி முதலிய விருத்தி உண்டாயின், அக்காலத்தில் பிரமாத்திரு சேதனத்தோடு கட முதலியவற்றின் அபேதம் இல்லாதிருத்தலின், அவற்றில் அப ரோக்ஷத்தன்மைத் தர்மம் உண்டாகாது. ஆதலால் கட முதலிய வற்றின் அநுமிதி முதலிய ஞானத்தினை அபரோக்ஷம் என்று கூறுவதில்லை; ஆனால் பரோக்ஷமென்பர். பிரஹ்மசேதனத்திற்குப் பிரமாத்திருசேதனத்தோடு என்றும் அபேதமிருத்தலின், பிரஹ்ம சேதனம் என்றும் அபரோக்ஷமாம். ஆதலால் மகாவாக்கிய வடிவ சப்தப்பிரமாண ஜந்நிய பிரஹ்மத்தின் ஞானமும் அபரோக்ஷ மென்றே சொல்லப்படுகின்றது. இவ்வாற்றால் ஞானத்தின் பரோ க்ஷத்தன்மை அபரோக்ஷத்தன்மைகள் பிரமாணாதீன மன்று. ஆனால் விஷயத்தின்கண் உள்ள பரோக்ஷத்தன்மை அபரோக்ஷத் தன்மைகளின் அதீனமாகவே ஞானத்தின் பரோக்ஷத்தன்மை அப ரோக்ஷத்தன்மைகளுள. விஷயத்தில் பரோக்ஷத்தன்மை அப ரோக்ஷத்தன்மைகளைச் சம்பாதிப்பன பிரமாத்திரு சேதனத்தின் பேதமும் அபேதமுமாம். ஆதலால் சப்த ஜந்நிய பிரஹ்மத்தின் ஞானமும் அபரோக்ஷமாமென்று கூறுதல் சம்பவிக்கின்றது.

௬௰௨. முற்கூறிய மதத்தில் அவாந்தரவாக்கிய ஜந்நிய பிரஹ்ம ஞானத்தினது அபரோக்ஷத்தன்மையின் பிராப்திவடிவ தோஷம்.

ஆனால் இம்மதத்தில் அவாந்தரவாக்கிய ஜந்நிய பிரஹ்ம ஞானமும் அபரோக்ஷமாதல் வேண்டும். ஏனெனின் முற்கூறிய படி பிரமாத்திருசேதன சொரூபமா யிருத்தலால் பிரஹ்மம் என் றும் அபரோக்ஷமாம். அபரோக்ஷ வஸ்துவைக் கோசரிக்கும் ஞானம் அபரோக்ஷமேயாம். ஆதலால் நித்திய அபரோக்ஷ சுபாவ

முடைய பிரஹ்மத்திற்குப் பரோக்ஷஞானம் சம்பவியாது. அவாந்தரவாக்கியத்தினால் எல்லா நூலாசிரியர்களும் பிரஹ்மத்தின் பரோக்ஷஞானத்தை அங்கீகரித்திருக்கின்றனர். அங்ஙனமே "பத்தாமவ" னிருக்கின்றானென்னும் வாக்கியத்தினால் பத்தாமவனது பரோக்ஷஞானமே உண்டாகின்றது. பஞ்சதசிமுதலிய நூல்களிலும்முற்கூறிய வாக்கியத்தினால் பத்தாமவனது பரோக்ஷஞானமே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. பிரமாத்திருசேதனத்திற்கு அபின்னமாய்ப் பத்தாமவனிருக்கின்றான். ஆதலால் தசமனாகிய விஷயத்திற்கு அபரோக்ஷத்தன்மை யிருத்தலின் அவனது ஞானமும் அபரோக்ஷமாதல் வேண்டும்.

௩௧௩. முற்கூறிய தோஷத்தினால் அபரோக்ஷத் தன்மைக்கு வேறு இலக்கணம்.

ஆதலால் இவ்வாறு அங்கீகரித்தல்வேண்டும்:—எங்ஙனம் சுக முதலியன பிரமாத்திருசேதனத்தில் அத்தியஸ்தமாகின்றனவோ, அங்ஙனமே தர்ம அதர்மங்களும் பிரமாத்திருசேதனத்தில் அத்தியஸ்தமாம். ஆதலால் சுக முதலியவற்றைப்போல, தர்ம முதலியனவும் பிரமாத்திரு சேதனத்தோடு அபின்னமா யிருத்தலின் அபரோக்ஷமாதல் வேண்டும். அங்ஙனமாயினும் யோக்கிய விஷயத்திற்குப் பிரமாத்திரு சேதனத்தோடுள்ள அபேதமே விஷயத்தின்கண் உள்ள அபரோக்ஷத்தன்மையைச் சம்பாதிப்பதாம்; தர்ம முதலியன யோக்கிய மன்று. ஆதலால் அவற்றிற்குப் பிரமாத்திருசேதனத்தோடு அபேதமிருக்கினும் அவற்றில் அபரோக்ஷத்தன்மையில்லை. எங்ஙனம் விஷயத்தின்கண் உள்ள யோக்கியதை விஷயத்தின்கண் உள்ள அபரோக்ஷத்தன்மையில் அபேக்ஷிக்கப்படுகின்றதோ, அங்ஙனமே பிரமாணத்தின்கண் உள்ள யோக்கியதை ஞானத்தின் அபரோக்ஷத்தன்மையில் அபேக்ஷிக்கப்படுவதாம். அவாந்தரவாக்கியத்திலும் "பத்தாமவ னிருக்கின்றா" னென்னு வாக்கியத்திலும் அபரோக்ஷஞானம் உண்டாவதற்கு யோக்கியதை யில்லை. ஆனால் மகாவாக்கியத்திலும் "நீபத்தாமவ" னென்னும் வாக்கியத்திலும் அபரோக்ஷஞானம் பிறத்தற்கு யோக்கியதை யிருக்கின்றது. எங்ஙனம்: விஷயத்தின் யோக்கியதை முதலியன பிரத்தியக்ஷமுதலிய வியவகாரத்தால் அறியப்படுகின்றன, எந்தவிஷயத்திற்குப் பிரமாதாவோடு அபேதமுளதாகப் பிர

த்தியக்ஷ வியவகாரமுண்டாகின்றதோ, அவ்விஷயம் யோக்கியமென ப்படுகின்றது. எவ்விஷயத்திற்குப் பிரமாதாவோடு அபேதமுண் டாகியும் பிரத்தியக்ஷ வியவகாரமுண்டாகிறதில்லையோ, அவ்விஷ யம் அயோக்கிய மெனப்படுகின்றது. எங்ஙனம்: தர்மாதர்ம சம்ஸ் காரம் அயோக்கியமாம். விஷயத்தைப்போல பிரமாணத்திலும் யோக்கியத்தன்மை முதலியன அநுபவாநுசாரமாக அறியவேண் டியனவாம். பாகிய இந்திரியங்களில் பிரத்தியக்ஷஞானம் உண்டா தற்கு யோக்கியதை யிருக்கின்றது. அநுமான முதலியவற்றில் பரோக்ஷஞானத்தை உண்டுபண்ணுவதில் யோக்கியதையிருக்கின் றது. அநுபலப்தியிலும் சப்தத்திலும் இருவகை ஞானத்தை யுண்டுபண்ணும் யோக்கியதை இருக்கின்றது.

௩கச. அபரோக்ஷஞானத்தில் சர்வஞ்ஞாத்ம முனிவரது மதத்தின் அநுவாதம்.

ஆனால் இத்துணை விசேஷமுண்டு:—பிரமாதாவோடு சம்பந்த மின்றிய பதார்த்தத்திற்குச் சப்தத்தினால் கேவலம் பரோக்ஷ ஞானம் உண்டாகின்றது. எப்பதார்த்தத்திற்குப் பிரமாதாவோடு தாதாத்மிய சம்பந்தமுண்டாகின்றதோ, அதனிடத்துயோக்கியதை உண்டாகியும், பிரமாதாவோடு அபேதத்தைப் போதிக்கும் சப்த முண்டாகாவிடின், சப்தத்தினால் பரோக்ஷஞானமே உண்டாகும்; அபரோக்ஷஞானம் உண்டாகாது. எங்ஙனம் "பத்தாமவ னிருக் கின்றான்" என்றல் முதலிய வாக்கியங்களில் பிரமாதாவோடு அபேதத்தைப் போதிக்கும் சப்தமின்மையால் முற்கூறிய வாக்கி யங்களைக் கேட்போனுக்குத் தனக் கன்னியமின்றிய பத்தாமவன் பிரஹ்மமென்பவற்றின் பரோக்ஷஞானமே உண்டாகின்றது; அப ரோக்ஷஞானம் உண்டாகிறதில்லை. எந்தவாக்கியத்தில் பிரமாதா வோடு அபின்னமான யோக்கிய விஷயத்திற்குப் பிரமாதாவோடு அபேதத்தைப் போதிக்கும் சப்தமுண்டாகின்றதோ, அந்தவாக்கி யத்தினால் பரோக்ஷஞான முண்டாகிறதில்லை; அபரோக்ஷஞானமே உண்டாகின்றதென்னும் மதம் சர்வஞ்ஞாத்ம முனிவரதாம். இம் மதத்தில் கேவல சப்தமே அபரோக்ஷஞானத்திற்கு ஏதுவாம். பரோக்ஷஞானத்தின் சம்ஸ்கார விசிஷ்ட ஏகாக்கிர சித்தத்தோடு கூடிய சப்தத்தினால் அபரோக்ஷஞான முண்டாகின்றது. இம் மதம் முதலிற் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

பிரகாசம்.] ௩௪௫. சமீபத்திலேயே தூஷிக்கப் பட்ட விஷயத்தின்கண் உள்ள அபரோக்ஷத் தன்மையின் அதீனமாம் ஞானத்தின்கண் உள்ள அபரோக்ஷத்தன்மை என்னும் மதத்தின் அநுவாதம்.

௫. அபரோக்ஷ அர்த்தத்தைக் கோசரிக்கும் ஞானத்திற்கு அபரோக்ஷத்தன்மையை அங்கீகரித்துப் பிரஹ்மஞானத்திற்கு அபரோக்ஷத்தன்மை சம்பவிக்கின்றதென்று இடையில் மூன்றாவது மதம் சொல்லப்பட்டது. இம்மதத்தில் நித்தியாபரோக்ஷப் பிரஹ்ம கோசர அவாந்தரவாக்கிய ஜந்நிய பிரஹ்மஞானமும் அபரோக்ஷமாதல் வேண்டுமென்று தூஷணம் சொல்லப்பட்டது.

௩௪௬. அத்வைத வித்தியாசாரியர் மதப்படி விஷயத்தின்கண் உள்ளதும் ஞானத்தின்கண் உள்ளதுமான அபரோக்ஷத் தன்மையை வேறுவிதமாகச் சொல்லுதலும், தூஷிக்கப்பட்ட முற்கூறிய மதத்தில் வேறு தூஷணத்தைச் சொல்லுதலும்.

அத்வைத வித்தியாசாரியர் விஷயத்தின்கண் உள்ள அபரோக்ஷத்தன்மையையும் ஞானத்தின்கண் உள்ள அபரோக்ஷத்தன்மையையும் வேறு வகையாற் கூறியிருக்கின்றனர். தூஷிக்கப்பட்ட முற்கூறிய மதத்தால் வேறு தூஷணத்தையும் கூறியிருக்கின்றனர். அதுவருமாறு:—பிரமாதாவோடு அபின்னமான அர்த்தத்தை அபரோக்ஷ சொரூபமெனக்கொண்டு, அபரோக்ஷ அர்த்தத்தைக் கோசரிக்கும் ஞானத்திற்கு அபரோக்ஷத்துவத்தைக் கூறின், சொப்பிரகாச ஆத்மசுகரூப ஞானத்தில் அபரோக்ஷஞானத்தினது இலக்ஷணத்தின் அவ்வியாப்தி உண்டாகும். ஏனெனின் அபரோக்ஷ அர்த்தம் எதற்குக் கோசர (விஷய) மாகின்றதோ, அந்த ஞானத்தினை அபரோக்ஷமெனின், ஞானத்திற்கும் விஷயத்திற்கும் ஒன்றற்கொன்று பேதத்தை அபேக்ஷிக்கும் விஷய விஷயித்தன்மைச் சம்பந்தமிருக்கின்றது. அதே ஸ்தானத்தில் ஞானத்தின்கண் உள்ள அபரோக்ஷலக்ஷணமுண்டாகும். சொப்பிரகாச சுகத்திற்கு ஞானத்தோடு அபேதமிருத்தலின் விஷய விஷயித்தன்மைச் சம்பவமின்மையால், அதனிடத்து முற்கூறிய இலக்ஷணம் சம்பவியாது. பிரபாகரர்மதத்தில் ஞானத்தைச் சொப்பிரகாசமென்பர். தனது சொ

ரூபத்தையும், அங்ஙனமே ஞாதாவையும், அங்ஙனமே ஞேயமாகிய கட முதலியவற்றினையும் ஞானம் விஷயஞ் செய்கின்றது. ஆதலால் சகல ஞானமும் திரிபுடி கோசரமா மென்பது பிரபாகரர் மதம். அம்மதத்தில் அபேத முள்ளதாயினும், விஷய விஷயித்தன்மைகளின் அங்கீகாரமுண்டு. ஆதலால் சுவப்பிரகாச ஞானவடிவ சுகத்தில் விஷய விஷயித்தன்மை அசங்கதமன்று. சுவ, அதாவது தனது சொரூபம் எதற்குப் பிரகாசம் (விஷயி) ஆகின்றதோ, அது சுவப்பிரகாச மெனப்படுகின்றது. இவ்வாற்றால் சுவப்பிரகாச மென்னும் சொல்லின் அர்த்தத்தினாலும் அபேதத்தில் விஷய விஷயித்தன்மை சம்பவிக்கின்றது. அங்ஙனமாயினும் பிரகாசிக்கப்படுவது பிரகாசிப்பது என்பவற்றின் பேதம் அநுபவ சித்தமாயிருத்தலின், பேதமின்றிப் பிரபாகரர் விஷய விஷயித்தன்மைகளைக் கூறுதல் அசங்கதமாம். ஆதலால் சுவப்பிரகாச மென்னும் சொல்லிற்கு முற்கூறியது பொருளன்று. ஆனால் சுவ (தனது) சத்தையினால் பிரகாசித்தலே (சம்சய முதலியன இல்லாமையே) சுவப்பிரகாசமென்னும் சொல்லிற்குப் பொருளென்று அத்வைத நூல்களிற் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

௯௭. அபரோக்ஷத்திற்கு முற்கூறிய இலக்ஷணம் சம்பவியாதென்பதை அநுவதித்தல்.

இவ்வாற்றால் சுவப்பிரகாச ஞானத்திற்கு அபின்னமான சொரூப சுகத்தில் விஷய விஷயித்தன்மைகள் சம்பவியாமையின், அபரோக்ஷத்திற்கு முற்கூறிய இலக்ஷணம் அதில் சம்பவியாது.

௯௮. முற்கூறிய தோஷமின்றிய அபரோக்ஷத்தின் இலக்ஷணம்.

அபரோக்ஷத்தின் இலக்ஷணம் இதுவாம்:—தனது வியவகாரத்திற்கு அநுகூலமான சைதன்னியத்தோடு அபேதம் அபரோக்ஷ விஷயத்தின் இலக்ஷணமாம். அந்தக்கரணமும் சுக முதலியனவும் சாக்ஷி சேதனத்தில் அத்தியஸ்தமா யிருத்தலின், தர்மத்துடன் அந்தக்கரணத்திற்குச் சாக்ஷி சேதனத்தோடு அபேத மிருக்கின்றது. சாக்ஷிசேதனத்தால் அவற்றின் பிரகாச மிருத்தலின், அவற்றின் வியவகாரத்திற்கு அநுகூலம் சாக்ஷி சேதனமாம். ஆதலால் சுவ அதாவது அந்தக்கரண சுகமுதலியவற்றின் வியவகாரத்திற்கு அநுகூலமான சாக்ஷி சேதனம் எதுவோ, அதனோடு அபேதவடிவ அப

ரோக்ஷத்தின் இலக்ஷணம் சுக முதலியவற்றோடு கூடிய அந்தக்கரணத்திற் சம்பவிக்கின்றது. தர்ம முதலியவற்றிற்குச் சாக்ஷிசேதனத்தோடு அபேதமோ உளது. ஆனால் அவற்றில் யோக்கியத்தன்மை யின்மையால் அவற்றின் வியவகாரத்திற்கு அநுகூலம் சாக்ஷி சேதனமன்று. ஆதலால் தனது வியவகாராநுகூல சேதனத்தோடு தாம முதலியவற்றிற்கு அபேதமில்லா திருத்தலின் அவற்றில் அபரோக்ஷத்தன்மையில்லை. அங்ஙனமே கட முதலியவற்றைக் கோசரிக்கும் விருத்திகாலத்தில் கட முதலியவற்றின் அதிஷ்டான சேதனத்திற்கு விருத்தி யுபகித சேதனத்தோடு அபேத முண்டாகின்றது. ஆதலால் கட முதலியவற்றைக் கோசரிக்கும். விருத்தி காலத்தில் கட முதலிய சேதனம் கட முதலிய வியவகாரத்திற்கு அநுகூலமாம். அதற் கபின்னமான கட முதலியன அபரோக்ஷ மெனப்படுகின்றன. கட முதலியவற்றைக் கோசரிக்கும் விருத்தியின் அபாவ காலத்திலும தனது அதிஷ்டான சேதனத்தோடு கட முதலியன அபின்னமாம். ஆனால் அக்காலத்தில் அவற்றின் வியவகாரத்திற்கு அநுகூலமான அதிஷ்டான சேதன மில்லை. ஏனெனின் விருத்தி உபகிதத்தோடு அபின்னமாய் வியவகாரத்திற் கநுகூலமாகின்றது. ஆதலால் கட முதலியவற்றைக் கோசரிக்கும் விருத்தியின் அபாவகாலத்திற் கட முதலியன அபரோக்ஷமன்று. அங்ஙனமே பிரஹ்மத்தைக் கோசரிக்கும் விருத்தி யுபகித சாக்ஷி சேதனமே பிரஹ்மத்தின் வியவகாரத்திற்கு அநுகூலமாம். அதனோடு அபின்னமாகிய பிரஹ்மத்திற்கு அபரோக்ஷத்தன்மை சம்பவிக்கின்றது. எங்ஙனம் வியவகாரத்திற் கநுகூலமான சைதன்யத்தோடு விஷயத்திற்குள்ள அபேதம் விஷயத்தின்கண் உள்ள பிரத்தியக்ஷத்தன்மையின் பிரயோஜகமோ, அங்ஙனமே கடமுதலிய விஷயத்தோடு கட முதலிய வியவகாரத்திற் கநுகூலமாகிய சைதன்னியத்திற்குள்ள அபேதம் ஞானத்தின்கண் உள்ள பிரத்தியக்ஷத் தன்மையின் பிரயோஜகமாம்.

௩௧௯. விருத்திவடிவப் பிரத்தியக்ஷ ஞானத்தில் முற்கூறிய அபரோக்ஷத்தின் இலக்ஷணத்தினது அவ்வியாப்தி.

சேதனத்தில் கட முதலியன அத்தியஸ்தமாம். விஷய வடிவ விருத்தி காலத்தில் விருத்திசேதனத்தோடு விஷயசேதனத்திற்கு

ஏகத்துவ மிருத்தலின், தனது அதிஷ்டானமாகிய விஷய சேதனத்தோடு அபின்னமான கட முதலியவற்றிற்கு விருத்தி சேதனத்தோடு அபேத முண்டாகியும், விருத்தியோடு அபேதம் கடமுதலியவற்றிற்குச் சம்பவியாது. எங்ஙனம் இரஜ்ஜுவிற் கற்பிதமான சர்ப்ப தண்ட மாலைகளுக்கு இரஜ்ஜுவோடு அபேதம் உண்டாகியும், சர்ப்ப தண்ட மாலைகளுக்குப் பரஸ்பரம் பேதமே உண்டாகின்றது; அபேத முண்டாகிறதில்லை. பிரஹ்மத்திற் கற்பிதமான சகல துவைதங்களுக்கும் பிரஹ்மத்தோடு அபேத முண்டாகியும், ஒன்றற்கொன்று அபேத முண்டாகிறதில்லை. அங்ஙனமே விருத்தி சேதனத்தோடு விருத்திக்கும் கட முதலியவற்றிற்கும் அபேதம் சம்பவிக்கின்றது; ஆனால் விருத்திக்கும் கட முதலிய விஷயங்களுக்கும் பரஸ்பரம் அபேதம் சம்பவிக்கிறதில்லை. ஆதலால் விருத்தி வடிவப் பிரத்தியக்ஷ ஞானத்தில் முற்கூறிய இலக்ஷணத்திற்கு அவ்வியாப்தி இருக்கின்றது.

௩௨௦. முற்கூறிய அவ்வியாப்திக்கு அத்வைத வித்தியாசாரியர் முறைப்படி பரிகாரம்.

அங்ஙனமாயினும், அத்வைத வித்தியாசாரியர் முறைப்படி அபரோக்ஷத்தன்மைத் தர்மம் சேதனத்திற்காம்; விருத்திக்கன்று. எங்ஙனம் அநுமிதித்தன்மை இச்சைத்தன்மை முதலியன அந்தக்கரண விருத்தியின் தர்மமோ, அங்ஙனமே அபரோக்ஷத்தன்மைத் தர்மம் விருத்தியிலில்லை. ஆனால் விஷயாகார விருத்தி உபகித சேதனத்திற்கு அபரோக்ஷத்தன்மைத் தர்ம மிருத்தலின், சேதனத்தின் அபரோக்ஷத் தன்மைக்கு உபாதி விருத்தியாம். ஆதலால் விருத்தியில் அபரோக்ஷத்தன்மையை ஆரோபித்தலால் விருத்திஞானம் அபரோக்ஷமா மென்று வியவகரிக்கின்றனர். இவ்வாற்றால் விருத்தி ஞானம் இலக்ஷியமன்று. ஆதலால் அவ்வியாப்தியில்லை. விருத்திஞானத்தில் அபரோக்ஷத் தன்மைத் தர்மம் இஷ்டமாம். அபரோக்ஷத்தின் இலக்கணம் செல்லாதாயின் அவ்வியாப்தி யுண்டாம். விருத்தி ஞானம் இலக்ஷியமன்று; விருத்தி உபகித சேதனமே இலக்ஷியமாம். ஆதலால் அவ்வியாப்திச் சங்கையில்லை. சேதனத்தின் தர்மமாகிய அபரோக்ஷத் தன்மையை அங்கீகரித்தலினாலேயே சுக முதலியவற்றின் ஞானத்தில் அபரோக்ஷத் தன்மை சம்பவிக்கின்றது. விருத்தியின் தர்மமாகிய அபரோக்ஷத் தன்

மையை அங்கீகரிக்கின், சுக முதலியவற்றைக் கோசரிக்கும் விருத்தியின் அங்கீகார மின்மைப் பக்ஷத்தில் சாக்ஷி வடிவ சுக முதலியவற்றின் ஞானத்தில் அபரோக்ஷத்தன்மை வியவகாரம் உண்டாகலாகாது. ஆதலால் அபரோக்ஷத்தன்மைத் தர்மம் சேதனத்திற்காம்; விருத்திக்கன்று.

௩௨௧. முற்கூறியபக்ஷத்திற் சங்கை.

இப்பக்ஷத்தில் இது சங்கையாம்:—சம்சார தசையிலும் ஜீவனுக்குப் பிரஹ்மத்தோடு அபேத மிருத்தலின், சகல புருஷர்களுக்கும் பிரஹ்மம் அபரோக்ஷமாமென்னும் வியவகார முண்டாதல் வேண்டும். அவாந்தரவாக்கிய ஜந்நிய பிரஹ்மத்தின் ஞானமும் அபரோக்ஷமாதல் வேண்டும். ஏனெனின் அவாந்தரவாக்கிய ஜந்நிய விருத்தி உபகித சாக்ஷி சேதனத்திற்குப் பிரஹ்ம வடிவ விஷயத்தோடு அபேத மிருக்கின்றது.

௩௨௨. முற்கூறிய சங்கைக்குச் சமாதானம்.

அங்ஙனமாயினும் இது சமாதானமாம்:—தனது வியவகாரத்திற்கு அநுகூலமான சேதனத்தோடு ஆவரிக்கப்படாத விஷயத்திற்கு உள்ள அபேதமோ அபரோக்ஷ விஷயத்தின் இலக்ஷணமாம். ஆவரிக்கப்படாத விஷயத்தினோடு தனது வியவகாரத்திற் கநுகூலமான சேதனத்தின் அபேதம் அபரோக்ஷ ஞானத்தின் லக்ஷணமாம். சம்சார தசையில் ஆவரிக்கப்பட்ட பிரஹ்மத்திற்குத் தனது வியவகாரத்திற் கநுகூலமான சேதனத்தோடு அபேத முண்டாகியும், ஆவரிக்கப்படாத விஷயத்தின் அபேத மிருத்தலின், பிரஹ்மத்தில் அபரோக்ஷத்தன்மையில்லை. அங்ஙனமே அவாந்தர வாக்கிய ஜந்நிய ஞானத்திற்கும் ஆவரிக்கப்பட்ட விஷயத்தோடு அபேத மிருத்தலின், அந்த ஞானத்திற்கு அபரோக்ஷத்துவ மில்லை. ஆதலால் முற்கூறிய சங்கை சம்பவியாது.

௩௨௩. முற்கூறிய பக்ஷத்தில் வேறு சங்கை.

வேறு சங்கை:—முற்கூறியபடி ஆவரிக்கப்படாத விஷயத்தின் அபேதத்தினால் அபரோக்ஷத்தன்மை அங்கீகரிக்கின், அந்நியோந்நியாசிரய தோஷ முண்டாகும். சமான கோசர ஞானமாத்திரத்தினை ஆவரணத்தை நிவர்த்திப்பதாகக்கொள்ளின், பரோக்ஷ ஞானத்தினாலும் அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தியுண்டாதல்வேண்டும்.

சித்தாந்தத்தில் அசத்துவாபாதக அஞ்ஞான சக்தி அல்லது திரோதானம் பரோக்ஷ ஞானத்தினால் நாசமாகின்றது. அபானுபாதக சக்திவிசிஷ்ட அஞ்ஞானத்தின் நாசம் பரோக்ஷ ஞானத்தினால் உண்டாகிறதில்லை. அபரோக்ஷ ஞானத்தினாலேயே அஞ்ஞானத்தின் நாச முண்டாகின்றது. இவ்வாற்றால் அஞ்ஞானநிவிருத்தி ஞானத்தினது அபரோக்ஷத்தன்மையினது சித்தியின் அதீனமாயிருக்கின்றது. ஆவரிக்கப்படாத விஷயத்தோடு தனது வியவகாரத்திற் கநுகூலமான சேதனத்திற்கு அபேதம் உளதாக, ஞானத்தின் அபரோக்ஷத்தன்மை லக்ஷணத்தைக் கூறுதலால், அஞ்ஞான நிவிருத்தியின் அதீனமான ஞானத்தின் அபரோக்ஷத் தன்மையினது சித்திசொல்லப்பட்டது. இதனால் அந்நியோந்நியாசிரயதோஷமாம்.

௩௨௪. முற்கூறிய சங்கைக்குச் சமாதானம்.

அதன் சமாதானம் யாதுவாம்:—முற்கூறியபடி அஞ்ஞான நிவிருத்திக்கு ஞானத்தின் அபரோக்ஷத்தன்மையில் அபேக்ஷை உளதாயினும், அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தியில் அபரோக்ஷத்தன்மையினது அபேக்ஷையில்லை. ஏனெனின் ஞானமாத்திரத்தினால் அஞ்ஞானத்தினது நிவிருத்தியை அங்கீகரிக்கின், பரோக்ஷ ஞானத்தினாலும் அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தி உண்டாதல்வேண்டும். இத்தோஷத்தின் பரிகாரத்தின்பொருட்டு அபரோக்ஷ ஞானத்தினால் அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தி சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அதனிடத்து அந்நியோந்நியாசிரய தோஷ முண்டாகின்றது. ஆதலால் ஞானமாத்திரத்தால் அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தியென்றும், அபரோக்ஷ ஞானத்தினால் அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தியென்றும் கூறவில்லை. ஆனால் பிரமாணத்தின் மகிமையினால் யாண்டு விஷயத்தோடு ஞானத்தின் தாதாத்மிய சம்பந்தமுண்டாகின்றதோ, அந்த ஞானத்தினால் அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. பிரமாண மகிமையினால் பாகியேந்திரிய ஜந்நிய கடமுதலியவற்றின் ஞானம் விஷயத்தோடு தாதாத்மிய சம்பந்தமுடையதாகின்றது. சப்தஜந்நிய பிரஹ்ம ஞானமும் மகாவாக்கிய வடிவப் பிரமாணத்தின் மகிமையினால் விஷயத்தோடு தாதாத்மிய சம்பந்தமுடையதாகின்றது. ஆதலால் முற்கூறிய இரண்டு ஞானங்களாலும் அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. எல்லாவற்றிற்கும் உபாதானம் பிரஹ்மமா யிருத்தலால் பிரஹ்மகோசர சகல ஞானங்களுக்கும்

தாதான்மியசம்பந்த முண்டு. ஆதலால் அநுமிதி வடிவப் பிரஹ்ம ஞானத்திலும் அவாந்தர வாக்கிய ஜந்நிய பிரஹ்மத்தின் பரோக்ஷ ஞானத்திலும் அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தி உண்டாதல் வேண்டும். அங்ஙனமாயினும், முற்கூறிய ஞானத்திற்கு விஷயத்தோடு தாதாத்மிய சம்பந்த மிருக்கின்றது. அது விஷயத்தின் மகிமையினுலாம்; பிரமாணத்தின் மகிமையினு லன்று. ஏனெனின் மகாவாக்கியத்தினுல் ஜீவப்பிரஹ்மங்களின் அபேதத்தைக் கோசரிக்கும் ஞானமுண்டாகின்றது. அதற்கு விஷயத்தோடு தாதான்மிய சம்பந்தமோ பிரமாணத்தின் மகிமையினுற் கூறப்படுகின்றது. வேறு ஞானத்திற்குப் பிரஹ்மத்தோடு தாதாத்மியசம்பந்த மிருக்கின்றது. அது பிரஹ்மத்திற்கு வியாபகத்தன்மை யிருத்தலாலும் எல்லாவற்றின் உபாதானத்தன்மை யிருத்தலாலும் விஷயத்தின் மகிமையினுற்கூறப்படுகின்றது. இவ்வாற்றுல் விலக்ஷணப்பிரமாண ஜந்நிய விஷய சம்பந்தியாகிய ஞானத்தினுல் அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றதென்று கூறுதலில் ஞான மாத்திரத்தால் அஞ்ஞான நிவிருத்தியின் ஆபத்தியில்லை. ஞானத்தின் அபரோக்ஷத் தன்மையின் அபேக்ஷை அஞ்ஞானநிவிருத்தியில் இல்லாமையால் அந்நியோந்நியாசிரய தோஷமு மில்லை. இவ்வாற்றுல் தனது வியவகாரத்திற் கநுகூலமான ஆவரிக்கப்படாத சைதன்யத்தோடு விஷயத்தின் அபேதம் அபரோக்ஷ விஷயத்தின் லக்ஷணமாம். முற்கூறிய சைதன்னியத்திற்கு விஷயத்தோடுள்ள அபேதம் அபரோக்ஷ ஞானத்தின் இலக்ஷணமாம். ஆதலால் சப்தஜந்நிய பிரஹ்ம ஞானத்திலும் அபரோக்ஷத்தன்மை சம்பவிக்கின்றது.

கூ௨௫. சப்தத்தினுல் அபரோக்ஷ ஞானத்தின் உற்பத்தியில் சொல்லப்பட்ட மூன்று மதங்களில் முதல் மதத்தின் நல்முடைமை.

இவ்வாறு சப்தத்தினுல் அபரோக்ஷ ஞானத்தின் உற்பத்தியில் மூன்றுமதங்கள் சொல்லப்பட்டன. அவற்றுள், முதல்மதமே நல்முடையதாம். ஏனெனின் ஞானத்தின்கண் உள்ள பரோக்ஷத் தன்மை அபரோக்ஷத்தன்மைகள் பிரமாணுதீனமாம். சககாரி சாதன விசிஷ்ட சப்தத்திலும் அபரோக்ஷ ஞானத்தைப் பயத்தலின் யோக்கியதை யுண்டென்பது முதல் மதம். விஷயத்தின் அதீனமாகவே ஞானத்தின் அபரோக்ஷத்தன்மை முதலிய தர்ம

ங்களிருக்கின்றன, பிரமாணத்தின் அதீன மென்று என்னும் அபிப் பிராயத்தினால் இரண்டாவது மதமும் அத்வைத வித்தியாசாரியரது மூன்றாவது மதமு மிருக்கின்றன. அவ்விரண்டு மதங்களிலும் கேவல விஷயத்தின் அதீனமாகவே அபரோக்ஷத்துவ முதலிய வற்றை அங்கீகரிக்கின், அவாந்தர வாக்கியத்தினாலும் பிரஹ்மத் தின் அபரோக்ஷஞான முண்டாதல் வேண்டும். ஆதலால் ஞானத் தின் அபரோக்ஷத்தன்மையில் பிரமாணத்தின் அதீனத்தன்மை அவசியமாகவே வேண்டும். ஆதலால் முதல் மதமே நலமுடைய தாம்.

௧௨௬-௧௪௨. விருத்தியின் பிரயோஜனத்தைக் கூறுதல்.

௧௨௬. கிரந்தத்தின் ஆரம்பத்தில் கூறிய மூன்று வினாக்களையும் அவற்றிற் சொல்லப்பட்ட இரண்டின் விடையையும் அநுவதித்தல்.

கிரந்தத்தின் ஆரம்பத்தில் விருத்தியின் சொரூபம் காரணம் பயன் என்னும் மூன்றின் வினாவுளது. அவற்றுள் அந்தக்கரண வித்தைகளின் பிரகாச வடிவ பரிணாமம் விருத்தியெனப்படுகின் றது என்று கூறுதலால் விருத்தியின் சாமானிய வடிவம் சொல்ல ப்பட்டது. அதன்பின் யதார்த்தத்தன்மை அயதார்த்தத்தன்மை முதலிய பேதத்தைக் கூறுதலால் விருத்தியின் விசேஷ வடிவம் சொல்லப்பட்டது. பிரமாண நிரூபணத்தால் விருத்தியினது கார ணத்தின் சொரூபம் சொல்லப்பட்டது.

௧௨௭. விருத்தியின் பிரயோஜன சம்பந்தியாகிய மூன்றாவது வினாவினது விடையின் ஆரம்பம்.

விருத்தியின் பிரயோஜனம் வினாவப்பட்டது. அவ்விருத்தியின் பிரயோஜனம் இதுவாம்:—ஜீவனுக்கு அவஸ்தை மூன்றின் சம்பந் தம் விருத்தியினால் உண்டாகின்றது. புருஷார்த்தப் பிராப்தியும் விருத்தியினால் உண்டாகின்றது. ஆதலால் சம்சாரப் பிராப்தி க்கு ஏது விருத்தியாம். மோக்ஷப்பிராப்திக்கும் ஏது விருத்தியாம். ஏனெனின் அவஸ்தாத்திரயத்தின் சம்பந்தத்தால் ஜீவனுக்குச் சம் சார மிருக்கின்றது.

னத்தைக் கூறும் அவசரத்தில் ஜாக்கிரத்தின் இலக்ஷணம்.

ஆண்டு இந்திரியஜந்ய ஞானத்தின் அவஸ்தையினை ஜாக்கிராவஸ்தை யென்பர். அவ்ஸ்தையென்னும் சொல் காலத்தின் வாசகமாம். சுகமுதலியவற்றின் ஞான காலமும் உதாசீன காலமும் ஜாக்கிராவஸ்தை யெனப்படுகின்றது. சுக முதலியவற்றின் ஞானம் இந்திரிய ஜந்ய மன்று; அங்ஙனமே சுக முதலியவற்றின் ஞான காலத்தில் அந்நியவிஷயத்தின் ஞானமும் இந்திரியஜந்யமாகாது. அங்ஙனமே உதாசீன காலத்திலும் இந்திரிய ஜந்ய ஞான மில்லை. அங்ஙனமாயினும், சொல்லப்படும் சொப்பனாவஸ்தை சுழுத்தியவஸ்தைகளுக்கு வேறாய் இந்திரிய ஜந்ய ஞானத்தின் ஆதாரகாலம் எதுவோ, அது ஜாக்கிராவஸ்தை யெனப்படுகின்றது. சுக முதலியவற்றின் ஞானகாலத்திலும் உதாசீன காலத்திலும் இந்திரிய ஜந்ய ஞான மில்லையாயினும், அதன் சம்ஸ்கார மிருக்கின்றது. இந்திரிய ஜந்ய ஞானத்தின் சமஸ்காரம் சொப்பனாவஸ்தையிலும் சுழுத்தி அவஸ்தையிலும் இருக்கின்றது. ஆதலால் சொப்பனாவஸ்தை சுழுத்தி அவஸ்தைகளுக்கு வேறான காலம் சொல்லப்பட்டது. இவ்வாற்றால் ஜாக்கிராவஸ்தை என்னும் வியவகாரம் இந்திரிய ஜந்ய ஞானத்தின் அதீனமாம். அவ்விந்திரிய ஜந்ய ஞானம் அந்தக்கரணத்தின் விருத்தி வடிவமாம். அந்தக்கரணத்தின் விருத்திக்கு மதபேதத்தால் இவை பிரயோஜனமாம்.

௬௨௯. சில நூலாசிரியர் மதப்படி ஆவரணத்தின் அபிபவம் விருத்தியின் பிரயோஜனமாமெனல்.

சிலரோ ஆவரணத்தின் அபிபவ(நாச)த்தை விருத்தியின் பிரயோஜன மென்பர். ஆவரணாபிபவத்திலும் நாநா மத முண்டு. எங்ஙனம் மின்மினியின் பிரகாசத்தால் மகாந்தகாரத்தினது ஏகதேசத்தின் நாச முண்டாகின்றதோ, அங்ஙனமே அஞ்ஞானத்தினது ஏகதேசத்தின் நாசம் ஆவரணாபிபவம் என்னும் சொல்லிற்குப் பொருளாமென்பது சாம்பிரதாயிக மதம்.

௬௩௦. சமஷ்டி அஞ்ஞானம் ஜீவனது உபாதியாகும் பக்ஷத்தில் பிரஹ்ம அல்லது ஈசுவர அல்லது ஜீவசேதனங்களின் சம்பந்தத்தால் ஆவரணத்தினது அபிபவம் சம்பவியாமை.

சமஷ்டி அஞ்ஞானம் ஜீவனது உபாதியாம் என்னும் பக்ஷத்தில் கட முதலிய விஷயங்களோடு சேதனத்திற்கு எப்போதும்

சம்பந்த மிருக்கின்றது. ஆதலால் சேதன சம்பந்தத்தினுலோ ஆவரணத்தின் அபிபவம் சம்பவிக்கிறதில்லை. ஏனெனின் பிரஹ்ம சேதனமோ ஆவரணத்தின் சாதகமாம்; விரோதி யன்று. ஈசுவர சேதனத்தினுல் ஆவரணத்தின் அபிபவ முண்டாயின், "அது என்னுல் அறியப்பட்டது" என்னும் வியவகாரம் ஜீவர்களுக்கு உண்டாகலாகாது; ஈசுவரனுல் அறியப்பட்டது என்னும் வியவகாரம் உண்டாதல் வேண்டும். ஏனெனின் ஈசுவரனுக்கும் ஜீவனுக்கும் வியாவகாரிக பேத முண்டு. ஆதலால் ஈசுவரனுல் அறியப்பட்ட வஸ்து ஜீவனுக்கறியப்படுவதாகாது. ஆதலால் ஜீவ சேதனத்தின் சம்பந்தத்தால் ஆவரணத்தின் அபிபவம் கூறின் இப்பக்ஷத்தில் ஜீவசேதனங்களுக்குக கடமுதலியவற்ருேடு சதாசம்பந்தமுளதாம். ஏனெனின் ஜீவசேதனத்தின் உபாதி மூலாஞ்ஞானமாம். அதனிடத்து ஆரோபிக்கப்பட்ட பிரதிபிம்பத்தன்மை விசிஷ்ட சேதனத்தை ஜீவனென்பர். மூலாஞ்ஞானத்திற்குக் கடமுதலிய வற்ருேடு எப்போதும் சம்பந்த மிருத்தலின், ஜீவசேதனத்திற்கு எப்போதும் சம்பந்த மிருக்கின்றது. ஆதலால் கட முதலியவற்றினது ஆவரணத்தின் அபிபவம் எப்போதும் வேண்டும். இதனுல் விருத்தியினுல் ஆவரணத்தின் அபிபவத்தைக் கூறின், பரோக்ஷ விருத்தியினுலும் ஆவரணத்தின் அபிபவம் உண்டாதல் வேண்டும்.

௩௩௧. இப்பக்ஷத்தில் அபரோக்ஷ விருத்தியினுல் அல்லது அபரோக்ஷ விருத்தி விசிஷ்ட சேதனத்தினுல் ஆவரணத்தினது அபிபவத்தின் சம்பவம்.

ஆதலால் அபரோக்ஷ விருத்தியினுல் ஆவரணத்தின் அபிபவ முண்டாகின்றது. அல்லது அபரோக்ஷ விருத்தி விசிஷ்ட சேதனத்தினுல் ஆவரணத்தின் அபிபவ முண்டாகின்றது. எங்ஙனம் மின்மினியின் பிரகாசத்தினுல் பேரிருளின் ஏகதேசம் நாசமாகின்றதோ, மின்மினியின் அபாவகாலத்தில் மகாந்தகாரம் (பேரிருள்) மீண்டும் விரிகின்றதோ, அங்ஙனமே அபரோக்ஷ விருத்தி சம்பந்தத்தினுல் அல்லது அபரோக்ஷ விருத்தி விசிஷ்ட சேதனத்தின் சம்பந்தத்தினுல் மூலாஞ்ஞானத்தினது அம்சத்தின் நாச முண்டாகின்றது. விருத்தியின் அபாவதசையில் அஞ்ஞானம் விரிகின்றது. இது சம்பிரதாயத்தை அநுசரித்த மதமாம்.

ஆவரணநாசமாகிய விருத்தியின் பிரயோஜனத்தைக் கூறுதல்.

அதனால் அஞ்ஞானத்தினது அம்சத்தின் நாசம் அபரோக்ஷ விருத்தியின் பிரயோஜனமாம். அசத்திவாபாதக அஞ்ஞானம்சத்தின் நாசமே பரோக்ஷா பரோக்ஷ விருத்திகளின் பிரயோஜனமாம். இவ்வாறு ஆவரண நாசம் விருத்திக்குப் பிரயோஜனமா மென்னும் பக்ஷம் சொல்லப்பட்டது.

௧௧௩. இரண்டாவது பக்ஷத்தின்படி ஜீவசேதனத்தோடு விஷயத்தின் சம்பந்தமாகிய விருத்தியின் பிரயோஜனத்தைக் கூறுதல்.

ஜீவசேதனத்தோடு விஷயத்தின் சம்பந்தம் விருத்தியின் பிரயோஜனமாமென்னும் இரண்டாவதுபக்ஷத்தினைக் கூறுகின்றார்:— சமஷ்டி அஞ்ஞானத்தோடு பிரதிபிம்பம் ஜீவனென்னும் பக்ஷத்தில் ஜீவசேதனத்திற்குக் கட முதலியவற்றோடு எப்போதும் சம்பந்த மிருக்கின்றது. ஆனால் ஜீவன்து சாமானிய சம்பந்தத்தால் விஷயத்தின் பிரகாச முண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் விஷயத்தின் பிரகாசத்திற் கேதுவான ஜீவனோடுள்ள விஜாதீய சம்பந்தம் விருத்தியின் பிரயோஜனமாம். ஜீவசேதனத்திற்கு விஷயத்தோடு சம்பந்தம் எப்போது மிருக்கின்றது. ஆனால் அந்தச் சம்பந்தம் விஷயப் பிரகாசத்திற்கு ஏதுவன்று. விருத்தி விசிஷ்ட ஜீவனுக்கு விஷயத்தோடு சம்பந்த முண்டாயின் விஷயத்தின் பிரகாசம் உண்டாகின்றது: ஆதலால் பிரகாசத்திற் கேதுவான சம்பந்தம் விருத்தியின் அதீனமாம். அந்தப் பிரகாசத்திற் கேதுவான ஜீவனுக்கு விஷயத்தோடுள்ள சம்பந்தம் அபிவியஞ்சக அபிவியங்கியத் தன்மையாம். விஷயத்தில் அபிவியஞ்சகத் தன்மையும் ஜீவசேதனத்தின் அபிவியங்கியத்தன்மையு மிருக்கின்றன. எதனிடத்தில் பிரதிபிம்ப முண்டாகின்றதோ அதனை அபிவியஞ்சகம் (வெளிப்படுத்துவது) என்பர். எதன் பிரதிபிம்ப முண்டாகின்றதோ அது அபிவியங்கியம் (வெளிப்படுத்தப்படுவது) எனப்படுகின்றது. எங்ஙனம் கண்ணாடியில் முகத்தின் பிரதிபிம்ப முண்டாகு மிடத்துக் கண்ணாடி அபிவியஞ்சகமும் முகம் அபிவியங்கியமு மாகின்றனவோ, அங்ஙனமே கட முதலிய விஷயங்களில் சேதனத்தின் பிரதிபிம்ப முண்டாகின்ற தாகலின், கட முதலியன அபிவியஞ்சக

மும் சேதனம் அபிவியங்கியமுமாம். இவ்வாற்றால் பிரதிபிம்பத்தைக் கிரகித்தலாகிய வியஞ்சகத்தன்மை கட முதலிய விஷயங்களிலிருக்கின்றது. பிரதிபிம்பத்தைச் சமர்ப்பித்தலாகிய வியங்கியத்தன்மை சேதனத்திலிருக்கின்றது. கட முதலியவற்றில் சுபாவமாகப் பிரதிபிம்பத்தைக் கிரகித்தலின் சாமர்த்தியமில்லை. ஆனால் தனது வடிவ விருத்தி சம்பந்தத்தினால் சேதனப் பிரதிபிம்பத்தின் கிரகணம் தகுதியாகின்றது. எங்ஙனம்: கண்ணாடி சம்பந்தமின்றிச் சுவரில் சூரியனது பிரதிபிம்பம் உண்டாகாது, கண்ணாடி சம்பந்தத்தினால் உண்டாகின்றதாதலின் சூரியப் பிரதிபிம்பத்தைக் கொள்ளுதலின் யோக்கியதை குட்டியத்தில் (சுவரில்) கண்ணாடி சம்பந்தத்தால் உண்டாகின்றதோ, எங்ஙனம் திருஷ்டாந்தத்தில் சூரியப்பிரபைக்குக் குட்டியத்தோடு சாமானிய சம்பந்தம் உளதாய், அபிவியஞ்சக அபிவியங்கியத்தன்மைச் சம்பந்தம் கண்ணாடி அதீனமாயிருக்கின்றதோ, அங்ஙனமே ஜீவசேதனத்திற்கு விஷயத்தோடு எப்போதும் சம்பந்தமிருக்கின்றது. ஆனால் விருத்தி சம்பந்தத்தால் கட முதலியவற்றில் ஜீவசேதனத்தின் பிரதிபிம்பத்தைக் கிரகித்தற்றகுதி யுண்டாகின்றது. ஆதலால் ஜீவசேதனத்திற்குக் கட முதலியவற்றோடுள்ள அபிவியஞ்சக அபிவியங்கியத்தன்மைச் சம்பந்தம் விருத்தியின் அதீனமாம். இவ்வாற்றால் ஜீவசேதனத்தோடு கட முதலியவற்றின் விலக்ஷண சம்பந்தத்திற்கு ஏது விருத்தியாம். ஆதலால் விஷய சம்பந்தத்தின்பொருட்டு விருத்தி யிருக்கின்றது. அச்சம்பந்தத்தால் விஷயத்தின் பிரகாசமுண்டாகின்றது. ஜீவசேதனம் விபுவாம். இப்பக்ஷத்தில விலக்ஷண சம்பந்தத்தை உண்டுபண்ணுவது விருத்தியாம்.

௩௯௪. அந்தக்கரண விசிஷ்ட சேதனம் ஜீவனுமென்னும் பக்ஷத்தில் விஷய சம்பந்தத்தின் பொருட்டு விருத்தியின் அபேக்ஷை உண்டெனல்.

அந்தக்கரண விசிஷ்ட சேதனம் ஜீவனுமென்னும் பக்ஷத்திலோ விருத்தியின்றி ஜீவசேதனத்தோடு கட முதலியவற்றிற்கு முற்றும் சம்பந்த மில்லை. இந்திரிய விஷயங்களின் சம்பந்தத்தால் அந்தக்கரணத்தின் விருத்தி கட முதலிய தேசத்திற் செல்லுமாயின், அப்போது ஜீவசேதனத்திற்குக் கட முதலியவற்றோடு சம்பந்த முண்டாகின்றது. விருத்தியின் வெளிச்செல்லுதலின்றி உள்

ஜீவனுக்கு வெளிக்குட முதலியவற்றோடு சம்பந்த முண்டாகிற தில்லை. இவ்வாற்றால் அந்தக்கரணாவச்சின்ன பரிச்சின்னன் ஜீவனாவன். இப்பக்ஷத்தில் விருத்தி விஷய சம்பந்தத்தின் பொருட்டாம் என்னும் பொருள் வெளிப்படையேயாம்.

௧௧௫. முற்கூறிய இரண்டு பக்ஷங்களின் விலக்ஷணத் தன்மை.

இவ்வாற்றால் அஞ்ஞான உபாதி யுடையவன் ஜீவனென்னும் பக்ஷத்தில் ஜீவசேதனத்திற்கு விஷயத்தோடு சம்பந்தமோ என்று மிருக்கின்றது. அபிவியஞ்சக அபிவியங்கியத்தன்மைச் சம்பந்தம் எப்போது மிருப்பதில்லை. அதன் பொருட்டு விருத்தி யிருக்கின்றது. அந்தக்கரணாவச்சின்னம் ஜீவன் என்னும் பக்ஷத்தில் ஜீவனுக்கு விஷயத்தோடு முற்றும சம்பந்த மில்லை. அதன்பொருட்டு விருத்தி யிருக்கின்றது. இவ்வாறு விருத்தியின் பல சம்பந்தத்தில் விலக்ஷணத்தன்மையை நூலாசிரியர்கள் கூறியிருக்கின்றனர்.

௧௧௬. மதபேதத்தால் சம்பந்தத்தில் விலக்ஷணத் தன்மையைக் கூறுதல் அசங்கதமாமெனல்.

ஆனால் மதபேதத்தால் சம்பந்தத்தில் விலக்ஷணத்தன்மையைக் கூறுதல் அசங்கதமாம. ஏனெனின் அந்தக்கரணம ஜீவனது உபாதியா மென்னும் பக்ஷத்திலும் அஞ்ஞானமோ ஜீவத்தன்மைக்கு உபாதியாக அவசியம் விரும்பப்படுகின்றது. இல்லையாயின் பிராஞ்ஞ வடிவ ஜீவனது அபாவ முண்டாகின்றது. ஆதலால் ஜீவத்தன்மையின் உபாதி சகல மதங்களிலும் அஞ்ஞானமாம். கர்த்திருத்தன்மை முதலிய அபிமானம் அந்தக்கரண விசிஷ்டத்தி லுண்டாகின்றது. ஆதலால் அந்தக்கரணாவச்சின்னத்தினை ஜீவனென்பர். அஞ்ஞானத்தில் பிரதிபிம்பம ஜீவனாமென்னும் பக்ஷத்திலும் அஞ்ஞான விசிஷ்டம் பிரமாதாவன்று; அந்தக்கரண விசிஷ்டமே பிரமாதாவாம். ஜீவசேதனத்திற்கோ விஷயத்தோடு எப்போதும் சம்பந்த மிருக்கின்றது. ஆனால் பிரமாத்திரு சேதனத்திற்கு விஷயத்தோடு சம்பந்த மில்லை. பிரமாத்திரு சேதனத்தின் சம்பந்தத்தினாலேயே விஷயத்தின் பிரகாச முண்டாகின்றது. ஜீவசேதனத்தின் சம்பந்தத்தினால் விஷயத்தின் பிரகாச முண்டாகிற தில்லை. எங்ஙனம் பிரஹ்ம சேதனமும் ஈசுவர சேதனமும் அஞ்ஞானத்திற்குச் சாதகமோ, அங்ஙனமே அவித்தையை உபாதியாகவுடைய ஜீவசே

தனமுமாம். அதன் சம்பந்தத்தால் விஷயத்தில் ஞாதத்தன்மை முதலிய வியவகாரம் உண்டாகிறதில்லை. ஜீவசேதனத்திற்கு ஞாதத்தன்மை முதலியவற்றின் அபிமானமு முண்டாகிறதில்லை. பிரமாதாவின் சம்பந்தத்தினாலேயே விஷயத்தில் ஞாதத்தன்மை முதலிய வியவகார முண்டாகின்றது. வியவகாரத்தின் அபிமானமும் பிரமாதாவிற்கு உண்டாகின்றது. அந்தப்பிரமாதா விஷயத்திற்கு வேறான விடத்திலிருக்கின்றான். ஆதலால் பிரமாதாவிற்கு விஷயத்தோடு சம்பந்தம் எப்போது மிருப்பதில்லை. பிரமாதாவோடு விஷயத்திற்குள்ள சம்பந்தம் விருத்தியின் அதீனமாம். இவ்வாற்றால் ஜீவனது உபாதிக்கு வியாபக மங்கீகரிக்கின் அல்லது பரிச்சின்ன மங்கீகரிக்கின் இரண்டு பக்ஷங்களிலும் பிரமாதாவோடு விஷயத்திற்குண்டாம் சம்பந்தம் விருத்தியின் அதீனமாதல் சமாதானமாம். அதனிடத்து விலக்ஷணத் தன்மையைக் கூறுதல் கேவலம் புத்தி சாமர்த்தியத்தைக் காட்டுதற் பொருட்டாம்; சாமர்த்திய மின்மைக்குச் சாதகமாம். பிரமாதாவுக்கு விஷயத்தோடு சம்பந்த மில்லை.

௯௯௭. நான்கு சேதனங்களைக் கூறுதலோடு முற்கூறிய பொருளின் சித்தி.

இதனாற்றான் பிரமாத்திரு சேதனம், பிரமாண சேதனம், விஷயசேதனம், பலசேதனமென்னும் பேதத்தால் நான்குவகைச் சேதனம் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. பிரமாதாவிற்கு விஷயத்தோடு சம்பந்தமுளதாயின், பிரமாத்திரு சேதனத்தோடு விஷய சேதனத்திற்கு விபாகத்தைக் கூறுதல் அசங்கதமாகும். அந்தக்கரண விசிஷ்டசேதனம் பிரமாத்திருசேதனமாம். விருத்தி யவச்சின்னசேதனம் பிரமாணசேதனமாம். கடமுதலியவற்றின் அவச்சின்னசேதனம் விஷயசேதனமாம். விருத்தி சம்பந்தத்தினால் கட முதலியவற்றில் சேதனத்தின் பிரதிபிம்பமுண்டாயின், அதனைப் பலசேதனமென்பர். சிலர் இவ்வாறு கூறுவர்:—கடாவச்சின்ன சேதனமே அறியப்படாததாயின், அப்போது விஷயசேதனமெனப்படுகின்றது. அறியப்பட்டதாயின், அப்போது கடாவச்சின்ன சேதனத்தினையே பலசேதனமென்பர். அதனையே பிரமேயசேதனமென்பர். ஆனால் வித்தியாரணிய சுவாமியும் வார்த்திககாரரும் பிரமாண விருத்திக்குப் பிந்தியகாலத்தில் குடமுதலியவற்றிலுண்டாகும் சேதனத்தின் ஆபாசம் யாதோ, அதுவே பலசேதன

மெனக் கூறி யிருக்கின்றனர். இவ்வாற்றால் பிரமாத்திருசேதனம் பரிச்சின்னமாம். அதன் சம்பந்தத்தினாலேயே விஷயத்தின் பிரகாச முண்டாகின்றது. ஜீவசேதனத்தை விபுவெனக் கொள்ளினும் பிரமாதாவோடு விஷயத்தின் சம்பந்தம் விருத்தியினாலாகிய தாம். ஆதலால் இரண்டு மதங்களினும் விஷயசம்பந்தத்தில் விலக்ஷணத்தன்மை யில்லை.

௰௩௮. ஜாக்கிரத்தில் உண்டாவதாகிய விருத்தியின் அநுவாதத்தோடு சொப்பனாவஸ்தையின் இலக்ஷணம்.

முற்கூறிய பிரயோஜனமுடைய இந்திரிய ஜந்நிய அந்தக்கரணத்தின் விருத்தி ஜாக்கிராவஸ்தையி லுண்டாகின்றது. இந்திரியத்தினால் ஜந்நியமாகாத விஷய கோசர அந்தக்கரணத்தின் அபரோக்ஷவிருத்தி யாதோ, அதன் அவஸ்தையினைச் சொப்பனாவஸ்தை யென்பர். சொப்பனத்தில் ஞேயமும் ஞானமும் அந்தக்கரணத்தின் பரிணாமமாம்.

௰௩௯. சுழுத்தியவஸ்தையின் இலக்ஷணம்.

சுககோசரமும் அவித்தியாகோசரமுமான அஞ்ஞானத்தின் சாக்ஷாத்பரிணாம வடிவ விருத்தியின் அவஸ்தையினைச் சுழுத்தியவஸ்தை யென்பர். சுழுத்தியில் அவித்தையின் விருத்தி சுககோசரமும் அஞ்ஞானகோசரமு மாகின்றது. அவித்தியாகோசர விருத்தி ஜாக்கிரத்திலும் "நான் அறியே"னென்பதாக உண்டாகின்றதெனினும் அவ்விருத்தி அந்தக்கரணத்தினதாம்; அவித்தையினதன்று. ஆதலால் சுழுத்தி இலக்ஷணத்திற்கு ஜாக்கிரத்தில் அதிவியாப்தி யில்லை. அங்ஙனமே பிராதிபாஸிக ரஜதவடிவவிருத்தி ஜாக்கிரத்தில் அவித்தையின் பரிணாமமாம். அது அவித்தியாகோசரமன்று. அங்ஙனமே சுகவடிவ விருத்தி ஜாக்கிரத்திலிருக்கின்றது. அது அவித்தையின்பரிணாம மன்று. இவ்வாற்றால் சுககோசரமும் அவித்தியாகோசரமுமாகிய அவித்தியா விருத்தியின் அவஸ்தையினைச் சுழுத்தியவஸ்தை யென்பர்.

௰௪0. சுழுத்திசம்பந்தமுள்ள பொருளினைக் கூறுதல்.

சுழுத்தியில் அவித்தையின் விருத்தியில் ஆரூடசாக்ஷி அவித்தையைப் பிரகாசிக்கின்றது. சொரூபசுகத்தையும் பிரகாசிக்கின்

றது. சுழுத்தியவஸ்தையில் சுகவ்டிவ அவித்தைவடிவ பரிணமம் எந்த அஞ்ஞான அம்சத்தினதாய் உண்டாயிருக்கின்றதோ, அவ்வஞ்ஞானம்சத்தில் அந்தப் புருடனது அந்தக்கரணமும் ஒடுங்குகின்றது. ஜாக்கிரகாலத்தில் அந்த அஞ்ஞானம்சத்தின் பரிணமம் அந்தக்கரணமாகின்றது. ஆதலால் அஞ்ஞானத்தின் விருத்தியினால் அநுபவிக்கப்பட்ட சுகத்தின் ஸ்மிருதி ஜாக்கிரத்தில் உண்டாகின்றது. உபாதானத்திற்கும் காரியத்திற்கும் பேதமில்லாதிருத்தலின், அநுபவ ஸ்மரணங்கட்கு வியதிகரணத்தன்மை (வேற்று நிலைக்களத் திருத்தற்றன்மை) யில்லை. இவ்வாறு மூன்றவஸ்தைகளுண்டு. மரணத்தினையும் மூர்ச்சையினையும் சிலர் சுழுத்தியி லடக்கிக் கூறுவர்; சிலர் வேறாகக் கூறுவர்.

௬௪௧. முற்கூறிய அவஸ்தையின் பேதம் விருத்தியின் அதீனமாமெனல்.

இவ்வவஸ்தையின் பேதம் விருத்தியின் அதீனமாம். ஜாக்கிர சொப்பனங்களிலோ அந்தக்கரணத்தின் விருத்தி யிருக்கின்றது; ஜாக்கிரத்தில் இந்திரிய ஜந்நியமாம்; சொப்பனத்தில இந்திரிய அஜந்நியமாம்; சுழுத்தியில் அஞ்ஞானத்தின் விருத்தியாம்.

௬௪௨. விருத்தியின் பிரயோஜனத்தைக் கூறுதல்.

அவஸ்தையின் அபிமானமே பந்தமாம். அபிமானமென்றும் பிரமஞானத்தினைக்கூறுவர். அதுவும் விருத்திவிசேஷமாம். ஆதலால் விருத்தியினலாகிய பந்தமே சம்சாரமாம். வேதாந்த வாக்கியத்தினால் "நான் பிரஹ்மம்" மென்னும் அந்தக்கரணவிருத்தி உண்டாகின்றது. அதனால் பிரபஞ்சத்தோடு அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. அதுவே மோக்ஷமாம். ஆதலால் விருத்திக்குச் சம்சாரதசையிலோ வியவகாரசித்தி பிரயோஜனமாம்; பரமப்பிரயோஜனம் மோக்ஷமாம்.

௬௪௩—௬௫௨. கற்பிதத்தின் நிவிருத்தியில் விசாரம்.

௬௪௩. கற்பிதத்தின்து நிவிருத்தியின் அதிஷ்டான வடிவத்தன்மை பூர்வகமாக மோக்ஷத்தில் துவைதாபத்தி (துவைதம் நேர்தல்) தோஷத்தைக் கூறுதலின் அயுக்தத்தன்மை:

கற்பிதத்தின் நிவிருத்தி அதிஷ்டானவடிவமாகின்றது. லால் சம்சாரவிருத்தி மோக்ஷமாமென்று கூறுதலால் பிரஹ்ம

வடிவம் மோக்ஷமென்பது சித்திக்கின்றது. இதனால் கற்பித த்தின் நிவிருத்தியைக் கற்பிதத்தின் துவம்சமெனக் கொண்டு மோக்ஷத்தில் துவைதாபத்தி தோஷத்தினைக் கூறுதல் அஞ்ஞா னத்தாற் பிரயோகிக்கப்பட்டதாம்.

௩௰௪. நியாயமகரந்தகாரர் கூறிய அதிஷ்டானவடிவ கற்பிதத்தின் நிவிருத்திபக்ஷத்தில் தூஷணம்.

நியாயமகரந்தகாரர் கற்பிதத்தின் நிவிருத்தி அதிஷ்டான வடிவமென்று கொள்ளவில்லை. துவைதாபத்திக்கும் சமாதானத் தைக் கூறியிருக்கின்றார். ஆனால் அவர் எழுத்து அநுபவாநுசார மன்று. ஏனெனின் இது அவருடைய எழுத்தாம்:—கற்பிதத்தின் நிவிருத்தி அதிஷ்டானத்தினும் வேறாம். அதிஷ்டான வடிவமெனக் கூறின், அதிஷ்டானமும் கற்பிதநிவிருத்தியும் ஒரே பதார்த்த மாம்; இரண்டு பதார்த்த மன்றென்பது சித்திக்கின்றது. ஆண்டு இது கேட்பாம்:—அதிஷ்டானத்தில் அடக்கமாகக்கொண்டு கற் பித நிவிருத்தியின் லோபம் விரும்பப்படுகின்றதா? அல்லது கற் பித நிவிருத்தியில் அடக்கமெனக் கொண்டு வேறாகிய அதிஷ் டானத்தின் லோபம் விரும்பப்படுகின்றதா? வேறு வகையோ சம்பவியாது. ஒன்றில் மற்றொன்றின் அடக்கமே சொல்லுதலா கும். முதற்பக்ஷத்தைக் கூறுவோமாயின் சம்பவியாது. ஏனெனின் சம்சாரத்தின் அதிஷ்டானம் பிரஹ்மமாம். சம்சாரத்தின் நிவி ருத்தி பிரஹ்மத்தின் வேறன்றாமெனின், சம்சார நிவிருத்தியின் சாதனத்தில் பிரவிருத்தி உண்டாகலாகாது. ஏனெனின் சம்சார நிவிருத்தி பிரஹ்மத்தின் வேறாகவோ யில்லை. பிரஹ்மம் சித்த மாம். வியாபார சாத்தியத்தின்பொருட்டுப் பிரவிருத்தி உண்டா கின்றது. சுபாவசித்தப் பிரஹ்மத்தின் பொருட்டு ஞானசாதன மான சிரவண முதலியவற்றில் பிரவிருத்தி சம்பவியாது. ஆத லால் சம்சாரநிவிருத்திக்கு நித்தியசித்தப் பிரஹ்மத்தில் அட க்கம் சம்பவியாது. அன்றியும் நிவிருத்தியில் பிரஹ்மத்தின் அடக்கத்தைக் கூறுவோமாயின், சம்சாரப் பிரமத்தின் அச ம்பவமிருத்தலின், அதன் நிவிருத்தியை உண்டுபண்ணும் ஞான த்தின் சாதனமாகிய சிரவணமுதலியவற்றில் பிரவிருத்தி உண் டாக லாகாது. ஏனெனின் சம்சாரத்தின் நிவிருத்தியோ ஞான த்திற்குப் பிந்திய காலத்தில் உண்டாகின்றது. ஞானத்திற்கு

முன் கற்பிதத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகிறதில்லையென்பது அநுபவசித்தமாம். சம்சார நிவிருத்திக்கு வேறாகப் பிரஹ்மமில்லையாகலின் ஞானத்திற்குமுன் பிரஹ்மவடிவ அதிஷ்டானமின்மையால் சம்சாரப் பிரமம் சம்பவியாது. ஆதலால் அநுபவசித்த சம்சாரத்தின் அபாவமோ சொல்லப்படுகிறதில்லை; சத்தியமென்று சொல்லவேண்டியதாகும். அதற்கு ஞானத்தினால் நிவிருத்தி சம்பவியாது. ஆதலால் சம்சார நிவிருத்தியில் பிரஹ்மத்தின் அடக்கம் சம்பவியாது. சம்சாரநிவிருத்தி ஞானத்திற்கு முந்தியகாலத்தில்லை; ஞானத்திற்குப் பிந்தியகாலத்திலிருத்தலின் ஸாதியாம் (ஆதியுடையதாம்). பிரஹ்மம் அநாதியாம். ஸாதிபதார்த்தத்தில் அநாதி பதார்த்தத்தின் அடக்கம் கூறுதல் அயுக்தமாம். இவ்வாற்றால் இரண்டற்கும் ஒன்றற்கொன்று அடக்கம் சம்பவியாது. ஆதலால் கற்பித நிவிருத்தி அதிஷ்டான வடிவமாமென்னும் பக்ஷம் சம்பவியாது. ஒன்றற்கொன்று அடக்கம் எதற்கும் கூறவில்லை என்று கூறுவராயினும், "கற்பிதத்தின் நிவிருத்தி அதிஷ்டானத்தினும் வேறன்று; அதிஷ்டானத்தின் அவஸ்தாவிசேஷம் கற்பித நிவிருத்தியாம். அறியப்படாததும் அறியப்பட்டதுமாகிய இரண்டவஸ்தைகள் அதிஷ்டானத்திற் குண்டாகின்றன. ஞானத்திற்குமுன் அஞ்ஞாத அவஸ்தை யிருக்கின்றது. ஞானத்திற்குப்பிந்தியகாலத்தில்ஞாத(அறியப்பட்ட)அவஸ்தையிருக்கின்றது. அறியப்பட்ட அதிஷ்டான வடிவம் கற்பிததின் நிவிருத்தியாம். அறியப்பட்ட அதிஷ்டானம் ஸாதியாம். ஆதலால் ஞான சாதனமாகிய சிரவணமுதலியன நிஷ்பலமன்று. சம்சார நிவிருத்தி பிரஹ்மத்தினும் வேறன்று. இவ்வாற்றால் அறியப்பட்ட அதிஷ்டான வடிவமே கற்பிதத்தின் நிவிருத்தியா" மென்று கூறுதலும் சம்பவியாது. ஏனெனின் ஞானத்தின் விஷயத்தை ஞாதமென்பர். அஞ்ஞானத்தின் விஷயத்தை அஞ்ஞாத மென்பர். அஞ்ஞானத்தினாலாகிய ஆவரணமே அஞ்ஞானத்தின் விஷயத்தன்மை யெனப்படுகின்றது. எப்போது ஞானத்தினால் அஞ்ஞானத்தின் அபாவமுண்டாகின்றதோ, அப்போது அஞ்ஞாத வியவகார முண்டாகிறதில்லை. அங்ஙனமே விதேகதசையில் தேகமுதலியன இல்லாமையால் ஞானத்தின் அபாவ மிருத்தலின், ஞாதத்தன்மையின் அபாவ முண்டாகின்றது. ஆதலால் விதேகதசையில் அஞ்ஞாத அவஸ்தையினைப்போல ஞாத அவஸ்தையு மில்லா திருத்தலின்,

ஞாத அதிஷ்டானமாகிய கற்பித நிவிருத்தியின் அபூர்வம் மோக்ஷத்தில் உண்டாகுதல் வேண்டும். மோக்ஷத்தில் அபாவத்தை அங்கீகரிக்கின், கற்பித நிவிருத்திக்கு அநந்தத்தன்மை யின்மையால் ஔஷத ஜந்ய ரோக நிவிருத்தியினைப்போலப் பரம புருஷார்த்தத் தன்மையின் அபாவமுண்டாகும்.

௯௪௫. நியாய மகரந்தகாரர் முறைப்படி அதிஷ்டானத்திற்கு வேறாகிய கற்பிதத்தினது நிவிருத்தியின் நிரூபணம்.

ஆதலால் கற்பித நிவிருத்தி அதிஷ்டானவடிவ மன்று; அதனினும் வேறும். அதிஷ்டானத்திற்குப் பின்னமாயினும் கற்பிதத்தின் நிவிருத்தி துவைதத்தைச் சம்பாதிப்பதன்று. ஏனெனின் அதிஷ்டானதிற்கு வேறாகச் சத்தியமுளதாயின் துவைதமுண்டாம். சத்தியத்தின் விலக்ஷண பதார்த்தம் துவைதத்திற்கு ஏதுவாமாயின், சித்தாந்தத்தில் எப்போதும் அத்வைத முளதென்னும் அர்த்தத்திற்குப்பாதமுண்டாகும். ஆதலால் சத்தியபதார்த்தத்தின்பேதமே துவைதத்தின் சாதகமாம். கற்பித நிவிருத்தி அதிஷ்டானத்தினும் வேறும்; சத்தியமன்று. ஆதலால் துவைதம் சித்திக்கிறதில்லை.

௯௪௬. நியாய மகரந்தகாரர் கிரமப்படி கற்பித நிவிருத்தியினது சொரூப நிச்சயத்தின் பொருட்டு அநேகவிகற்பங்களை எழுதுதல்.

கற்பித நிவிருத்தியின் சொரூப நிச்சயத்தின்பொருட்டு, இவ்வாறு விகற்பம் எழுதப்படுகின்றது:—அதிஷ்டானத்திற்கு வேறாகிய கற்பிதத்தின் நிவிருத்தி சத்து வடிவமா? அல்லது அசத்து வடிவமா? அல்லது சத்த சத்து வடிவமா? அல்லது சத்த சத்து விலக்ஷணமா? சத்து வடிவமெனக்கூறின், வியாவகாரிக சத்தா? அல்லது பாரமார்த்திக சத்தா? வியாவகாரிக சத்தெனின் பிரஹ்ம ஞானத்திற்குப்பின் வியாவகாரிக சத்தின் சம்பவம் இல்லாதிருத்தலின், பிரஹ்ம ஞானத்திற்குப்பின் சம்சார நிவிருத்தியின் அபாவம் வேண்டும். ஏனெனின் பிரஹ்மஞானத்திற்கு முன் எதற்குப் பாத முண்டாகிறதில்லையோ, பிரஹ்மஞானத்திற்குப் பின் எதற்குச் சத்தாஸ்பூர்த்தி உண்டாகிறதில்லையோ, அது வியாவகாரிக சத்தெனப் படுகின்றது. ஆதலால் கற்பித நிவிருத்தியை வியாவகா

ரிக சத்தெனக்கொள்ளின், ஞானத்திற்குப்பின் அது சம்பவியாது. ஆதலால் அதிஷ்டானத்திற்கு வேறாகக் கற்பித நிவிருத்தியைப் பாரமார்த்திக சத்து வடிவமாகக்கூறின் துவைத முண்டாகும். இவ்வாற்றால் அதிஷ்டானத்திற்கு வேறாகிய கற்பிதநிவிருத்தி சத்து வடிவமன்று. அதிஷ்டானத்திற்கு வேறான கற்பித நிவிருத்தியை அசத்தெனக் கூறின், அசத்தென்னும் சொல்லிற்குப் பொருள் அநிர்வசநீயமா? அல்லது துச்சமா? அநிர்வசநீய மெனின் அதற்குத் தோஷத்தை மேல்நான்காவது விகற்பத்தின் கண்டநத்திற் கூறுவாம். துச்சமெனின் சம்சார நிவிருத்திக்குப் புருஷார்த்தத்தன்மை உண்டாகாது. ஆதலால் இரண்டாவது விகற்பம் சம்பவியாது. அதிஷ்டானத்திற்கு வேறாகியதைச் சத்த சத்து வடிவமெனக் கூறின், ஒரு பதார்த்தத்திற்குச் சத்து வடிவத்தன்மையும் அசத்து வடிவத்தன்மையும் விரோதியாயிருத்தலின் சம்பவியா. சத்த சத்து வடிவமாகக்கொள்ளின், முற்கூறிய சத்தென்னும் பக்ஷத்தின் தோஷமும் அசத்தென்னும் பக்ஷத்தின் தோஷமு முண்டாகும். ஏனெனின் கற்பித நிவிருத்தியில் சத்தம்ச மிருக்கின்றதாகலின் துவைத முண்டாகும். அசத்தம்சத்தினால் புருஷார்த்தத்தன்மை யின்மை யுண்டாகும். சத்த சத்தென்னும் சொல்லிற்கு சத்தென்பது வியாவகாரிக சத்தையின் ஆசிரயமாம், அசத்தென்பது பாரமார்த்திக சத்தினும் வேறாம் என்று இவ்வாறு பொருள்செய்யின், அதனால் சத்த சத்துகளுக்கு விரோத மில்லை. ஏனெனின் கட முதலியன வியாவகாரிக சத்தையின் ஆசிரயமாய்ப் பாரமார்த்திக சத்துக்கு வேறுமென்பது பிரசித்தமாகலின் முற்கூறிய விரோதமில்லை. பாரமார்த்திக சத்தையை நிஷேதஞ் செய்தலால் துவைதமன்று; வியாவகாரிக சத்தையாம்; துச்சமன்று. ஆதலால் புருஷார்த்த மின்மையுமில்லை. இவ்வாற்றால் அதிஷ்டானத்தினும் வேறாகிய கற்பித நிவிருத்தி பாரமார்த்திக சத்தாசூநிய வியாவகாரிக சத்தையையுடையதாமென்னும் அபிப்பிராயத்தால் சத்த சத்து வடிவமெனின் முதல் விகற்பத்தில் வியாவகாரிக சத்தெனக் கொள்ளின், ஞானத்திற்குப்பின் வியாவகாரிக பதார்த்தத்தின் அசம்பவ முண்டாகின்றதென்னும் எந்தத்தோஷம் சொல்லப்பட்டதோ, அந்தத்தோஷத்தினால் இவ்வர்த்தமும் சம்பவியாது. ஆதலால் மூன்றாவது விகற்பமும் சம்பவியாது. அதிஷ்டானத்திற்கு வேறான கற்பித நிவிருத்தி சத்த சத்துக்கு விலக்ஷணமாமென்னும் நான்காவது பக்ஷத்தைக்

கூறின், சத்து விலக்ஷணமென்று கூறுதலால் துவைத மில்லை, அசத்து விலக்ஷணமென்று கூறுதலால் புருஷார்த்தத்தன்மையின்மையுமில்லை, அங்ஙனமாயினும் சம்பவியாது.ஏனெனின்சத்தசத்து விலக்ஷணம் அநிர்வசநீய மாகின்றது. ஆதலால் கற்பிதத்தின் நிவிருத்தி அநிர்வசநீயமா மென்பது சித்தமாகும். மாயை அல்லது அதன் காரியம் அநிர்வசநீயமாம். ஆதலால் அஞ்ஞானத்தோடு கூடிய சம்சாரத்தின்நிவிருத்தியும்அநிர்வசநீயமாயின்,மாயாவடிவம் அல்லது மாயையின் காரிய வடிவம் அஞ்ஞானத்தோடு கூடிய பிரபஞ்சத்தின் நிவிருத்தி என்று அங்கீகரிக்கவேண்டியதாகும். மாயா வடிவம் அல்லது மாயையின் காரிய வடிவம் முற்கூறிய நிவிருத்தியென்று கூறின், கடவடிவம் கடத்தின் நிவிருத்தியாம் என்று கூறுதலைப்போல முற்கூறியது சிரிப்பிற் கிடமாகும். பிரஹ்ம ஞானத்தினால் அஞ்ஞானத்தோடு பிரபஞ்சத்தின் நிவிருத்தி உண்டாயின், அதற்குப்பின் புருஷார்த்தத்திற்குச சாதனமான சாமக்கிரி ஒன்றுமிராதென்பது சித்தாந்தம். பிரஹ்ம ஞானத்தின் பயனாகிய கற்பிதத்தின் நிவிருத்தி மாயா வடிவம் அல்லது மாயையின் காரிய வடிவமாம். அதனை நிவர்த்திப்பது ஒன்றுமிராது. ஆதலால் மோக்ஷதசையிலும் மாயையின் அல்லது அதன் காரியத்தின் நித்திய சம்பந்த மிருத்தலின் நிர்விசேஷப் பிரஹ்மத்தின் பிராப்தி வடிவ மோக்ஷத்தின் அபாவமுண்டாகும்.இதனால் நான்காவது பக்ஷமும் சம்பவியாது. இவ்வாற்றால் அஞ்ஞான தற்காரியங்களின் நிவிருத்தி பிரஹ்மத்தினும் வேறாம். சத்து வடிவ மன்றாகலின் துவைதமன்று. அசத்தன்றாகலின் புருஷார்த்தத்தன்மையின்மை யில்லை. சத்த சத்து வடிவமன்றாகலின் இருபக்ஷத்தின் தோஷமு மில்லை. அநிர்வசநீயமன்றாகலின் மோக்ஷ தசையில் அஞ்ஞானதற்காரியங்களின் சேஷமில்லை. ஆதலால் முற்கூறிய நான்குவகைக் கிரமத்திலும் வேறாகிய அஞ்ஞானதற்காரியங்களின் நிவிருத்தி பிரஹ்மத்திற்கு வேறாயிருக்கின்றது.

௬௪எ. நியாயமகரந்தகாரர் கிரமப்படி முற்கூறிய நான்கு விதத்தினும் விலக்ஷணமானதும் பிரஹ்மத்திற்கு வேறானதுமான ஐந்தாவது வகையாகிய கற்பித நிவிருத்தியின் சொரூபம்.

ஐந்தாவது விதமென அதனைக் கூறுவர்:—எங்ஙனம் சத்த சத்து விலக்ஷண பதார்த்தத்திற்கு அத்வைத மதத்தில் அநிர்

வசநீய பரிபாஷை யிருக்கின்றதோ, அங்ஙனமே க. சத்துவடிவம், உ. அசத்துவடிவம், ௩. சத்தசத்துவடிவம், ௪. சந்தசத்து விலக்ஷண அநிர்வசநீயம் என்னும் நான்கு வகையினும் விலக்ஷணமான வகையினை யுடையதாம் அஞ்ஞான தற்காரியங்களின் நிவிருத்தி. நான்குவித வகையினும் விலக்ஷணமான வகைக்கு ஐந்தாவது வகையென்று பெயர். ஆதலால் அஞ்ஞானதற்காரியங்களின் நிவிருத்தி பிரஹ்மத்திற்கு வேறுபட. அந்நிவிருத்தியில் ஐந்தாவது வகையுண்டு. இது நியாயமகரந்தத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது.

௩௪அ. நியாயமகரந்தகாரர் மதத்தின் நலமின்மை.

அது நலமுடையதன்று. ஏனெனின் வியாவகாரிகசத்பதார்த்தமோ உலகத்திற் பிரசித்தமாம். அநிர்வசநீய பதார்த்தமும் இந்திர ஜாலத்தினாலாகிய உலகத்திற பிரசித்தமாம். அங்ஙனமே பாரமார்த்திக சத்பதார்த்தம் பிரஹ்மமென்பது சாஸ்திரத்திற் பிரசித்தம். வித்வான்களுக்கு அநுபவசித்தமானது பிரஹ்மாத்மாவாம். இவ்வெல்லாவற்றினும் விலக்ஷணமான ஓர் வஸ்து உலகத்திலேனும் சாஸ்திரத்திலேனும் பிரசித்தமன்று. அத்தியந்த அப்பிரசித்தமாகிய அஞ்ஞானகாரிய சம்சாரத்தின் நிவிருத்தியை அங்கீகரிக்கின் புருஷார்த்தத் தன்மையின் அபாவ முண்டாகும். ஏனெனின் புருஷனது அபிலாஷைக்கு விஷயம் புருஷார்த்தமெனப்படுகின்றது. அத்தியந்த அப்பிரசித்தத்தில் புருஷனது அபிலாஷை உண்டாகாது. ஆனால் பிரசித்தத்தில் அபிலாஷை உண்டாகும். ஆதலால் பிரசித்த பதார்த்தங்களுக்கு விலக்ஷணமான கற்பித நிவிருத்தியானது இல்லை. கற்பித நிவிருத்தியை அதிஷ்டான வடிவமெனக் கொள்ளினும், சம்சாரத்தின் அதிஷ்டானம் பிரஹ்மமென்பது பிரசித்தமன்று. அங்ஙனமாயினும், முன் அநுபவிக்கப்பட்டதில் அபிலாஷை உண்டாகின்றதென்னும் நியமமில்லை. ஆனால் அநுபவிக்கப்பட்டதின் ஸஜாதீயத்தில் அபிலாஷை உண்டாகின்றது. எங்ஙனம் பய வடிவ அநர்த்தத்திற்கு ஏதுவாகிய சர்ப்பத்தின் நிவிருத்தி அதிஷ்டான இரஜ்ஜு வடிவமோ, அங்ஙனமே ஜனனமரணாதி வடிவ அநர்த்தத்திற்கு ஏதுவாகிய சர்ப்பத்தின் நிவிருத்தி அதிஷ்டானப் பிரஹ்ம வடிவமாம். இவ்வாற்றால் அதிஷ்டானத்தன்மைத் தர்மத்தினால் பிரஹ்மவடிவ சம்சார

த்தின் நிவிருத்தி அநுபவிக்கப்பட்டதின் சஜாதீயமா யிருத்தலின் புருஷனது அபிலாஷை சம்பவிக்கின்றது. ஐந்தாவதுவகைவாதியின் மதத்தில் அநுபவிக்கப்பட்டதின் சஜாதீய மில்லாமையால் பிரவிருத்தி சம்பவியாது. அதிஷ்டானத்திற்கு வேறெனக்கொள்ளின் பாஷ்யகாரரது வசனத்திற்கு விரோதமாகும். பாஷ்யகாரர் கற்பித நிவிருத்தியை அதிஷ்டான வடிவமாகவே கூறி யிருக்கின்றனர்.

௩௪௪ நியாயமகரந்தகாரர் ஞாத அதிஷ்டான வடிவ கற்பிதத்தின் நிவிருத்திபக்ஷத்தில் கூறிய தோஷத்தின் பரிகாரமும் பிரசங்கத்தால் விசேஷண உபாதி உபலக்ஷணங்களின் லக்ஷணமும்.

ஞாத அதிஷ்டான வடிவ கற்பிதத்தின் நிவிருத்தியை அங்கீகரித்தலில், மோக்ஷதசையில் ஞாதத்தன்மை யின்மையால் கற்பித நிவிருத்தியின் அபாவமிருத்தலின், கற்பிதத்தின் உஜ்ஜீவன முண்டாகும் என்று தோஷம் சொல்லப்பட்டது. அதற்குச் சமாதானம் இதுவாம்:—ஞாதத்தன்மை விசிஷ்டமும் ஞாதத்தன்மை உபஹிதமுமாகிய பிரஹ்மமோ மோக்ஷகாலத்திலில்லை. ஏனெனின் ஞாதத்தன்மை விசேஷண முடையதனை ஞாதத்தன்மை விசிஷ்டமென்பர், ஞாதத்தன்மை உபாதி யுடையதனை ஞாதத்தன்மை உபஹிதமென்பர். காரியத்திற் சம்பந்தியாய் வர்த்தமான (இருக்கும்) வியாவர்த்தகம் யாதோ அது விசேஷண மெனப்படுகின்றது. எங்ஙனம்:—நீல வடிவமுடைய கடம் உற்பத்தியாகின்றது என்னுமிடத்தில் நீல வடிவம் விசேஷணமாம். ஏனெனின் உற்பத்தி வடிவகாரியத்தோடு சம்பந்த முடையதா யிருக்கின்றது. கடத்தி லிருப்பதாய்ப் பீதகடத்தினின்றும் வியாவர்த்தகமாய் (வேறு பிரித்தறிவிப்பதாய்) இருக்கின்றது. காரியத்தில் சம்பந்தமின்றியதான வர்த்தமான வியாவர்த்தகம் உபாதி யெனப்படுகின்றது. எங்ஙனம்: பேரி யுபஹித ஆகாசத்தில் சப்தமிருக்கின்றது. இந்த வுதாரணத்தில் பேரி உபாதியாம். ஏனெனின் சப்தத்தின் அதிகரணத்தன்மையில் பேரியின் சம்பந்தமில்லை. வர்த்தமான பேரி புறவாகாசத்திலும் வியாவர்த்தகமா யிருக்கின்றது. காரியத்தில் சம்பந்தமின்றியதாய் வியாவர்த்தகமாவது யாதோ அது உபலக்ஷண

மெனப்படுகின்றது. உபலக்ஷணத்தில் வர்த்தமானத் தன்மையின் அபேக்ஷையில்லை. அதீதமும் (சென்றதும்) உபலக்ஷணமாகும். உபாதியோ விசேஷியத்தின் எல்லாவிடத்து மிருக்கும்; உபலக்ஷணம் ஏகதேசத்திருக்கும். எங்ஙனம்: "காகமுடைய வீட்டிற்குப் போ"வென்று கூற, எந்த வீட்டில் காகத்தின் சையோகத்தைக் கண்டானே, அந்த வீட்டினின்றும் காகம் போய்விடினும், இவன் போகின்றான். ஈண்டு வீட்டிற்குக் காகம் உபலக்ஷணமாம். ஏனெனின் அது போதலாகிய காரியத்தில் சம்பந்தமில்லாததா யிருக்கின்றது; இரகத்தின் ஏகதேசத்தி லிருக்கின்றது. அங்ஙனமே வர்த்தமானமும் அதீதமுமாகிய காகம் மற்ற வீடுகளினின்றும் வியாவர்த்தகமாம். இவ்வாற்றால் விசேஷணமும் உபாதியுமோ வர்த்தமான மாகின்றது; ஆதலால் விசேஷியத்தின் சகலதேசத்திலும் சர்வகாலத்திலும் இருக்கும். விசேஷியத்தின் எந்தத்தேசத்தில் எந்தக் காலத்தில் இருப்பதில்லையோ, அந்தத் தேசத்திலும் அந்தக்காலத்திலும் விசிஷ்டவியவகார முண்டாகிறதில்லை; உபகித வியவகாரமும் உண்டாகிறதில்லை.

ஆனால் எவ்வளவு காலத்தில் எவ்வளவு தேசத்தில் வியாவர்த்தகமாகின்றதோ, அவ்வளவு தேசத்திலும் காலத்திலும் விசிஷ்ட வியவகாரமும் உபகித வியவகாரமுமுண்டாகின்றன. அந்த மோக்ஷதசையில் ஞாதத்தன்மையின் சம்பந்தமில்லை. ஆனால் முன் ஞாதத்தன்மை உண்டா யிருக்கின்றது. ஆதலால் ஞாதத்தன்மை விசிஷ்டமும் ஞாதத்தன்மை யுபகிதமுமோ அதிஷ்டானமன்று. வியாவர்த்தகமாத்திரத்தினை உபலக்ஷண மென்பர். வர்த்தமானத்தில் ஆக்கிரகமில்லை. ஆதலால் விசேஷியத்தின் ஏகதேசத்தில் சம்பந்த முண்டாகியும் ஏககாலத்தில் சம்பந்த முண்டாகியும் வியாவர்த்தக மாவதனை உபலக்ஷணமென்பர். பிறபதார்த்தத்தினும் பேத ஞானத்தினை (வேறு பிரித்தறிதலை) வியாவிருத்தி யென்பர். விசேஷணம், உபாதி, உபலக்ஷணம் என்னும் மூன்றும் பிறவற்றினின்றும் வியாவிருத்தி செய்கின்றன. அவற்றுள் விசேஷணமோ எவ்வளவு தேசகாலங்களில் தான் இருக்கின்றதோ, அவ்வளவு தேசகாலத்துள்ள தனது விசிஷ்ட விசேஷியத்தின் வியாவிருத்தியைச் செய்கின்றது. எதன் வியாவிருத்தி விசேஷணத்தினு லுண்டாகின்றதோ, அது விசிஷ்ட மெனப்படுகின்றது. எந்தத் தேசகாலத்தில் வியாவர்த்தக முண்டாகின்றதோ, அந்தத் தேசகாலத்துள்ள வியா.

வர்த்தமாகத்தக்கதனை வியாவிருத்தி செய்து, தான் வெளியிலே யே யிருப்பது எதுவோ அது உபாதி யெனப்படுகின்றது. எதன் வியாவிருத்தி உபாதியினு லுண்டாகின்றதோ அது உபகிதமெனப் படுகின்றது. எது வியாவர்த்தகமாகத்தக்கதின் ஏகதேசத்தில் ஒரு காலத்திருந்து வியாவிருத்தி செய்வதாய், உபாதியினைப்போலத் தான் புறம்பாகவே யிருக்கின்றதோ அது உபலக்ஷண மெனப்படு கின்றது. எதன் வியாவிருத்தி உபலக்ஷணத்தினு லுண்டாகின்ற தோ அது உபலக்ஷித மெனப்படுகின்றது. இதனுல் இது நிச்சய மாயிற்று:—வியாவர்த்தகம் வியாவர்த்தகமாகத்தக்க தென்னு மிர ண்டிலும் விசிஷ்ட வியவகார முண்டாகின்றது. எவ்வளவு தேசத் தில் வியாவர்த்தக முண்டாகின்றதோ, அவ்வளவு தேசத்திலுள்ள வியாவர்த்தகமாகத்தக்கது மாத்திரத்தில் உபகித வியவகார முண் டாகின்றது. ஆனுல் வியாவர்த்தகத்தின் இருப்புக்காலத்தில் வியா வர்த்தகத்தினைவிட்டு உபகித வியவகார முண்டாகின்றது. வியா வர்த்தகமாகத்தக்கதின் ஏகதேசத்தில் ஒருகாலத்து வியாவர்த் தக மிருக்கின், ஆண்டு வியாவர்த்தகம் செய்யப்படுவது மாத்திரத் தில் உபலக்ஷித வியவகாரம் உண்டாகின்றது. ஈண்டு வியாவர்த்த கத்தினது இருப்பின் அபேக்ஷை யில்லை. இவ்வாற்றுல் விசேஷண முதலியவற்றின் பேதத்தால் அந்தக்கரண விசிஷ்டம் பிரமாதாவாம். அந்தக்கரண உபகிதம் ஜீவசாக்ஷியாம். அந்தக்கரண உபலக்ஷிதம் ஈசுவரசாக்ஷியாம். ஈண்டு இது பிரசங்கமாம்:—மோக்ஷ தசையில் ஞாதத்தன்மை யின்மையால் ஞாதத்தன்மை விசிஷ்டமும் ஞாதத் தன்மை உபகிதமுமோ அதிஷ்டானமாதல் சம்பவியாது. அங்ஙன மாயினும் ஞாதத்தன்மை உபலக்ஷிதம் அதிஷ்டானமாதல் மோக்ஷ தசையிலுமாம்.

௯௰. அதிஷ்டான வடிவ நிவிருத்தியின் பக்ஷத்தில் ஐந்தாவது வகை வாதியின் சங்கை.

ஐந்தாவது வகைவாதி இச்சங்கை செய்கின்றுர்:—எதனிட த்து ஒருகால் ஞாதத்துவ முண்டாகின்றதோ, அதனிடத்து ஞாத த்தன்மையின் அபாவ காலத்திலும் ஞாதத்தன்மை உபலக்ஷித த்தை அங்கீகரிக்கின், ஞாதத்தன்மைக்கு முந்திய காலத்திலும் இனிவரும் ஞாதத்தன்மையினை அங்கீகரித்து, ஞாதத்தன்மை உப லக்ஷிதத்தைக் கூறுதல் வேண்டும். முற்காலத்தில் ஞாதத்தன்மை

உபலக்ஷிதத்தைக் அங்கிகரிக்கின், சம்சாரகாலத்திலும் ஞாதத் தன்மை உபலக்ஷித அதிஷ்டான வடிவ சம்சார நிவிருத்தியிருத்த லால் அநாயாசமாகப் புருஷார்த்தப் பிராப்தி யுண்டாகும். ஆத லால் ஞாதத்தன்மையின் அபாவகாலத்திலும் ஞாதத்தன்மை உபலக்ஷித அதிஷ்டான வடிவ கற்பித நிவிருத்தியைக் கூறுதல் தகுதியன்று.

௲௫௧. முற்கூறிய சங்கையின் சமாதானம்.

அதற்கு இது சமாதானமாம்:—வியாவர்த்தக சம்பந்தத்திற் குப் பிந்திய காலத்தில் உபலக்ஷித வியவகார முண்டாகின்றது; பூர்வகாலத்தி லுண்டாகிறதில்லை. எங்ஙனம் காக்கையின் சம்பந் தத்திற்குப் பிந்தியகாலத்தில் காக்கை யுபலக்ஷித வியவகார முண் டாகின்றதோ, அங்ஙனமே ஞாதத்தன்மையின் உற்பத்திக்கு முந் திய சம்சார தசையில் ஞாதத்தன்மை யுபலக்ஷிதம் அதிஷ்டான மன்று. பிந்திய காலத்தில் ஞாதத்தன்மை யில்லாத காலத்திலும் ஞாதத்தன்மை உபலக்ஷிதம் அதிஷ்டானமாம்; அதன் சொரூபமே சம்சார நிவிருத்தியாம்.

௲௫௨. நியாயமகரந்தத்தினும் வேறுவகையாக அதிஷ்டானத்திற்கு வேறான கற்பித நிவிருத்தியின் சொரூபம்.

கற்பிதத்தின் நிவிருத்தி அதிஷ்டானத்தினும் வேறுமென் னும் பக்ஷத்தில் ஆக்கிரக முண்டாயினும், நியாயமகரந்தநூலில் கூறியபடி அத்தியந்த அப்பிரசித்தமான ஐந்தாவது வகையை அங் கீகரித்தல் நிஷ்பலமாம். ஏனெனின் அநிர்வசநீயத்தின் நிவிருத்தி அநிர்வசநீயமாம். நிவிருத்தி யென்பது துவம்ஸத்திற்காம். அந் தத் துவம்ஸத்தினை அநந்த அபாவவடிவமாகக் கொண்டு, அதிஷ் டானத்தினும் வேறாகக் கொள்ளின், மோக்ஷ தசையில் துவைத முண்டாம். அந்தத்துவம்ஸம் அநந்த அபாவவடிவமன்று; க்ஷணிக பாவ விகாரமாம். யாஸ்கரென்னும் முனிவர் வேதத்தின் அங்க மாகிய நிருக்தத்தைச் செய்திருக்கின்றனர். அதில் ஜந்மம் (பிற ப்பு), சத்தை (இருப்பு), விருத்தி (வளர்ச்சி), பரிணாமம் (விகா ரம்-திரிபு), அபக்ஷயம் (குறைவு), விநாசம் (அழிவு) என ஷட் பாவவிகாரத்தைக் கூறியிருக்கின்றனர். பாவமென்பது அநிர்வசநீய வஸ்து. அதன் விகாரமென்பது அவஸ்தா விசேஷமாம். அநிர்வச

நீயத்தின் அவஸ்தா விசேஷமா யிருத்தலின் ஜன்மமுதல் நாசபரி யந்தம் அநிர்வசநீயமாம். எங்ஙனம்: ஜன்மம் க்ஷணிகமாம். ஏனெனின் முதற்கண சம்பந்தத்தை ஜன்மமென்பர். முதற்கணத்திற் "பிறக்கின்ற" தென்னும் வியவகாரமுண்டாகின்றது. இரண்டாவது கணத்தில் "பிறந்த" தென்னும் வியவகார முண்டாகின்றது; "பிறக்கின்ற" தென்னும் வியவகார முண்டாகிறதில்லை. அங்ஙனமே தண்ட முதலியவற்றுங் கடத்திற்குக் காரணமுதலிய தன்மையுண்டாகின்றது. அப்போது ஒரு க்ஷணத்தில் "கடம் நசிக்கின்ற" தென்னும் வியவகார முண்டாகின்றது. இரண்டாவது முதலிய க்ஷணங்களில் "நசித்தது குட" மென்னும் வியவகார முண்டாகின்றது; "நசிக்கின்றது குட" மென்னும் வியவகார முண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் ஜன்மநாசங்கள் க்ஷணிகமாம். வர்த்தமான ஜன்மம் கடத்திற் குளதென்பது "பிறக்கின்றது கடம்" என்னும் வாக்கியத்தினால் தோற்றுகின்றது. அதீத ஜன்மம் கடத்திற்கா மென்பது "பிறந்தது கடம்" என்னும் வாக்கியத்தாற் றோற்றுகின்றது. எங்ஙனம்: கடத்திற்கு வர்த்தமான நாச மிருக்கின்ற தென்பது "நசிக்கின்றதுகுட" மென்னும் வாக்கியத்தினால் தோற்றுகின்றது. "நசித்ததுகுட" மென்னும் வாக்கியத்தினால்கடத்தின் அதீதநாசம்தோற்றுகின்றது. துவம்ஸவடிவநாசம் அநந்தமா(ஈறில் லாததா)யின், நாசத்தில் அதீதத்தன்மை வியவகார முண்டாகலாகாது. ஆதலால் நாசம் அநந்தமன்று; க்ஷணிகமாம். பாவ விகாரமா யிருத்தலின் அபாவ வடிவமன்று. அநுபலப்தி நிரூபணத்தில் அநந்த அபாவத் துவம்ஸம் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அது நியாயக் கிரமமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. வேதாந்த மதத்தில் அத்தியந்தாபாவ மொன்றே அபாவ பதார்த்தமாம். இவ்வாற்றால் கற்பிதத்தின் நிவிருத்தி க்ஷணிகமாம். எங்ஙனம் வித்வானது அநிர்வசநீய சரீர முதலியன ஞானத்திற்குப் பின்னும் பிராரத்த பலத்தினால் சிறிதுகால மிருக்கின்றனவோ, த்வைதத்திற்குச் சாதக மன்றோ, அங்ஙனமே ஞானத்திற்குப் பிந்திய காலம் கற்பிதத்தின் நிவிருத்தி ஒருக்ஷண மிருக்கின்றது. ஆதலால் த்வைதத்தின் சாதனமில்லை. ஒரு க்ஷணத்திற்குப் பின் கற்பித நிவிருத்தியின் அத்தியந்தாபாவ மிருக்கின்றது. அது பிரஹ்ம வடிவமாம்.

௧௫௧. மேற்கூறிய மதத்தில் புருஷார்த்தத்தின் சொரூபம் (துக்காபாவம் அல்லது கேவல சுகம்).

இம்மதத்தில் துக்க நிவிருத்தி க்ஷணிகபாவமா யிருத்தலின் புருஷார்த்தமன்று; துக்காபாவம் புருஷார்த்தமாம். அல்லது துக்காபாவமும் புருஷார்த்தமன்று; கேவலம் சுகமே புருஷார்த்தமாம். ஏனெனின் அநந்த துக்கத்தோடு கூடிய கிராம்மிய தர்ம முதலியவற்றின் சுகமிருக்கின்றது. அதில் சுபாவமாகச் சகல ஜீவர்களுக்கும் பிரவிருத்தி உண்டாகின்றது. துக்காபாவமும் புருஷனது அபிலாஷைக்கு விஷயமாயின், முற்றும் துக்கத்தினால் விழுங்கப்பட்ட சுகத்தில் புருஷனது அபிலாஷை உண்டாகலாகாது. யாண்டுத் துக்காபாவத்தில் அபிலாஷை உண்டாகின்றதோ, ஆண்டும் சொரூப சுகாநுபவத்தின் பிரதிபந்தகம் துக்கமாம். அதன் அபாவகாலத்தில் சொரூப சுகத்தின் வெளிப்படுதல் உண்டாகின்றது. ஆதலால் துக்காபாவத்தில் புருஷனது அபிலாஷை சொரூப சுகத்தின் பொருட்டாம். இவ்வாற்றால் முக்கிய புருஷார்த்தம் சுகமாம்; துக்காபாவ மன்று. ஆதலால் துக்கத்தின் அத்தியந்தாபாவத்தினையும் பிரஹ்ம வடிவமாகக் கொள்ளாது, அநிர்வசநீய மாகக் கொள்ளின், அதற்கும் பாதம் சம்பவிக்கின்றது. ஆனால் அநிர்வசநீயத்தின் பாதவடிவ அபாவமோ அதிஷ்டான வடிவமென்பது அநுபவசித்தமாம். ஆதலால் அஞ்ஞானத்தோடு பாவாபாவ வடிவப் பிரபஞ்சமும் அதன் நிவிருத்தியுமாகிய சகலமும் அநிர்வசநீயமாம். அவ்வெல்லாவற்றிற்கும் அதிஷ்டானவடிவ பாதமுண்டாகத் துவைதமின்றிய சொரூபமான பரமாநந்தவடிவ பரம புருஷார்த்தம் மோக்ஷமாம்.

எட்டாவது பிரகாசம்

ஜீவேசுவரசொரூப விருத்திப்பிரயோஜனத்தோடு

கற்பிதநிவிருத்திசொரூப நிரூபணம்.

முடிந்தது.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ப்பணமஸ்து.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௧௮௭	௮	பிராகபாவத்திற்கும்	பிராகபாவத்தின்
௧௮௭	௮	துவம்ஸம்	துவம்ஸமும்
௧௯௮	௩௧	தோஷம்	தோஷமும்
௨[illegible]	௨௯	அபாவத்துவங்களின்	அபாவத்துவங்களான்
௨0௧	௧௯	படாங்கியோங்கியாவ	படாங்கியோங்கியாபாவ
௨0௨	௫	பிரஹ்ம	பிரம
௨0௩	௩௩	செம்மையோடு சர்ப்பத்தன்[மை	சர்ப்பத்தன்மை
௨0௫	௧௭	இந்திரியத்தின்	இந்திரியத்திற்கு
௨0௫	௨௯	நேத்திரத்தின்	நேத்திரத்திற்குச்
௨0௭	௮	இந்திரியத்தின்	இந்திரியத்திற்குச்
௨0௭	௧௬	இந்திரியம் கரணமாம்.	இந்திரியமாகிய கரணமிருக்கின்றது.
௨0௭	௧௭	அநுபலம்பம் சககாரியன்று.	அநுபலம்பமாகிய சககாரியின்று.
௨0௮	௧0	மனதின் சுகாபாவத்தாலும் துக்காபாவத்தாலும்	மனதிற்குச் சுகாபாவத்தோடும் துக்காபாவத்தோடும்
௨௧0	௧௯	ஸ்தம்பத்தில்	அதனிடத்துப் பிரதியோகியின் அநுபலம்பம் வேண்டும். ஸ்தம்பத்தில்
௨௧௧	௨௯	அயோக்கியா	யோக்கியா
௨௧௪	௨௯	வேற்றுத்	வேற்றுமைத்
௨௨௫	௧0	அபரோக்ஷ	பரோக்ஷ
௨௪௩	௧௧	ஸம்பந்தமும்	சம்பந்தமும் சுத்த விசேஷணத்தன்மைச்சம்பந்தமும்
௨௪௩	௨௪	மதத்திற்	மதத்திற்றான்
௨௪௫	௪	வேண்டும். ஆதலால்	வேண்டும். கேவல இந்திரியஜந்நியத்துவமே அதவ்யவசாயத்தில் விளங்குகின்றது. ஆதலால்
௨௪௬	௩	தோற்றுகின்றன.	தோற்றுகின்றது.
௨௪௮	௩௩	சாவதானமுடைய	சாவதானமனமுடைய
௨௫0	௪	அபேக்ஷையில்லை.	அபேக்ஷையிருக்கிறது.
௨௫௧	௩௪	ஞானமும்	ஞானம்
௨௫௨	௬	காரண	காரண
௨௫௬	௨௭	உபயதர	உபய
௨௫௬	௨௯	ஆசிரயமும்	ஆசிரயம்
௨௫௯	௫	காரியகாரியா	காரியாகாரிய
௨௬0	௧௯	காரியவாதி	காரணவாதி
௨௬௫	௮	அசமவாயி	சமவாயி
௨௬௮	௩	ஆதலால்	ஆதலால் விருத்தியில்
௨௭௧	௩0	காரணமாம்.	கரணமாம்.
௨௭௨	௨௬	தசமனிடத்து ஆத்மத்தன்மையை	தசமனிடத்து ஆத்மத்தன்மையிருக்கினும்,
௨௭௫	௨௪	சுரேதாவுக்கு	சுரோதாவுக்கு

ச 2

ஸ்ரீ விருத்திப்பிரபாகரத்தின் பிழைத்திருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௨௭௭	௨௯	பிரமாணத்தாலுண்டாகும் அஜ்ஞ்நிய	பிரமாண அஜ்ஞ்நிய
௨௮௫	௯	நிச்சயமாம்.	பிரமநிச்சயமாம்.
௨௮௯	௩௧	தாள்மிய	தாதான்மிய
௨௯0	௬	ஆரோபத்தின்	ஆரோப்பியத்தின்
௨௯௧	௧௪	தாகவின்	தாகவின்.
௨௯௫	௨௫	உண்டாகிறதில்லையோ,	இருப்பதில்லையோ,
௩0௫	௫	இதுவெனும் விருத்தி அவச்சின்ன	இதுவென்பதின் அவச்சின்ன
௩0௭	௨௬	இரஜ்ஜு முதலிய	இரஜ்ஜு சுத்திமுதலிய
௩0௯	௮	இல்லை. இம்	இல்லையென்னும்
௩0௯	௨௧	சர்ப்ப இரஜத	சுத்தியிரஜத
௩௧௨	௧௭	இரஜ்ஜு முதலிய	சர்ப்பமுதலிய
௩௧௩	௯	முன்னிட்டு உபாதானத்திற்கும்	முன்னிட்டு முற்கூறியஉபாதானத்திற்கும்
௩௧௫	௨௮	ஆகுமாயினும்	ஆகுமாயின்
௩௧௪	௯	சம்பந்தம் இதுவென்னுந் தன்மையின் கற்பிதத்தில்	சம்பந்தம் கற்பிதத்தில்
௩௧௬	௨௫	விஷயமாகாவென்பது	விஷயமாகுமென்பது
௩௧௭	௩௧	பிரமை	பிரமம்
௩௧௮	௨௫	காரணத்தன்மை	காரணமாதலைக்
௩௨௧	௫	பிரக்கிரியை	பிரக்கிரியை இதுவாம்:—
௩௨௫	௧௨	நீலநிறம்	நீலநிறமன்று
௩௨௪	௨௬	உருவ	வெள்ளி
௩௨௪	௨௭	அடைர்வி	அடைவிற்
௩௨௯	௯	ஜலத்தால்	ஜலத்தில்
௩௪௯	௨௯	ஏசதேச	ஏகதேச
௩௮௯	௨௫	இலௌகிகமாம்.	அலௌகிகமாம்.
௪0௨	௨௫	பிரமாண	பிரமா
௪௧௨	௧	சாமாநியி ஞானம்	சாமாநிய ஞானமும்
௪௪௨	௨	ஸ்மிருதி என்னும் இரண்டு	ஸ்மிருதியுள. இவ்விரண்டு
௪௧௯	௨௧	வியாப்பியமாகிய	பக்ஷத்தில் வியாப்பியமாகிய
௪௧௬	௧௧	சாதனமின்றியதில்	சாதனத்தன்மையின்றியதில்
௪௧௯	௧௨	உண்டுபண்டுவன	உண்டுபண்ணுவன
௪௬௯	௨௨	அதிகாரி	அவிகாரி
௪௮௪	௧௪	காலத்தில்	முற்காலத்தில்
௪௯௯	௫	மூலாஞ்ஞான	தூலாஞ்ஞான
௯௨0	௧௨	தனது	தமது
௯௯௬	௩௧	தர்மமாகிய	தர்ம்மமாகிய
௯௬௪	௧௨	குட்டியத்தோடு சாமானிய	குட்டியத்தோடு எப்போதும் சாமானிய

ஸ்ரீ விருத்திப்பிரபாகரத்தின் பிழைதிருத்தம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ விருத்திப்பிரபாகரத்தின் பிழைதிருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௮௪	௧௧	கரையில்	கரையின் உணர்ச்சியில்
௯௫	௨0	வாச்சியத்	வாக்கியத்
௧00	௨௨	விக்கிரமு	விக்கிரகமு
[illegible]எ	௫௨	வாயுவின்	வாயுவிற்
௧௫0	௨௧	காரண	கரண
௧௫0	௫0	அதிவியா	அவ்வியா
௧௫௧	௫	கரணவடிவி	கரணத்தன்மைவடிவி
௧௫௪	௨௪	ஆனல்	ஆதலால்
௧௫௬	௧௪	வியாப்பியத்	வியாபகத்
௧௫௭	௧௯	பிரமாணத்தால்	பிரமாணத்தினும்
௧௫௮	௫௫	உபாத்தியம்	உபபாத்தியம்
௧௪௨	௮	அபிகிதாநுபத்தி	அபிகிதாநுபபத்தி
௧௪௯	௫௪	மிருக்கின்றன. ஆனல்	மிருக்கின்றன. ஆதலால் சமவியதமா யிருத்தலின் ஒன்றற்கொன்று பின்னமன்று. ஆனல்
௧௫௮	௧௬	கடத்தின்	கபாலத்தில் கடத்தின்
௧௫௯	௬	பூதலமு	பூதலமும்
௧௬0	௧௪	ரூபபதம்	கடபதம்
௧௬௪	௫	ஜாதியின் சமவாயம்	ஜாதியின் சமவாயம் வியக்தியிலிருக்கும். கிரியையின் சமவாயம்
௧௬௫	௧௯	பூதலத்தினும்	பூதலத்தன்மையினும்
௧௬[illegible]	௨௮	கொள்ளப்பட்ட அத்தியந்தாபாவமே	கொள்ளப்பட்ட சாமயிகாபாவமுளதாகின்றது. யாண்டு எக்காலத்தில் எச்சம்பந்தத்தால் பிரதியோகியிருப்பதில்லையோ, ஆண்டு அச்சம்பந்தாவச்சின்னஅத்தியந்தாபாவமே
௧௭௫	௨௯	கபாலசமவாயத்தில்	கபாலத்திற் சமவாயத்தால்
௧௭௫	௨௬	நஷ்டமாகவில்லை	நஷ்டமாயிற்று
௧௭௬	௫௧	ஆண்டுஅச்	ஆண்டுக்கடத்தின் அச்
௧௭௯	௫௨	கடமுள	கடமில
௧௮0	௧	அத்தியந்தாபாவமோ	கட அத்தியந்தாபாவமோ
௧௮௧	௧	பிரதியோகிக்	பிரதியோகிகட்கு
௧௮௧	௫	பிரதியோகிக்கு	பிரதியோகிகட்கு
௧௮௨	௨௨	பூதலாதிகரணத்தின்	பூதலாதிகரணகாலத்தின்
௧௮௨	௨௪	ஷை	ஷை
௧௮௫	௧௯	பிராகபாவ	அந்நியோந்நியாபாவ
௧௮௬	௧௬	பிராகபாவத்தின்	பிராகபாவமாகிய
௧௮௯	௬	பிரதியோகி	பிரதியோகியின்பிரதியோகி
௧௮௭	௭	பிராகபாவத்திற்கும்	பிராகபாவமும்

ஸ்ரீ விருத்திப்பிரபாகரத்தின்

பிழை திருத்தம்.

இந்நூல் ஓர் காரணத்தால் விரைவில் அச்சிட நேர்ந்தமையால் பிழைபட்டது. அரிய பொருளடங்கிய இதனைப் படிக்க முயலுவோரை முன்னர் நூலில் இத்திருத்தங்களைக் குறித்துக்கொண்டு படிக்குமாறு பிரார்த்திக்கின்றனம் :—

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௨	௩௬	பிரமாடு	பிரமாதா
௨	௩௩	மென்னும்	மென்பவற்றின்
௧0	௩௧	சம்பந்தமாயி	சம்பந்தத்தானி
௧௮	௬	கடமுதலியவற்றின்	கடமுதலியவற்றிற்
௨௪	௩0	ஞானமுதலிய	ஞானத்தன்மைமுதலிய
௩௧	௧0	என்றாலும்	என்றாலும் ஓர்காலத்துக்
௪௧	௧௯	மாகின்றன	மாகும்
௫௩	௨௫	சம்காரம்	சம்ஸ்காரம்
௫௪	௩௨	நிருவித்தி	நிவர்த்தி
௫௫	௨௭	வேறாய்	பின்
௫௭	௨௩	நிவர்த்திக்கபடுந் தன்மை யுடைமையால்	நிவர்த்திக்கப்படுந்தன்மையால்
௬௩	௬	சங்கையில்லை,	சங்கையில்
௬௪	௨௪	பதம்	கோ
௬௪	௨௬	வாச்சியமாம்.	அவாச்சியமாம்.
௬௭	௨௩	எழுதப்பட்டிருக்கின்றதாம்.	எழுதப்பட்டிருக்கின்றது.
௬௭	௨௭	இது நீலக்குடம்	நீலக்குடம்
௭0	௩௩	சம்பந்தமுள்ள	சம்பந்தமின்றிய
௭௧	௨	ஞானம்	சம்பந்தத்தின்ஞானம்
௭௭	௬	வண்டினது	பிரமரபதத்தினது
௭௮	௨௧	வண்டோடு சம்பந்தமில்லை அங்ஙனமே	வண்டோடு சம்பந்தமில்லை. ஆனால் சக்கியசம்பந்தி பிரமரபதமாம். அதன் சம்பந்திவண்டாம். ஆதலால் துவிரேபபதத்தின் சக்கியமாகிய துவிரேபங்களுக்குப் பிரமரபதவா லாக வண்டோடு சம்பந்தமிருக்கின்றது. அங்ஙனமே
௮௧	௧	௪௧, நான்காவது வியஞ்சன விருத்தியைக் கூறுதல்	௪0 கௌணி விருத்தியை கூறுதல்
௮௧	௨௭	யன்	சூரியன்
௮௩	௬	கேவலக்ஷிணை	கேவல லக்ஷிணை